

பூவரசு

செப்டம்பர்-மார்ச் 1992.

இளயதமிழ் ஏடு:
கிங் இளங்கள் ஒன்று.

மண்ணுமலர்.

Poovarasu

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

**உங்கள் இவ்வத்தேவை எதுவாயினும்
இன்றே நாடுங்கள்!**

கிருஷ்ணா.

❧ ஆசிய உப உணவுப்பொருட்கள்.

❧ மாக்கறி, மீன் வகைகள்.

❧ சமையல் உபகரணங்கள்.

❧ எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள்.

❧ பலவாணச்சேலைகள்.

❧ பற்றிக்ஸ் சரங்கள்.

❧ சிறுவர்க்கான அழகிய உடைகள்.

❧ இந்திய தினசரி, வார, மாத சஞ்சிகைகள்.

❧ என்பவற்றுடன்-

❧ பழைய, புதிய, திரைப்படப் பாடல்கள் அடங்கிய

AUDIO CASSETTE & CD (இப்போது மொத்தவிற்பனைக்கும் உள்ளது.)

அத்துடன்-

❧ பழைய, புதிய, தமிழ்-இந்தி-மலையாள திரைப்படங்களின்

VIDEO CASSETTE வாடகைக்குத் தரப்படும்.

உங்களை அன்புடன் வரவேற்கிறது-

Krishna Indian Shop

Elbes Str-12

6000 Frankfurt-1

❧ 33 காட் தங்க வகைகள் ஓடர் கொடுத்து செய்து தரப்படும்.

❧ சிங்கப்பூர், இந்தியா மற்றும் உலகத்தின் பலபாகங்களுக்கு
கற்றுப்பயணம் செய்ய விரும்புபவர்களுக்கு உடனுக்குடன் வெளிகாட்டுப்
பயணச்சீட்டுக்கள் பெற்றுக்கொடுக்கப்படும்.

என்றும் உங்கள் நினைவில் நிற்கவேண்டிய பெயர்: "கிருஷ்ணா"

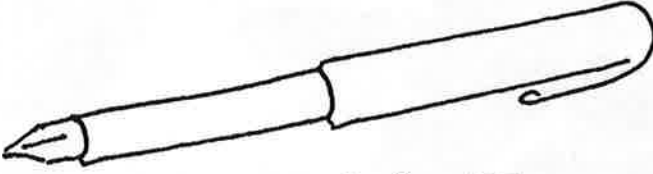
Tel:069/235757.

Fax:069/251230.

பூவரசு

இனிய தமிழ் ஏடு
இரு திங்கள் ஒன்று.
இதழ்: 7
(தை- மாசி 1992)

உலகமே நம் இல்லம்
உள்ளமெல்லாம் நம் சொந்தம்.

படைப்பவர் ஆக்கம் தருக
படிப்பவர் ஊக்கம் தருக.

இனிய தமிழ் ஏடு

முகவரி:

Poovarasu
Sinniah maheswaran
Neuwieder Str.32
2800 Bremen-41.
Germany.

பிழைகள்-கலாச்சார நிலையத்தினால் நடாத்தப்பட்ட சர்வ தேசிய கலைக்கழகங்களின் இறுதிநாள் சிறப்புச்செய்தி, சிறுவர் கலைக்கழகம் சிறுவர் நாடகம் இடம்பெற்றது. சிங்களமாமகேஸ்வரன் எழுதிய 'விலங்குகளின் ராஜா' (Der König der Tiere) எனும் அந்நாடகத்தில் பங்கேற்றனர் சிறுவர், சிறுமியரை படத்தில் காணலாம்.

Internationale Kultur in Tenerer. Den Anfang des Abschlussabends gestaltete der Kinderhort Schevemoor mit dem Theaterstück „Der König der Tiere“, geschrieben von dem Familien Maheswaran. Die Vorstellung der 40 Kinder wurde begeistert aufgenommen. we-Foto: Peter

Grusswort

Das tamilische Literaturmagazin
"Poovarasu" besteht nun seit einem
Jahr.

Es ist dem persönlichen engagierten
Einsatz von Herrn S.Maheswaran und
seiner Mitherausgeber zu verdanken,
daß es trotz aller widrigen Umstände,
regelmäßig alle zwei Monate erscheinen
konnte.

Diese Zeitschrift will ein Sprachrohr
für alle Tamilen sein und sie trägt dazu
bei, den inneren Zusammenhang der in
Bremen lebenden Tamilen zu stärken.
Sie vermittelt den Leserinnen und Lesern
einen Einblick in die tamilische und die
deutsche Kultur und gibt wichtige allgemeine
Informationen weiter.

Ich wünsche den Herausgebern eine zahlreiche
Leserschaft und weiterhin viel Erfolg
bei ihrer engagierten kulturellen Arbeit.

Wiltrud Kadelka.
DAS KULTURBÜRO Tenever.

வாய்க்காதவர்.

‘புவாசு’ -இனிய தமிழ் எடு
ஓராண்டைக்கடந்திருக்கும்
இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் -

அதற்கு எனது இகயநூர்வமான
வாய்க்குத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.
என்றும் நடுநிலைநின்று புவாசு செழிக்கவும்,
எங்கள் தாய்மொழிக்குப் புதுமெருகு சேர்க்கவும்
மனதார வாய்க்குதுகிறேன்.

புவாசு என்றும்

இந்த இனிய தமிழேட்டின் மூலம்
வெளிநாடுகளில் வாழ்கின்ற
எழுத்தாளர்களும், கலைஞர்களும்
நமது மொழிக்கும், இனத்துக்கும் பயனளிக்கும்
ஆக்கங்களைப் படைக்க வேண்டும் என்று
வாய்க்குதுகிறேன்.

வளர்க புவாசு!

வாய்க் அதன் தமிழ்த்தொண்டு!

அன்புடன் -

மா.சுந்தரமூர்த்தி.

(கனடா)

அழைக்கிறது-

கிளி ன்வண்டி ரேடர்ஸ்.

பவசரக்குச்சாமான்கள்

மீன் வகைகள்

தங்க ஆபரணங்கள்

பட்டுச்சேவைகள்

வேட்டி, சால்வைகள்

எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள்

ஆண்பெண், சிறுவர்களுக்குரிய நவீன ஆடைகள்

புதிய, பழைய திரைப்படங்கள்

ஓடியோ கசட்டுக்கள், CD

உங்கள் தேவை எதுவாயினும்

நியாய விலையில் பெற்றுக்கொள்ள

GREENLAND TRADERS

BEISING STR:12 A

4300 ESSEN 1

Tel: 0201/321288

Private Tel: 0234/232527.

திருமண வைபவத்திற்குரிய சகல பொருட்களும்
எம்மிடம் கிடைக்கும்.

திருமணத்திற்குரிய மாலைகள், உணவு வகைகள்
ஓடர்களுக்கு குறித்த நேரத்தில் செய்து தரப்படும்.

JAFFNA STORES

உங்கள் அன்றாட தேவைகளுக்கு ஏற்ற
பொருட்களை
குறைந்த விலையில் பெற்றுக்கொள்ள
இன்றே நாடுங்கள்-

JAFFNA STORES
ROON STR: 1
4700 HAMM 4.

புதிய ,பழைய திரைப்பட-
VIDEO CASSETTE
திரைப்படப்பாடல்கள் அடங்கிய
AUDIO CASSETTE & CD
உங்கள் தேவை எதுவாயினும்
இன்றே நாடுங்கள்-

JAFFNA STORES

Tel: 02381/12614.
02381/780533.

வாழ்த்தும் நெஞ்சங்கள்

பூவரசு நிழலினிலே
பொழுதினைக் கழித்திட்ட
பொன்னான நாட்கள்....
புப்பறித்துப் பூரித்த நாட்கள்.
மீண்டும் மீளுமோவென-நாம்
மேதினியை நினைந்த வேளைதனில்,
மேற்கு ஜெர்மனியில்-
பூவரசு வளர்ந்தது...
பூக்களும் மலர்ந்தது...
புதுமைகள் புரிகின்றது.
இந்து மகேஷின் இதமான எழுத்துக்கள் உரமாக,
எழுத்தாளர்களின் பேனாக்கள் நீர்வார்க்க...
வாசகர்கள் வானமென வளம் கொடுக்க...
பூவரசு பூத்துக்குலுங்கட்டும்!
புதுப்பொலிவுகொள்ளட்டும்!

இ.சம்பந்தன்
(நாடழங்கன்)

பூக்கவிருக்கும்
புதுப்புத்தாண்டில்
பிறந்தநாள் கொண்டாடும்
பூவரசே!
உனக்கு வயசு ஒன்றே
ஆனாலும் உன் அங்கத்திலே
வயசுக்கு மிஞ்சிய
வளர்ச்சி கண்டேன்
இன்னும் இன்னும் வளர்ச்சி பெற்று
எமக்கின்பம் தருவாய்
வாழிய வாழியவே!

சி.சுயாகநாதன்
(மேலாழகன்)

பூவாக இதழ் ஐந்தில் சித்ரா மணிவண்ணனின்
 ஐனனிக்காத மரணங்களில் ஓர் உறுதியான
 காதலைக் காணக் கூடியதாக இருந்தது.
 ஓர் உருக்கமான படைப்புத்தான் என்றாலும்
 இளங்கோ, மஞ்சரியின் வாழ்க்கை முழுவதையும்
 சோகமாக்கிய கதாசிரியை முடிவையும்
 கவலைக்குள்ளாக்கிவிட்டாரே.
 புஷ்பராணி ஜோர்ஜ்ஜின் பிரியாத உறவுகள் ஓர் நல்ல
 படைப்பு. வரதராஜனைத் தகுந்தமுறையில்
 பழிவாங்கிய சத்தியபாமா போன்ற பெண்கள்
 வாழ்க்கையை எதிர்த்தீச்சல்போட ஓர் எழுத்துக்காட்டு.
 முதலாவது பிறந்த தினத்தைக்
 கொண்டாடவிருக்கும் பூவாக இதுபோன்று
 பல பிறந்த நாட்களைக்கொண்டாட
 எனது வாழ்த்துக்கள்.

பத்மீஸ் பரம்
 (பேரமன்)

பூ உலகில்
 பூத்துக்குலுங்கும் பூவாசே!
 பூக்களின் பாடல்களைக்கேட்டு மவாந்ததுவோ
 சிந்தனைக்கு ஒரு மலராக!
 உன் நதியில் பல ஓடங்கள் கண்டேன்
 பூரித்ததும் உண்மை.
 தாய் நாட்டில் தமிழ்மண்ணில்
 உன் வேளாட்டம்...
 தமிழ் மணக்கும் பூவாக
 உன் பெயரில் தமிழ் செழிக்கும்.
 மனங்கவரும் குழந்தையெனத்
 தவழ்ந்துவரும் எங்கள் பூவரசுக்கு
 வயது இன்று ஒன்றோ...
 மகிழ்வான இந்நாளில்
 மகிழ்ச்சியான என் வாழ்த்துக்கள்.

ராஜன்ஸ் ஆர்ப்பிஸ்
 (தனிஸ்)

புதுமலரே..பூவரசே!
 உனக்கு வயதொன்று நினைவுறுதே!
 அழகாய் ஆறு
 மலர்கள் பூத்தாய்..
 அதிலே வாசகர் மனதை ஈர்த்தாய்.
 நினைவாய்-அகத்தில்
 நிழலாய் குளிர்வாய்
 பகிர்வாய் கருத்துக்கள்
 படைப்பாய் சிறப்பாய்
 பலவாய் ஆக்கங்கள்
 தொடர்வாய்-வளர்வாய்
 தமிழ்த்தேன் நிலவாய்
 உயர்வாய்-விரிவாய்
 உலகப் பரப்பளவாய்
 பூப்பாய்
 உண்ணங்களாய்
 ருசிப்போர்க்குச்
 சுவையாய்
 செழிப்பாய்-நீ
 தமிழ்க்குச் சிறப் பளிப்பாய்
 அடுக்காய்க்-கவிக்காய்
 அழகிய வாய்(ப்)பாய்
 உனக்காய் மகிழ்வாய்
 ஒளிர்வாய் அரசாய்!

- ரஜகந்தம்மாள் திருஞானம்
 (மொல்கலிங்கல்)

பூவரசு சாதாரண மரமன்று.பட்டை,மரம்,வோர்,இவை,
 பூ,காய்,மொட்டு இவை யாவும் மருந்துக்குப்
 பாவிக்கிறார்கள்.அதுமட்டுமன்றி பழுத்துவிழும்
 இவைகூட மருந்தாகிறது.அப்படிப்பட்ட புனிதமான
 பெயர் உள்ள உங்கள் சஞ்சிகை
 நீண்ட ஆயுள்பெற வேண்டுகிறேன்.

- சிந்தனாபிப் பிள்ளை
 (சுமீருநாடு)

இனிய தமிழேடாக
உதயமானாய் பூவரசே

அகவக் காலூன்றாமல்
ஆழக் காலூன்றி
இலக்கியம் நீ படைத்தாய்
இனிய பூவரசே.

கதையாய் கவிதையாய்க்
கட்டுரையாய்,
வையத்துச் செய்திகளும்
வளருவோர்க்குக் களமும்
பாவருக்கும் மாதருக்கும்
ஓவியமும் கருத்தும்
இப்படி

வகைவகையாய்க் கிளைபாப்பி
வளர்ந்து நிற்கும் பூவரசே
ஓராண்டுதான் உன் வயது
என்றாலும்
பல்வாண்டு வரிவளையம்
உன்வடிவில் கண்டேன்
ஏட்டுக்கு ஏடு
நீயோர் எணி கண்டாய்
போட்டிக்கு முன்னே
நீயோர் தென்றவானாய்.
தென்றவாய் நீவீசியதால்
உன்னைத்திட்டியோரும்
தெம்பிழந்தார்.
பல்வாண்டு நீவளர்ந்து
நல்வதொண்டு செய்ய
அன்பான வாசகர்கள்
ஆதரவு தந்திருவார்.

- மணிதாசன்
(பேரமன்)

காழிதங்கள் மூலம் தொலைபேசி மூலம்
வாழ்த்துக்கள் வழங்கிய அன்புநூல்களாக
நன்றி
- சிவசியர்.

பார்வை

'சொல்'

அதே கண்கள்!

பயந்து பாபாத்து, சிறகடித்துப்பறக்கும் பறவைகளைப்போன்று
என் விஷாலியினுடையதைப்போன்றே... அதே கண்கள்,
அவைகளில் சுழன்று திரியும் இரு கரிய நிறக் காந்தங்கள்...
பார்ப்பவரை பதறடிக்கும் பார்வைகள்..!

திணறிப்போனேன்.

என்ன ஒற்றுமை..

எனக்குள்ளே ஒரே ஆச்சரியம்...

கண்கள்மட்டுமல்ல.. ஒவ்வொன்றிலும்.. ஒவ்வொரு அசைவிலும்... அவனோதான்..
என் விஷாலியேதான்.

கண்களால் ஒருக்களித்துப்பார்க்கும்போது மேலே வில்லென வளைந்து...
பின்னால் நெளியும் இமைக்கோடுகள்.. அவற்றுக்கிடையில் சிறு புள்ளியாகத்
கீட்டிவைத்த கருஞ்சாந்துப்பொட்டு..

அவள் நின்று கொண்டிருந்தாள்.

கலைந்துசெல்லத்தூடிக்கும் கருமேகமென பறந்துசெல்ல நினைக்கும்

தன் கருங்கூந்தலை ஒருகையால் அடக்குவதற்கு போராடிக்

கொண்டிருந்தாள்.. மற்றவர்கள் தன்மீது மோதிவிடாதவாறும்,

தான் மற்றவர்களீது மோதிவிடாதவாறும்... பத்து நிமிடங்கள்

தாமதமாகவந்து, குறித்த நேரத்தில் குறித்த இடத்தை

அடையவிரையும் அந்த பஸ்ஸின் ஆட்டத்துக்கு ஈடுகொடுக்க மறுகையால்

இருக்கைகளைப்பற்றியவண்ணம்... அவள் நிற்குகொண்டேயிருந்தாள்.

நான் அவளையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன்.. பார்த்துக்கொண்டேயிருக்க

வேண்டும்போல் இருந்தது எனக்கு.

நீல நிறப்பாவாடைக்கு, மெல்லிய இள நீல நிறத்தில் தாவணி

அணிந்திருந்தாள்.. பாளுக்குள் சிறிதளவு குங்குமத்தை இட்டுக்கலக்கி

உடல் பூராவும் பூசியிருப்பாளோ! - அந்த நிறத்துக்கு நீலவண்ணம்

மிக எடுப்பாக இருந்தது.. பதினாறு வயதுக்குமேல் இருக்காது..

சிலவேளை குறையலாம்... ஆனால் கூடவே கூடாது.

விஷாலிக்கும் 15 சென்ற யுகையில் தான் பூர்த்தியானது.. இவளைவிட

கொஞ்சம்... கன்னங்களிலும், சுழத்துப்பகுதிகளிலும்... சதைப்

பிடிப்பாக... அளவாக... அப்பினாற்போல இருக்கும்.

மற்றப்படி எந்த வீத்தியாசமும் இல்லை.

விஷாலி!

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

என் நெஞ்சுக்குள்ளே என்னவோ அடைப்பதுபோலிருந்தது.
நான் அவனைக்கடைசியாகப் பிழிந்தபொழுது...
அருகில் நிற்பவர்களைக்கூட சட்டை செய்யாமல்...என் கழுத்தை இறுக்க
கட்டிப்பிடித்து..தன் மலரிதழ் குவித்து...இறுக்கக்கி என்
கன்னத்தில் முத்தமிட்டு..இன்றுடன் மூன்றுமாதமாகிறது.
இன்னும் எத்தனை நாட்கள்..?

-மனதுக்குள் மெதுவாக எண்ணத்தொடங்கினேன்.
பஸ் வண்டி ஒவ்வொரு தரிப்பினும் நின்று நின்று சென்று கொண்டிருந்தது.
இறங்குபவர்கள் தொகையிலும்விட உள்ளே ஏறுபவர்கள் தொகையே அதிகம்.
பஸ்ஸினுள் முண்டியடித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.
வந்த இளைஞர்கள் அவளைத்தாண்டி முன்னே செல்ல அடம்பிடித்தார்கள்.
இதற்குமேல் முடியாது என்பதுபோல் பாவனை செய்தார்கள்.
எனக்கு என்னவோபோல் இருந்தது.
நான் எழும்பி நின்று அவளுக்கு இருக்க இடம்விடலாம்.
அதன்முலம் சிவவேளை பேச்சை ஆம்பிக்கலாம்..ஆனால்..
நான் எழும்பி-அவள் இருக்கும்வரையான அந்த இடைவெளிக்குள் வேறு
யாராவது உட்கார்ந்துவிட்டால்...தடுக்கமுடியாது..பாவாயில்லை.
நானும் அவளருகில்போய் நின்றுகொள்ளலாம்.
மெதுவாக மீண்டும் அவளின்பக்கம் திரும்பினேன்..கைகளைத்தூக்கி
மேல் கம்பியில் பிடித்தவாறு,கண்ணாடிவழியாக வெளியே பார்த்துக்
கொண்டிருந்தாள்..கைகளைத்தூக்கியதில் பளவுச் சற்று மேலே சென்று
அதற்கும்..பாவாடைக்கும் இடையில் உள்ளதூரத்தை கொஞ்சம்
அதிகமாக்கியது..செதுக்கிவைத்தாற்போன்றிருந்த அவளின்
வயிற்றுப்பகுதி...அந்த மெல்லிய...இள நீல தாவணிவழியாக...
பார்க்கும்போது...சந்தியா காலத்தில்..மெல்லிய...மங்கிய...
மஞ்சள் நிற சூரிய ஒளியில் தெரியும்...வானத்துக்கும்-
நீலக்கடலுக்கும் இடைப்பட்ட அந்தப்பகுதி...அந்த அடிவானம்...
அதற்கும் சற்றுமேலே..இரு சிறிய...

என் பார்வையை விடக்கி வெளியில் நோக்கினேன்.
வீதியோரத்தில் நின்ற விழா மரங்களும்,பாக்கு மரங்களும்
பின்னோக்கி ஓடினாலும்...அவற்றின் பின்னால் பார்த்து விசிந்து
படுத்திருந்த பச்சைவயல்களும்...அத்தனை வயல்களுக்கும்
மொத்தமாய் அவற்றுக்கு அந்தப்பக்கத்தில் கட்டிய வரம்பாய்
சின்னஞ்சிறு குன்றுகளாய் தெரியும் மலைகளும் அவற்றின் உச்சியில்
ஓடிவினையாடும் முகில் கூட்டங்களும் பார்ப்பதற்கு மிக அழகாக
இருந்தது.

காற்றடிக்கும் நேரங்களில் இடையிடையே முகில்கொட்டங்கள் கலைய...
அந்த மலை உச்சிகள் பார்ப்பவருக்கு புது உணர்வை அளித்துக்
கொண்டிருந்தது.
என்னருகில் இருந்த "மீசைக்காரர்"மெதுவாக எழுந்து.
தலைக்கு மேலே தொங்கிக்கொண்டிருந்த கயிற்றுமணியை இழுத்து
அடித்து மீண்டும் இருக்கையில் வீழ்ந்தார்.
வெளியே பார்த்துக்கொண்டிருந்த அவள் மணியோசையில் சிந்தனை

கலைந்து மணியடித்தவனைத்தேறும் முயற்சியில் கிரும்பியபோது... அவளையே உற்றுப்பார்த்துக்கொண்டிருந்த என்னைக் கவனித்துவிட்டான். புல்மேய்ந்துகொண்டிருந்த இளம் புள்ளிமான் ஒன்று ஏதோ அரவம்கேட்டு மிள்வதுபோன்ற பார்வையில் பார்த்தவன் ஒரு நிமிடம் பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தான்.பின் மெதுவாக மிரட்சி அகன்று,பார்வைகணிந்து மெள்ள...பார்வையாலேயே புன்னகை செய்தாள்.

இதுதான் சந்தர்ப்பம்...நழுவ விடக்கூடாது...எப்படியாவது ஒருதடவை பேசிவிடவேண்டும்.இன்னும் பத்து பதினைந்து நிமிடங்கள்தான் அவள் சென்றுவிடுவாள்.பின் அவளை எங்கு சந்திப்பது? உஷாரானேன்!

மெள்ள கண்களாலேயே...அடுத்த தரிப்பில் மீசைக்கார இறங்கப்போவதை ஜாடை காட்டினேன்...அவர் இறங்கியதும் இதில்வந்து உட்காரலாம் என்பதுபோல்...எனது கால்களை ஒடுக்கி எனக்கும் மீசைக்காரருக்கும் இடையில் இருந்த இடைவெளியை கைகளால்விலக்கி... கண்களால் விளக்கினேன்.புரிந்துகொண்டு...மீண்டும் ஒரு புன்னகையில் நன்றி என்றாள்.

வண்டி நின்றது. மீசைக்காரர் இறங்கியதும் அருகில் காத்துநின்றவர் உட்காரப் போனபோது அவரைக் கைகளால் மெதுவாக மறித்து...அவள் உட்காரப்போவதை உணர்த்தினேன்.அவர் ஒரு சிறிய முறைப்புடன் விலகி அவனுக்கு இடம்விட்டார். மெதுவாகவந்தவளில் மரிக்கொழுந்து வாசம் செய்தது. இயற்கையாகவே சிவந்திருந்த இரு இதழ்களையும் குவித்து ஒரு "தாங்கல்"

அவள் குரல்கூட விஷாலியுடையதுதான். ஒருவர்போல் இன்னொருவர்.-இன்றுதான் நான் நேரில் காண்கிறேன். என்ன ஆச்சரியம்!!

"ரவுணுக்குப்போறீங்களா?"

-மெதுவாக பேச்சை ஆரம்பித்தேன்.தலையை மட்டும் அசைத்து ஆம் என்றாள்.

"ரவுணிலைதான் படிக்கிறீங்களா?"-நான்.

"இல்லை.கொழும்பு சென்ற.பெனாடிக் கொலிச்சிலை படிக்கிறேன்..இப்ப அக்கான்ரை வெட்டிங்குக்காக இங்கை..."

-அவள் கூறி முடிக்கவில்லை.அதற்குள்ளாகவே நான் குறுக்கிட்டேன்-

"கொழும்பு சென்ற.பெனாடிக்கிலா..?" அப்போ உங்களுக்கு விஷாலி என்று.. ஒரு..கிட்டத்தட்ட ..உங்கடை வயது..."

அவள் கண்கள் அகல விரிந்து...

"தெரியுமே....அவ என்னுடைய பெஸ்ட் ப்ரண்ட்...அதைவிட எங்க கொண்டுபேரையும் ருவின்ஸ் எண்டுதான் சொல்லுவினம்..."

ஆச்சரியத்தில் ...அருகில் தூங்கிக்கொண்டிருந்த என் கணவரை எழுப்பினேன்:

"என்னங்க..இங்கை இந்த பிள்ளையைப் பாருங்க...நம்ம விஷாலி மா.திரியில்லை?"

என்னை

ஐ பிரெஞ்சு ஜனாதிபதி மிற்றராண்டின் செல்வாக்கு மிகவும் வீழ்ச்சியடைந்துவருவதாக அண்மையில் பெறப்பட்ட கணிப்பீடுகள் தெரிவிக்கின்றன. இறுதியாகப்பெறப்பட்ட கணிப்பொன்றுன்படி தற்போது ஜனாதிபதித்தேர்தல் நடைபெற்றால் மிற்றராண்ட் தோற்கடிக்கப்படுவாரா எனத்தெரிகிறது. தொடர்ச்சியாக 10 ஆண்டுகளாக ஜனாதிபதியாக இருந்துவரும் 75 வயதான மிற்றராண்டின் சோவ்லிஸ்ட்கட்சியும் தோல்வியுறும் எனவும் இக்கணிப்பீடு மேலும் தெரிவிக்கிறது. பிரதமர் எடிக் கிஹெசனுடைய செல்வாக்கும் மிகவும் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது. பிரான்ஸின் சரித்திரத்திலேயே ஜனாதிபதியினதும், பிரதமரினதும் செல்வாக்குகள் இவ்வளவுதூரம் குறைந்துபோனதில்லை எனவும் தெரிவிக்கும் இக்கணிப்புகள், தீவிரவலதுசாரிகளின் செல்வாக்கு அதிகரித்து வருவதாகவும் தெரிவிக்கிறது. 1993 ம் ஆண்டு நடைபெறவுள்ள பாராளுமன்றத்தேர்தலில் தனது கட்சிக்கு ஏற்படப்போகும் பெரும் தோல்வியைத் தடுக்க, விகிதாசாரமுறையில் தேர்தல்கள் நடைபெறவேண்டுமென மிற்றராண்ட் விரும்புவதாகவும் தெரிகிறது. 7 ஆண்டுகளாக இருக்கும் ஜனாதிபதியின் பதவிக்காலம் 5 ஆண்டுகளாகக் குறைக்கப்படவேண்டும் அல்லது 7 ஆண்டுகள் பதவி வகிக்கும் ஒருவர் இரண்டாவது தடவை போட்டியிடுவது தடுக்கப்படவேண்டும் எனவும் தெரிவிக்கும் ஜனாதிபதி தமது பதவிக்காலத்தில் இந்த மாற்றங்களைச் செய்வாரா என்பதுபற்றித் தெரியவில்லை.

ஐ ஒஸ்ற்றியாவில் இடம்பெற்ற மாகாணசபைத்தேர்தலில் குடியேற்றவாதிகள், அரசியல் தஞ்சம் கோருபவர்களுக்கெதிரான தீவிரவலதுசாரிக்கட்சியான சுதத்திர்க்கட்சி குறிப்பிடத்தக்க வெற்றிபெற்றுள்ளது. ஒஸ்ற்றியாவின் தலை நகரான வியன்னாவில்வாழும் 1.5 மில்லியன் மக்களில் 12 வீதமானோர் வெளிநாட்டவராவர். சென்றதேர்தலில் பெற்றதைவிட இம்முறை இரண்டு மடங்கு(22%) வாக்குகளைப்பெற்ற இக்கட்சி குடியேற்றவாதிகளின் வருகை உடனடியாக நிறுத்தப்படவேண்டும் எனவும் கோரியுள்ளது. கிழக்கு ஐரோப்பாவில் இருந்து பெருந்தொகையானோர் ஒஸ்ற்றியாவில் குடியேறியுள்ளனர். ஒஸ்ற்றியாவின் 7.8 மில்லியன் மக்கள்தொகையில் 5 லட்சம்பேர் வெளிநாட்டவராவர்.

நடக்கிறது?

ஐ 13 ஆண்டுகளின் பின் கம்போடியா திரும்பிய இளவரசர் கொளொதெம் சிகானூக்கிற்கு கம்போடிய மக்கள் உற்சாகமான வாழ்வேற்பளித்தனர். ஐக்கிய நாடுகள் பாதுகாப்புச்சபையால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட இடைக்கால உயர்தர தேசிய சபைக்கு இவர் தலைமை தாங்குவார். 1979 ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 7 ம் திகதி வியட்னாமியப்படைகள் கம்போடியத்தலை நகரான பினோம்பென்னை நோக்கி முன்னேறி வருகையில் சிகானூக் சீனாவின் உதவியுடன் நாட்டை விட்டு தப்பினார். 1975 ம் ஆண்டு பொல்பொட்டின் கெமறாஜ் (KHMER ROUGE) படைகள் பினோம்பென்னைக் கைப்பற்றியபோது சிகானூக் கைது செய்யப்பட்டு காவலில் வைக்கப்பட்டார். பொல்பொட்டின் ஆட்சியை அகற்றிய வியட்னாமிய படைகளால் குன் சென் தலைமையிலான தற்போதைய அரசு அமைக்கப்பட்டது. 1992 ம் ஆண்டு இறுதியில் அல்லது, 1993 ம் ஆண்டு முற்பகுதியில் தேர்தல்கள் நடைபெறும்வரை ஐக்கியநாடுகள் சபையின் மேற்பார்வையில் தற்போதைய அரசே பதவியில் இருக்குமெனவும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஐ 1985 ம் ஆண்டு சர்க் அமைப்பு தோற்றுவிக்கப்பட்டபோது பெரும் எதிர்பார்ப்புகள் இருந்தன. ஆனால் தற்போது இந்த அமைப்பு பெயரளவில் மட்டுமே இயங்குகிறது என்பதுபோலத் தோன்றுகிறது. இம்முறை கொழும்பில் நடைபெறவிருந்த மகாநாடு ரத்துச் செய்யப்பட்டது. இதற்கு ஸ்ரீலங்கா இந்தியாவைக் குற்றம் சாட்டுகிறது. இந்தியா, பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷ், ஸ்ரீலங்கா, நேபாளம், பூட்டான் மாலைதீவுகள், ஆகிய 7 நாடுகள் இந்த அமைப்பில் அங்கம் வகிக்கின்றன. 1989 ம் ஆண்டு கொழும்பில் நடைபெறவேண்டிய மகாநாட்டை இந்திய அமைதிப்படை நாட்டை விட்டு வெளியேறும்வரை நடாத்துவதில்லை என பிரேமதாசா ரத்துச் செய்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த அமைப்பில் அங்கம் வகிக்கும் நாடுகளிடையே பல்வேறு பிரச்சனைகள் உள்ளன. உதாரணமாக, பாகிஸ்தானும் இந்தியாவும் காஷ்மீர் சம்பந்தமாக மோதிக்கொள்கின்றன. தமிழ் பிரச்சனையில் இந்தியாவுக்கும் ஸ்ரீலங்காவுக்கும் இடையே கருத்துவேறுபாடுகள் உள்ளன. இந்தியாவும் நேபாளமும் ஆறுகளைப் பகிர்ந்துகொள்வதில் முரண்படுகின்றன.

- எஸ். கந்தசாமி.

புலரக
நிழலின்கீழ
வதாடும்
புகழ்ப்பாட்டு...

இருள்கூட ஒளியால் மன்னிக்கப்படுகிறது
ஆனால் நாங்கள் மன்னிக்கப்படவில்லை.

ஆடுகளும் மாடுகளும்
பசுந்தகைகளை நாடி
செல்வதைப்போன்று
நாங்கள் கொலைக்கதைகளை விலகி
நாடுகள் நோக்கி
போய்க்கொண்டிருக்கிறோம்.

நமக்கு.....
மாண்ட தேசத்தில் பெறுவதற்கு
என்ன உள்ளது.....
மாணத்தைத்தவிர....?

அவர்கள் விசாரணையே
அதிகாரத்தில் ஆரம்பமாகும்போது
தீர்ப்புகள்.....
கொலைகளில் அஸ்தமிப்பதில்
ஆச்சரியம் இல்லை.

நோபல் பரிசு...அன்று..
வரிடலுக்கும் கிடைத்திருந்தால்
இன்று...
எம்மண்ணும் -
பெருமை பெற்றிருக்கும்
நோபல் பரிசுகளால்.

என் தேசத்தில் கூட
நீதிதேவர்கள் ஆங்காங்கே
புனை பெயருக்குள்ளும்
தபாற்பெட்டிக்குள்ளும்....
முகவரிபெறக் காத்திருக்கும்
நியாயத்தின் வறியவர்கள்.

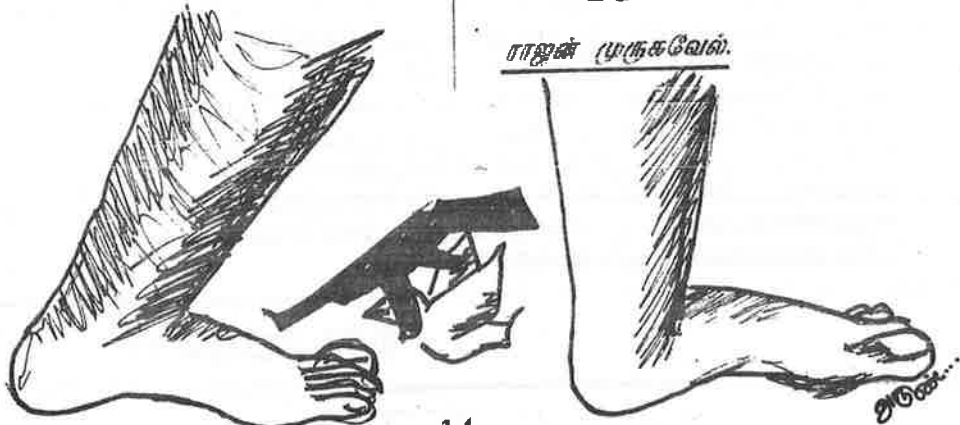
இரத்தத்தால் என்னைகள்
அழுகும் முன்னர்
இறக்கையடிக்கும் அமைதிப்புறா
எங்கே...என்ற ஏக்கம்.

எனது தொட்டில் தொடக்கத்தில்
செவிமடுத்த தாலாட்டுக்கள்

வருடிவிட்ட குளிர்காற்று
வடிவு விரித்த வயற்பச்சைகள்
எல்லாம்.....எல்லாமே.....?

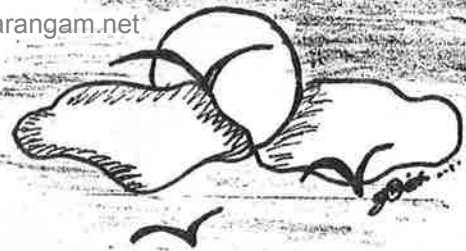
திரும்பிப் பெறுவதற்கு
என்ன இருக்கிறது?

ராஜன் முருகவேல்.

இது இலையுதிர் காலம்
எங்கும் மாங்களின்
முழு நிர்வாணம்
சாலைகள் சருகுப்
போர்வைகள் போர்த்தும்
குளிர் காற்று
கூதலடிக்கும்
வெய்யிலின் கண்கள்
வெட்டி விழிக்கும்
பனியும் நீரும்
பகிர்ந்தே பெய்யும்
இயற்கை தன் கடமைகள்
ஒழுங்காய்ச் செய்யும்.

ஜெகதீஸ்வரி ராஜாட்சன்.

மனித மனம்

நீல வான வீதிகளில்
வெள்ளிப்பூக்கள் கோலமிட
முழுமதியாய் வலம் வந்தான்
நிலா அழகன்.
அவன் ஆடையின்றி குளிர் குளிக்க
மேகமகள் தாங்காமல்
ஒடிவந்தான் அரவணைக்க.
அவன் போர்த்திப் படுக்காமல்
பொன்னான நோம் என்று
உலகுக்கு வெப்பமில்லா ஒளி கொடுத்தான்.
நிலா அழகன் செயல் வடிவம் கண்டு
கட்டுண்ட கவிஞனவன்
கன்னிப்பெண்ணோடு ஒப்பிட்டுப் பல
கவிதை வார்த்தான்.
சில நாள்மடலில்
நிலா அழகன் உடல் மெலிந்து
உருக்குலைந்து
தேய் நிலவாய் வந்தபோது
மூன்றாம் பிறை என்று
முத்தான பெயர்வைத்து
வணங்கிவரவேற்றான் தமிழ் மனிதன்.
பிறருக்குத் துன்பம் சேராச் சேவை செய்தோர்
எந்த நிலையடைந்தாலும்
மனிதமனம் மதித்து நிற்கும்.

செ.யோகநாதன்.

செவ்.

சுப்பனாள் ரிஷகன்

செம்மண்செழித்தோங்கி செய்பயிர்கள் வளமாகி வளர்ந்துவரும் ஒரு விவசாயக்கிராமம் எனது கிராமம். அங்கு ஒரு விவசாயக்குடும்பத்திலே பிறந்து வளாவேண்டும் என்பதுதான் என் நியதி என்றிருந்ததுபோலும். கிராமத்தின் விவசாயக் காலங்களில் விடிவெள்ளியையும், சேவல்கோழிகளையும் வைத்து நோத்தைக்கணித்து நங்கள் கடமைகளுக்காக செல்லும் தொழிலாளர்கள்... வேப்பம் குச்சிகளை வாயில்திணித்து..குடங்களையும் கமந்தவண்ணம்..ஒருபுத்துணர்வுடன் கலகலவென கதைத்துக் கொண்டு செல்லும் சத்தமும். சந்தைக்குப்போகும் வண்டிமாடுகளின் சலங்கைச்சத்தமும், அயல்தோட்டக்கிணறுகளில் நீர் இறைத்துக்கொண்டிருக்கும் இயந்திரங்களின் இடைவிடாத ஒசைகள்- ஒருநாளை நாங்கள் இறந்து இன்னொரு நாளைக்குள் நாங்கள்புகுவதை அறிவித்து எம்மைத்துயில் எழுப்பும். தங்களது அன்றைய கடமையைச் சரிவரச்செய்த சந்தோசத்திலோ அல்லது அன்றைய உணவைத்தேடிய சந்தோசத்திலோ..நான்றியேன். கூட்டமாக வரிசைவிட்டு பறந்துசெல்லும் பறவைகள்... தங்கள் கடமையை முடித்து புல்லுக்கடங்களுடன் வாடிய முகத்துடன் தம் இருப்பிடங்களுக்கு மீண்டு செல்லும் தொழிலாளர்கள்.. வேலைக்களையுடன் தன் சலங்கையையும் அசைக்காது குனிந்த தலை நிமிராதுசெல்லும் மாடுகள்... இவை அறிவித்துக்கொண்டேயிருக்கும்-எங்கள் ஒருநாள் விழுங்குப்பட்டி விட்டகை.

நாற்று நடுகல்,களைபிடுங்குதல்,கீர்பாய்ச்சுதல்,உழவுசெய்தல் போன்று சேற்றுக்காக சேற்றுக்குள்ளேயே தமது காலத்தைக்கழிக்கும் ஒருகிராமம் என்றாலும் தங்கள் பிள்ளைகளைக் கல்விக்கு அனுப்ப அவர்கள் மறப்பதில்லை.

ஒரு இயற்கை எழிலும் சுவாத்தியமும் பொருந்திய என் கிராமத்தை எண்ணி நான் எப்பவுமே பெருமையடைவேன், என் இனிய குழந்தைப்பருவம் மாறி நான் சிறுவனாகத்திரியத் தொடங்கிய நாட்கள்..என் கிராமத்து வழமைபோலவே பாடசாலைக்குப் போகுமுன்பும்,பின்பும் தோட்டத்துக்குச்செல்லும் பழக்கத்திற்கு நான்மட்டும் விதிவிலக்கா என்ன?

அப்பா,அண்ணைமாருக்கு தேனீர்,சாப்பாடு என்று எடுத்துச்சென்று,இப்போது கிராமத்துப்பழக்க வழக்கப்படியே படிப்பும் தோட்டமும் என்று திரிகிறேன்..

எதோ..பொழுதுகளின் கழிவுகள் எப்படி என்றே தெரியவில்லை. உயர்தாவகுப்பை அடைந்த எனக்கு பின் வீட்டில் பேசவும் வேண்டாமா... அந்த ரிபூசன் இந்த ரிபூசன் என்று வீட்டிலும் நிலலாது திரிந்து.. நண்பர்களுடன் சேர்ந்து தெருவறியாய் பெண்கள்பின்னால் சுற்றுவதும்,சந்திகளில் நிற்பதும்,தவறான அரசியல்வாதிகளின் பசப்பு வார்த்தைகளை நம்பி பல தவறான போராட்டங்களில் ஈடுபட்டதும் அல்லாது அவர்கள் எங்களுக்குப்போதித்ததை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களின் தலைமைகளைத் தக்கவைக்க எவ்வளவு முயற்சித்திருப்போம் ..எத்தனையோபேருக்கு எவ்வளவோ வாக்குறுதிகளை அளளிவழங்கியவர்கள் வாக்குப்பெற்றுவந்தனர் தலைவர்களாய், கார்பங்களா,அவர்களின் வாழ்வுக்கு வளங்கள் சேர்ந்தன..நாங்களோ அவர்களினால் எங்கள் எதிர்காலத்தை அழித்துக்கொண்டோம், எங்களின் தவறான நடவடிக்கைகளின் விளைவுகளை இப்போது நான் உணர்ந்துகொண்டேன்..அதுபற்றித்தான் விவாதங்களும் நடத்துவேன். எனையோருடன் நடத்துவதைவிட என்னுள்ளேயே நான் நடத்தும் விவாதங்கள் தான் எத்தனை ..எத்தனை..?

ஆம்..நான் காலத்தைவென்றவனா..? அல்லது காலத்துடன் சமமாகவேனும் சென்றவனா..? அனுகும் இல்லையே காலத்தைத் தொலைத்தவன். எந்தவிதபிரயோசனமும் அற்று காலத்தைக் கழித்தவன்...

அம்மா ...என்பிறப்பு உனக்கு கொடுமை...அதனிலும் ஒரு கொடுமையை நீ அறிந்திருக்கவேமாட்டாய்...சிலவேளைகளில் தொலைக்கப்பட்ட வாழ்க்கைக்குத் தூரிகையைத்தீட்டி என்னபயன் என்று என்மனம் என்னை உறுத்தினாலும் அதிலிருந்து விலகவும்முடியவில்லை.வேருமுயற்சிகளில் என்னால் முழுமையாக ஈடுபடவும் முடியவில்லை. அந்த நோத்தில்தான் வெள்ளை சீருடை அணிந்து நானும் பொழுதும் பாடசாலை சென்றுவரும் ஒரு பெண்கள் குழாத்துடன் எனது நட்பு, அவர்களுடன் பழகிய அந்தக்குறுகிய நாட்களுக்குள் அவர்களை நான் தாம்பிரிக்கத் தவறவில்லை.

அவள் ஒரு அலங்காரப்பொருளாகவும் இல்லை...ஆனாலும் என் அகம் கிறைந்தாள்.அவளின் முற்போக்குத்தனாதிரியாதவர்கள் சகஜமாகப்

எப்படி அவனக்கும் எனக்குள்ளும் அந்த அன்புப் பூ மலர்ந்தது என்று என்னையே நான் கேட்டுக்கொண்டேன்...என் இன்றுகூட என்னால் அதற்கு விடைகாண முடியவில்லை.

எங்கள் சந்திப்புக்கள் வெறும் கற்பனையில் உதிக்கும் நிரந்தரமற்ற பூங்காவோ அன்றி கடற்கரையோ அல்ல...ஆம்! அப்போதுதான் யாழ்ப்பாணக் கோட்டை ராணுவம்வசம்.

கடற்கரை பாதுகாப்புச்சட்டம் என்பவற்றால் அன்றாடம் தமது வயிற்றுக்காக மீனவரோ அல்லதுற்றிருந்தவேளை அது...

எமது மகிழ்ச்சிக்குரிய வேளை அங்கா அமையப்போகிறது! எங்கள் சந்திப்புக்கள் புவ்வெளி,மண்தரை,தெருவோத்தில் நிமிர்ந்து நிற்கும் அந்த ஆலமாத்தடி....இங்கெல்லாம்தான்.

அந்தச்சந்திப்புக்கள் வெறும் காதலர்கள்சந்திப்பு என்பதைவிட பல விவாதங்களுக்குரிய இடமாகவே எங்களுக்கு இருந்தது. சில வேளைகளில் விமானக்குண்டுகள்..பீங்குச்செல்கள் என்பன நாங்கள் கதைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது எம்மை இடையில் நகரவைத்ததுண்டு.

அன்றாடம் குண்டுகளால் எம்மையெல்லாம் தூத்திக்கொண்டிருந்த காலன் மக்கியிலும் நாம் சிந்தித்தோம்..சிந்தித்தோம்..சிந்தித்துக்கொண்டேயிருந்தோம்.

நாங்கள் தவறியதால் அல்ல எங்கள் நாட்களும் அங்கு எண்ணப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதால்,இருக்கும் வரைக்குமாவது சந்தோசமாக இருக்கவேண்டும் என்கின்ற எண்ணத்தினால்...

எங்கள் மாணம்தான் எத்தனையோமுறை நடந்துமுடிந்ததே! ஆம்..எத்தனையோநாக்குதல்களில் நாம் விளையாதவாரே தவறியவர்கள்

இத்தனைகளுக்கும்மக்கியிலும் சுற்றவா வாடிப்போயிருக்கும் மாம்,செடி கொடிகளுக்கு நடுவே இருக்கும், குளத்தின் நடுவே மலர்ந்திருந்த தாமரையாகவே அவள் என் கண்ணில் பட்டாள். அவளை என் காதலியாகப் பார்ப்பதைவிட ஒரு முற்போக்குப் பெண்ணாகவே நான் கண்டேன்.

காலங்கள் ஓடின.

அன்றுதான் கனத்தமனத்துடன் அவளை நோக்கினேன்....

ஒரு நண்பகல்வேளை.

நிழல்தரும் அந்தமாத்தின்கீழே தன்விட்டின் எதிர்ப்புக்களையும், தனக்கு அவர்கள் பார்த்திருக்கும் வரணையும்பற்றிச் சொல்லிவிட்டுத் தேம்பித்தேம்பி அழுதபோது என்னால் தேற்றவும் முடியவில்லை. தேறவும் முடியவில்லை.

என்றலும் என்செய்வேன்...என் சுமைகளை?

வயதின் நாட்களை எண்ணி பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டிருக்கும் எனதுசகோதரிகள்...தங்கள் கணவனையும் குழந்தைகளையும் கற்பனையிலும் கனவிலும்கண்டு அவர்களுடன் குதூகலிக்கும் அந்த உள்ளங்கள்..

தூத்தியபடி, தங்கள் நாடகனை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்
என் பெற்றோர்... www.tamilarangam.net

இதற்கெல்லாம் விடைகொடுக்க எண்ணி வேலைகளுக்கு விண்ணப்பம்
செய்துகொண்டு ஒருதேனீரை கடையில் வாங்கி இரண்டாக
நண்பர்களுடன் பகிர்ந்து குடித்துக்கொண்டிருக்கும் எனக்கு,
இன்னொருபொறுப்பைச் சுமக்கும் கைரியம் வரவே இல்லை.

இப்பொழுதுதான் அந்த மலர் என்முன் மலர்வதையே நிறுத்திக்கொண்டது.
என் என வினவியபோது எதனையுமே அறியமுடியவில்லை.
ஆயினும் அந்தமலர் இன்னொருவருக்குச் சொந்தமாகிவிட்டது என்பதை
மட்டும் தெரிந்துகொள்ளமுடிகிறது.

ஏய் பெண்ணே... அப்போ நீ என்னுடன் பேசியமுற்போக்கு வாதத்திற்கு என்ன
அர்த்தம்?... என்று மனதில்பட்டாலும் அந்தப்பூ எந்தப்பயலில்
அகப்பட்டு இப்படி ஒருமுடிவுக்குவந்ததோவெனெ எண்ணும்போது அவளில்
தவறேதும் நினைக்க முடியவில்லை.

எப்படியோ இந்தவிடயத்திலும் என் காலங்கள் தொலைக்கப்பட்டுவிட்டனவே
என்பதை எண்ணும் போதுதான் எனக்கு...?

என் இதயத்தில் பூக்க அந்த அற்புதமான மலர் உதிர்த்தாலும்
அது பதிக்க சுவடுகளை அழிக்கவே முடியவில்லை.
நொந்துபோயிருந்த அவள் நோர்வேயிலிருப்பதையும் அறிந்தேன்.

ஏய் பூவே! என்னால் முடிந்தால் உங்குவந்தால் உன்னைச்சந்தித்தால்
நான்பார்க்கும்போது உனது மலர்ந்த புன்னகையாகுதல் உதிர்த்துவிடு.
அதுவே நீ சந்தோசமாக வாழ்வதை எனக்கு உணர்த்தும்.
நான் உன்னை இனி எனது ரோசாவாகவே நினைக்கமாட்டேன். யாரோ லீட்டு
ரோஜா என எண்ணியே நோக்குவேன். அதில் உனக்கு எந்தவித
பிரச்சனையோ சந்தேகமோ தேவையில்லை.
எத்தனையோ முறை துப்பாக்கிக்குண்டுகளும் செல்களும் தூத்தியபோதும்
கலங்காத நான்...

அவளது பிரிவில்மட்டும் என்...?

* * *

விரைவில்-

ஆரம்பமாகிறது!

சில வருடங்களுக்கு முன்பு-

ஹெர்மனியில் கையெழுத்துப் பிரதியாக வெளிவந்து-

பல நூற்றுக் கணக்கான வாசகர்களைக் கவர்ந்த-

உங்கள் அபிமான நாவலாசிரியர்-

இந்து மகேஷின்-

மெளனத்தில் அழகின்ற மனங்கள் முழுநீனம்-

தொடர்கதை வடிவில்- சில மாற்றங்களுடன்.

என் வாசகர்களைத் தேடி.....

www.tamilaranyam.net

உணர்வுகள் எல்லோருக்கும் ஒத்ததன்மையதுதான். அறுகலைவகளை உணர்கின்ற நாவும், நவாசங்களோடு ஒட்டிப்போன வாழ்வும் என்று...

எல்லா மனிதர்களுமே வாழ்க்கைப்பாதையில் ஒரேவிதமாய்த்தான் நடை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் காரியங்களும், அனுபவங்களும்மட்டும் ஒரேவிதமாய் இருப்பதில்லை.

காலத்துக்கேற்ப மாறுவரும் காணங்களுக்கேற்ப அவ்வப்போது மனிதசமுதாயமும் தன்னில் மாறுதல்பெற்றுவருகிறது.

உலகம் தோன்றிய காலம்முதல் மனிதன் இயற்கையின் முரண்பாடுகளுக்குள் ஒட்டியே வாழப்பழகிக்கொண்டிருந்தான்...

இரவு பகல் என்கின்ற இயற்கையின் நிலையை அவனால் மாற்றமுடியாது. ஆனால் இரவில் தூங்கவும் பகலில் விழித்திருக்கவும் அவன் பழக்கப்பட்டிருக்கிறான்.

வாழ்க்கையில் எதிர்கொள்ளும் இன்பதுன்பங்களையும் அவன் ஏற்றே ஆகவேண்டும். தப்பமுடியாது.

இத்தகிலையில் -

வாழ்க்கையைச் சுவாஸ்யமாக்க மனிதன் கற்றுக்கொண்டிருக்கிற ஒரு சங்கதியே கலை.

சிந்திக்கத்தொடங்கியவர் சொல்லத்தொடங்கிய அல்லது எழுதத் தொடங்கிய சங்கதிகளெல்லாம் இலக்கியம் என்றாயிற்று.

கலை இலக்கியங்களுக்குள் தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொள்கிற அல்லது ஈடுபாடுகாட்டுகிற மனிதர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையைச் சுவையுள்ளதாக்கிக்கொள்கிறார்கள்.

கலை, இலக்கிய ரசனை இல்லாத மனிதன் எவளும் இந்த உலகத்தில் பிறக்கதே இல்லை என்றே எனக்குத்தோன்றுகிறது.

வாழ்க்கைகளை அழகாய் வெளிப்படுத்தத்தொரியாத ஒருவன்கூட தன் காதலியின் கண்ணாசைவை, அல்லது தன் குழந்தையின் மழலைச் சிரிப்பை ரசித்து மகிழ்கிறான் என்றால் அங்கே கலை உணர்வு அவனோடு ஒட்டியிருக்கிறது என்பதுதானே உண்மை.

ஆக,

"கலை இலக்கியங்களில் எனக்கு ஈடுபாடு கிடையாது!" என்று எவனாவது சொன்னால் அது பொய்.

வேண்டுமானால் ரசனையில் வேறுபாடு இருக்கலாம். ஆனால் உணர்வுகள் ஒத்தவையே.

- இராமச்சந்திரன்

சில மாதங்களுக்குமுன்பு எனது வாசக நண்பர் ஒருவரைச் சந்தித்தேன்.

“ஹலோ...இந்தமுகேஷ்...எப்பிடி..?சுகமாக இருக்கிறீங்களா?.. உங்களை நான் இதற்குமுன்பு நேரில் பார்த்ததில்லை...ஆனால் உயரில் உங்கள் படைப்புக்களை ரசித்திருக்கிறேன்..இப்பவேல்லாம் எழுதுகிறதையே விட்டுவிட்டீர்களா..என்ன?” உங்களைமாதிரி எழுத்தாளர்களெல்லாம் தாங்களும் தங்கள்பாடுமென்று ஆகிவிட்டால் நங்களெல்லாம் தமிழையே மறந்துவிட வேண்டியதுதான்.”

-அவர் அவசரமாய்ப் பேசிமுடித்தார்.

“எழுத்தோடு வாழ்ந்து பழக்கப்பட்டுப்போனவன் என்பதால் என்னால் எழுதாமலிருக்கமுடியவில்லை..அதனால் இப்போதும் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறேன்ஆனால் நீங்கள் சொல்வதுபோல் நான் எழுதாமல் விட்டுவிடுவதால் தமிழுக்கு அப்படி ஒரு பெரிய இழப்பும் ஏற்பட்டு விடப்போவதில்லை.” என்றேன்.

சிலவருடங்களுக்குமுன்பு,இங்கு(ஜெர்மனியில்)நான் வெளியிட்ட குறு நவீனங்களில் ஒன்றை அவரிடம்கொடுத்தபோது- ஆவலுடன் வாங்கி ஆச்சரியமாகப்பார்த்தார்.

“கையெழுத்து!...நிறையக்கஸ்டப்பட்டிருக்கிறீர்கள்..” என்றார்.
“உங்கள் கதை என்றால் எனக்கு உயிர்...அந்த நாட்களில்.” என்றார்.
“தோடியாகச்சொல்கிறேன் என்பதால் ஐஸ் வைப்பதாக எண்ணிவிட்டாகீர்கள்

உண்மையிலேயே உங்கள் எழுத்துநடை அப்படியே மனத்தை ஈர்த்து விடுகிறது..!” என்றவர்.

பிறகு குறை மெதுவாகத் தணித்துச்சொன்னார்:
“ஆனால் ..ஒருகுறை...இந்தமுகேஷ்...சொன்னால் தப்பாக எண்ணமாட்டீர்களே?”

“இல்லை. சொல்லுங்கள்..!” என்றேன் புன்னகையுடன்.
“காதல் வாழ்க்கைக்குத்தேவையதான்..இல்லைபென்று நான் சொல்லவரவில்லை.. ஆனால்,அதற்காகக் காதலமைட்டுமே கதைபண்ணிக்கொண்டிருக்காமல் சமது அன்றாடவாழ்வின் அவலங்களை..நாட்டு நடப்புகளை இலக்கியமாக்குங்களை..அதனால் சமுதாயத்துக்கும் பயன்கிடைக்கும் ஏதோ ஒருவகையில் சமுதாயத்துக்குப் பணிபுரிந்தோம் என்கின்ற ஆத்ம திருப்தியும் உங்களுக்கு ஏற்படும்..!”

நண்பர் விடைபெற்றுப்போவபின்பு தனியாக உட்கார்ந்து கொஞ்சம் யோசித்தேன்.

என்னை நான் அடிக்கடி சுயவிமர்சனம் செய்துகொள்வது வழக்கம்தான் என்றாலும் இப்போது அதைகொஞ்சம் அதிகமாகவே செய்தாகவேண்டியிருந்தது.

ஆயிரத்துக்கொளாயிரத்து அறுபதுகளின் மத்தியில்- என் மாணவப்பருவத்தில் கதை எழுத ஆரம்பித்தவன் இத்தக்கால் நூற்றாண்டுகளாக அப்படி என்ன பெரிதாய்ச்சாதித்துவிட்டேன்?’ என்று தில்லைக்கதையில் எமாற்றமீழ்ந்திருக்கிற ஆவணச் சுவடிகள்

நூற்றுக்கணக்கான சுவீகதகலையும், சுவீகதகலையும், திருப்பது
 திருப்பதென்று சுவீகதகலையும், திருப்பதென்று சுவீகதகலையும் பத்துப்பதினைந்து
 காடகங்கலையும் எழுதிவிடுவதால் மட்டுமே ஒரு எழுத்தாளன்
 சாதனைபண்ணிவிட்டதாக அர்த்தத்தில் கலையே.

அவைகள் சமூகத்தில் எந்த அளவுக்குப் பயன் பட்டிருக்கின்றன
 அல்லது ஒரு பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன என்பதை முக்கியமாகக்
 கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்.

என்னுள்ளே திருவேறுமணிகர்களாய்-

இந்தமுகேஷம் என்கின்ற எழுத்தாளனாகவும்,

இந்தமுகேஷம் என்கின்ற ஒரு சாசன மனிதனாகவும்-

தினமூன்று என்னை நான் சுயமீட்சனம் செய்துக்கொண்டிருக்கிறேன்-

இந்தமுகேஷம் என்கின்ற எழுத்தாளன் தன் பங்குக்குத் தன் வாசகர்
 களிடமிருந்து வந்திருந்த கடிதங்களில் சிலவற்றை என் எதிரில்
 எடுத்துப்போட்டான்.

“என்னைப்பற்றியும் அல்லது என் எழுத்துக்களைப்பற்றியும் என் வாசகர்களின்
 கடிதங்கள் திரை... இவைகளை நீங்கள் படித்துவிட்டு என்னை
 விமர்சிக்கலாம்” என்றான்.

அவ்வம் சிபாய்தான் என்றுபட்டது.

சிலவருடங்களுக்குமணிபு இந்தமுகேஷம் (ஜார்மனி)யில் எழுதிவெளிப்பிட்ட

மெளனத்தில் அழுகின்ற மனங்கள் சுவீகதகலையிலிருந்து
 இப்போது நவாசில் கொடாக வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் மனிதனைத்
 தேடுகிறேன் கொடர்வனா விமர்சிக்கப்படுகின்ற நூற்றுக்கணக்கான
 கடிதங்களில் சிலவற்றை எடுத்துவைத்துக்கொண்டு என் விமர்சனத்தை
 ஆரம்பித்தேன்.

முதலில் என் கையெழுத்திய கடிதம் என் பங்குக்கு இந்தமுகேஷம்
 காரணமாகத் தாக்குவதற்கு வல்லவாய்ப்பாயிற்று.

“இந்தமுகேஷம் வகையாக மாட்டிக்கொண்டான்.” என்று எனக்குள்
 உற்சாகப்பட்டேன்.

“இந்தக்கடிதங்களுக்கு என்ன பதில் சொல்லப்போகிறாய்?” என்றேன்.

அந்தக்கடிதத்தைக்கையில் வாங்கிய இந்தமுகேஷம் சற்றுநேரம் மெளனமாக
 இருந்துவிட்டி ஆரம்பித்தான்..

(அடுத்த இதழில்: அந்தக்கடிதமும் இந்தமுகேஷம் பதிலும்.)

1948 ம் ஆண்டு அபுக்களுக்கும் இஸ்ரேலுக்குமிடையே மூண்ட முதலாவது பெரிய யுத்தத்தை அடுத்து 13 ஆண்டுகளாக நேருக்குநேர் சந்தித்துப் பேசாமல் இருந்த இருபகுதியினரையும் கடந்த ஓக்டோபர் மாதம் 30ம் திகதி ஸ்பெயின் நாட்டின் தலை நகரான மற்றிடில் சந்தித்துப் பேசவைக்க அமெரிக்க நாட்டின் செயலாளர் ஜேம்ஸ்பேக்கர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் அளப்பரியன. இந்தச் சந்திப்பு சரித்திரமுக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு சம்பவமே. நேருக்கு நேர் பேச மறுத்துவந்த இஸ்ரேலைப்பணியவைக்க சில நிர்ப்பந்தங்களையும் அபு நாடுகளுக்குப் பல சலுகைகளையும் அமெரிக்கா அளிக்கவேண்டியிருந்தது.

ஈ தடவைகளுக்குமேல் மத்தியகீழக்கு நாடுகளுக்கு விஜயம்செய்து அதன் தலைவர்களுடன்பேசி அவர்களைச் சம்மதிக்கவைத்ததும் லாமல், சீரிய நாட்டின் அதிபருடனும் பலதடவைகள் பேச்சுவார்த்தைநடாத்தி சீரிய அதிபரையும் அமைதி மகா நாட்டிற்குச்சம்மதிக்கவைத்த பெருமையும் ஜேம்ஸ்பேக்கருக்கு உண்டு.

1988 ம் ஆண்டு மூறைப்படியாக பாலஸ்தீன வீடுகளை இயக்கம் இஸ்ரேல் என்றொரு நாடு இருப்பதை ஏற்றுக்கொள்வதாக அறிவிக்கும்வகை பாலஸ்தீனத்தினர் இஸ்ரேலை அங்கீகரிக்கவேயில்லை.

1979 ம் ஆண்டு ஏகிப்துயட்டும் இஸ்ரேலுடன் அமைதி உடன்படிக்கை செய்துகொண்டதன் மூலம் அங்கீகரித்தது.

பாலஸ்தீன வீடுகளை இயக்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும்வரை தயக்கம் காட்டவந்த அண்டைய அபு நாடுகள் ஒவ்வொன்றாக இஸ்ரேலை அங்கீகரித்தபோதிலும் நாடுகளிடையே சுமுகமான் உறவுகள் ஏற்படவேயில்லை. மேலும், சாரானும் லிபியாவும் இன்னும் இஸ்ரேலை அங்கீகரிக்கவேயில்லை.

இஸ்ரேல் உருவாகுமுன் பாலஸ்தீனத்தில் வசித்திராத மூதர்கள் அனைவரும் தங்கள் சொந்த நாடுகளுக்குத் திரும்பிவிடவேண்டுமென அண்மையில் லிபியத்தலைவர் சுடாயி குறிப்பிட்டிருந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்நிலையில் வளைகுடா யுத்தத்தை அடுத்து ஏற்பட்ட சாதகமான சூழ்நிலையை அமெரிக்கா நன்கு பயன்படுத்திக்கொண்டது.

மகாநாட்டின் ஆரம்ப நாளன்று அமெரிக்க ஜனாதிபதி புஷ்,

சோவியத் ஜனாதிபதி கொர்ப்ச்சேவ் ஆகியோரின் உரைகளைத்தொடர்ந்து

சோவியத் வெளிநாட்டமைச்சர், அமெரிக்க செயலாளர் ஆகியோர் உரையாற்றினார்கள்.

அமெரிக்க ஜனாதிபதி உரையாற்றுகையில் இம்மகாநாட்டில் உண்மையான அமைதி ஏற்படும்வகையில் தீர்வுகள் காணப்படவேண்டுமெனவும்

ஒப்பந்தங்கள், பொருளாதார, கலாச்சாரத்தொடர்புகள், வர்த்தகம், முதலீடுகள்

போன்றவை இஸ்ரோலுக்கும் ஏனைய அரபு நாடுகளுக்கும்டையே இடம்பெறவேண்டுமெனவும் தேட்டுக்கொண்டா சோனியத் ஜனாதிபதி உரையாற்றுகையில் தற்போதுக்கிடையான சந்தர்ப்பத்தை இரு பகுதியினரும் பயன்படுத்திக்கொண்டு அமைதிகாணும் நடவடிக்கைகளில் இறங்கவேண்டுமெனத் தெரிவித்தார்.

மேற்படிமகாநாட்டில் உரையாற்றிய இஸ்ரோலியப்பிரதமர் ஷீமோன் பெரேஸ் முதல்கள் கடந்த காலங்களில் நடைபெற்றிருப்பது எப்பதையும் அண்டைய அரபு நாடுகள் சூழிப்பாக சிரியா எவ்வாறு இஸ்ரோலை அறிக்க முயற்சிகள் மேற்கொண்டது என்பதுபற்றியும் விபரித்தார். இவரது உரையில் விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மை காணப்படவேயில்லை.

அதேபோன்று சிரிய வேளிநாட்டமைச்சர் பாருக அல்லாஹ்வும் தனது உரையில் இஸ்ரோலின் ஆக்கிரமிப்புக்களை வன்மையாகக்கண்டித்தார். 1967 ம் ஆண்டு இஸ்ரோலை கைப்பற்றிய ஒவ்வொரு அங்குலத்தையும் விட்டுக்கொடுக்கவேண்டுமெனவும் அவர் கூறினார்.

ஆனால் பாலஸ்தீன்-ஜோர்டானிய தாதுக்குழுவினர் நடந்துகொண்ட முறை அனைவரையும் திருப்தி செய்கது என்றே கூறவேண்டும். தவகள் நிலைப்பாட்டை மிகவும் தெளிவாகவும் புத்திசாதுரியத்தடனும் எடுத்துவைத்து உரையாற்றிய இவர்கள் இஸ்ரோலில் அமைதிவேண்டிப்போராடும் இஸ்ரோலியர்களையும் உலக அனுதாபதையும் தம்பக்கம் திருப்பிவிட்டார்கள் என்று அரசியல் அவதானிகள் பலர் கருத்துக்கொளிவித்துள்ளனர். இதையடுத்து இஸ்ரோல் தனித்தனியாக அரபுநாடுகளின் தாதுக் குழுக்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடாத்திவருகிறது. உலகின் பலநாடுகளும் மத்தியகிழக்குப்பாச்சனையில் விவாதிக்க அமைதிகாணப்படவேண்டுமென முயற்சிப்பதற்கு முன்னி முக்கிய காரணங்களைக் கூறலாம்.

1. பெரும்பாலும் நவீன ஆயுதங்கள் மத்தியகிழக்கு நாடுகளில் குவிக்கபடுவது.

2. சில அரபுநாடுகளில் வளர்ந்துவரும் தீவிரவாதக்கனமை.
3. எண்ணெய் விலியோகத்தில் தடைகள் ஏற்படலாடுமென்ற ஆச்சம். பூதாசனாக்கும் அரபுக்கனாக்கும் ஏறக்குறைய 100 ஆண்டுகளாக பகைமையணர்ச்சி இருந்துவருகிறது.

இவைகளில் சில முக்கிய சம்பவங்களைப்பார்ப்போம்.

1897 ம் ஆண்டு: சுவிற்சர்லாந்தில் கூடிய முதலாவது சியோனிச காங்கிரஸ் பாலஸ்தீனத்தில் பூதர்களுக்கான தனியொரு பகுதி ஏற்படுத்தப்படவேண்டுமெனத் கோரியது.

ஐரோப்பாவில் உள்ள பூதர்கள் குடியேறவசதியாக இது அமையமெனவும் இவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்தனர்.

1917 ம் ஆண்டு: பிரிட்டிஷ் வெளிவிவகாச செயலாளர் மேற்படி கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்வதாகவும் ஆனால் பாலஸ்தீனத்தில் வாழும் 90 விதமான பூதர்கள்

- அல்லாது. அமுல்தலைநிலையாதிக்கும் வண்ணம்
 1936 ம் ஆண்டு: பாலஸ்தீனத்தவர்கள் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு
 எதிராகவும் யூதர்களின் குடியேற்றங்களுக்கு
 எதிராகவும் முதன்முறையாகக் கிளர்ச்சி
 செய்தனர்.
- 1937 ம் ஆண்டு: பாலஸ்தீனத்தை இருபகுதிகளாகப்பிரித்து
 யூதர்களுக்கென ஒரு மாநிலமும் பாலஸ்தீனத்
 தவர்களுக்கென ஒரு மாநிலமும் அமையும்
 திட்டத்தை பிரிட்டிஷ் அரசு முன்வைத்தது.
 யூதர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள அபாயங்கள் இக்கிட்டத்தை
 பிராகரித்தனர்.
- 1939 ம் ஆண்டு: அபாயங்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும்வண்ணம் ஒரு
 மாநிலம் அமையும் திட்டத்தை பிரிட்டிஷ் அரசு
 சமர்ப்பித்தது. அபாயங்கள் சமயதிகீக.
 யூதர்கள் இக்கிட்டத்தை பிராகரித்தனர்.
 இரண்டாவது உலகமகா யுத்தம் சகல
 முயற்சிகளுக்கும் முற்றுப்புள்ளிவைத்தது.
- 1947 ம் ஆண்டு: யுத்தத்தில் இருந்து தப்பிய யூதர்கள் பெருமளவில்
 பாலஸ்தீனத்தில் குடியேறினர். யூதர்களுக்கென
 ஒரு மாநிலமும் அபாயங்களுக்கென ஒருமாநிலமும்
 ஜெருசலேம் நடுநிலைப்பிரதேசமாகவும் இருக்கும்
 வண்ணம் ஐக்கியநாடுகள்சபை ஒரு தீர்மானத்தைச்
 சமர்ப்பித்தது. இதை யூதர்கள் ஏற்றுக்கொண்டனர்.
 அபாயங்கள் பிராகரித்தனர்.
- 1948 ம் ஆண்டு: மே மாதம் 14 ம் திகதி இஸ்ரேல் என்றொரு நாடு
 பாலஸ்தீனத்தில் உருவாக்கப்பட்டது. எனிப்து,
 சிரியா, ஜோர்டான், சாக், லெபனான் ஆகிய நாடுகளின்
 படைகள் பாலஸ்தீனத்தில் நுழைந்தன.
 பல்லாயிரக்கணக்கான பாலஸ்தீனத்தவர்கள்
 வெளியேறத்தொடங்கினர்.
- 1949 ம் ஆண்டு: இஸ்ரேல் அபாய நாடுகளுடன் யுத்த நிறுத்த
 ஒப்பந்தங்கள் செய்ததுடன் மேற்கு ஜெருசலேமைத்
 தனதாக்கிக்கொண்டது.
- 1956 ம் ஆண்டு: சூயஸ் கால்வாய்ப்பிரச்சனையின்போது பிரிட்டனுடனும்
 பிரான்சுடனும் ரகசியமாகச் செய்தப்பட்ட இஸ்ரேல்,
 ஒக்டோபர்மாதம் எனிப்தினுள் நுழைந்து சினாய்
 வளைகுடாவையும் காஸாப்பிரதேசத்தையும்
 ஆக்கிரமித்துக்கொண்டது. ஆனால் ஐக்கிய நாடுகள்
 சபையின் வற்புறுத்தல்களினால் 1957ம் ஆண்டு
 வெளியேறியது.
- 1964 ம் ஆண்டு: பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கம் எனிப்தின் தலை
 நகரான கெய்ரோவில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இஸ்ரேலுக்கு
 எதிராக ஜெரிடில்லாவுக்கு யூதர்கள் தொகுதியை

1967 ம் ஆண்டு: ஜன மாதம் 5 ம் திகதி இஸ்ரேல் அரபு நாடுகளுக்கு எதிரான தீவிர யுத்தத்தினை நிறுங்கியது.

1. நாட்கள் கடைபிற்ற இந்த யுத்தத்தின்போது சினாய வளைகுடாவைப்பிடித்த இஸ்ரேல் பின்னா மேற்குக்கரை, கிழக்கு ஜெருசலேம் ஆகிய பகுதிகளை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டது. அதையடுத்து சரியாவிடமிருந்து கோலான் மலைப்பிரதேசத்தைக் கைப்பற்றிக்கொண்டது. சவம்பர்மாதம் கூடிய ஐக்கியநாடுகள் பாதுகாப்புச்சபை 2212 வது தீர்மானத்தின் மூலம் இஸ்ரேல் கைப்பற்றிய பிரதேசங்களைவிட்டு வெளியேற வேண்டுமெனக் கோரியது.

1973 ம் ஆண்டு: எகிப்திய, சிரியப்படைகள் சினாய வளைகுடா, கோலான் மலைப் பிரதேசம் ஆகிய பகுதிகளில் நிலை கொண்டிருந்த இஸ்ரேலியப்படைகளைமீது தாக்குதல்களை நடாத்தி சிலபகுதிகளைக் கைப்பற்றியபோதும் இஸ்ரேல் திருப்பித்தாக்கி கோலான் மலைப்பிரதேசத்தில் இருந்து சிரியாவை விட்டி அடித்தது. ஐக்கிய நாடுகள் பாதுகாப்புச்சபை தலையிட்டு போர்நிறுத்தம் செய்துவைத்தது.

1977 ம் ஆண்டு: எகிப்திய ஜனாதிபதி அன்வர் சகாத் ஜெருசலேமிற்கு விஜயம் செய்தார். இஸ்ரேலுக்கு விஜயம் செய்த அரபு நாடுகளின் முதலாவது தலைவர் இவராவார்.

1978 ம் ஆண்டு: செப்டம்பர்மாதம் அமெரிக்க, எகிப்திய, இஸ்ரேலிய தலைவர்கள் கம்ப்டேவிட்டில் 13 நாட்கள் சந்தித்துப்பேசி அமைதிகாணுமுகமாக சிலமுடிவுகளை மேற்கொண்டனர். இம்முடிவுகள் இருகட்டங்களாகச் செயற்படுத்தப்பட வேண்டும் எனவும் அவர்கள் தீர்மானித்தனர்.

1. இஸ்ரேல் சினாய வளைகுடாவை எகிப்துக்குத்திருப்பிக் கொடுத்து இரு நாடுகளிடையே சுமுகமான உறவுகளை வளர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.
2. எகிப்து, இஸ்ரேல், ஜோர்டான், பாலஸ்தீனத்தவர்கள் சந்தித்துப்பேசி மேற்குக்கரை, காஸாப்பிரதேசங்களில் 3 ஆண்டுகளுக்கு சுய ஆட்சி அமைப்பு ஏற்படுத்தப்படும் அதன்பின்னர் இறுதிமுடிவுகள் காணப்படவேண்டும் எனவும் ஜோர்டானும் இஸ்ரேலும் அமைதி ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ள வேண்டும் எனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டபோதும் இரண்டாவது கட்டம் இடம்பெறவில்லை.

1979 ம் ஆண்டு: மார்சமாதம் இஸ்ரேலும் எகிப்தும் கம்ப்டேவிட் அமைதி ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டதை அடுத்து இஸ்ரேலியப் படைகள் சினாய வளைகுடாவில் இருந்து வெளியேறத் தொடங்கின.

1982 ம் ஆண்டு: பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கத்தினரை வெளியேற்றும்புகமாக இஸ்ரேல் லெபனானில் துறைமுகது, பெய்ரூட்டில் தீவிரத் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

இருந்து சிறிய படைகளுக்கு விவரணையேற்றப்பட்டன. பெபனானை தலைநகர் தொடர்ச்சியாகப் பத்துவாரங்கள் இஸ்ரேலியப் படைகளின் தாக்குதலுக்குள்ளானது. இஸ்ரேலியப்படைகள் நிலைகொண்டிருக்கையில் சப்றா, வட்டிலா, ஆகிய அகதி முகாம்களில் இருந்த பல நூற்றுக்கணக்கான பாலஸ்தீனத்தவர்கள் கிறிஸ்தவ ராணுவத்தினரால் படுகொலை செய்யப்பட்டனர்.

- 1987 ம் ஆண்டு: மேற்குக்கரை, காஸாப்பிரதேசங்களிலுள்ள பாலஸ்தீனியர்கள் கிளர்ச்சிகளை ஆரம்பித்தனர். இன்றும் அது தொடர்ந்த வண்ணமுள்ளது.
- 1991 ம் ஆண்டு: வளைகுடாப்போரையடுத்து அமெரிக்காவின் இடைவிடாத முயற்சியினால் இஸ்ரேலிய அரபுத்தாதுக்குழுக்களின் பேச்சுவார்த்தைகள் ஆரம்பமாகின.

*

வினாக்களுக்கான பதில்கள்

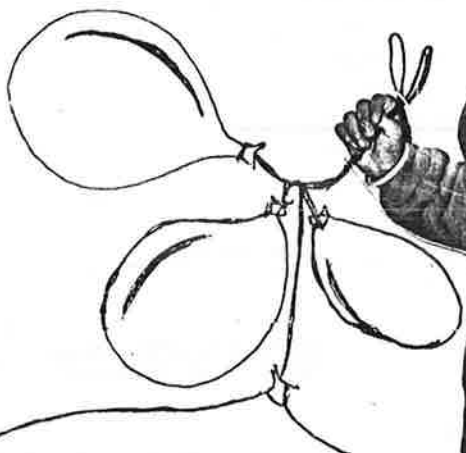
(1) அனீத்த நூடில்ஸ் ஒட்டாமல் இருக்க - நூடில்சை வடித்தவடன் இரண்டு மேசைக்கரண்டி மாஜரின் அல்லது பட்டர் போட்டு நன்கு குளுக்கிவைத்தால் ஒட்டாது.

(2) கேக் பேக்செய்யும்போது பேக்செய்யும் தட்டில் மாஜரின் பூசி சிறிது றஸ்க் தூள் தூவியபின் கேக் கலவையை ஊற்றி பேக் செய்தால், கேக் தட்டுடன் ஒட்டாமல்வரும்

(3) மரக்கறிகள் வேகவைக்கும்போது சிறிது நீர்விட்டு வேகவைக்கவேண்டும். கூடியளவு நீர்விட்டு வேகவைத்தால் எஞ்சிய நீரை வெளியே ஊற்றவேண்டிவரும். இவ்வாறு ஊற்றுவதால் மரக்கறியிலுள்ள ஊற்றமின் சத்துக்கள் நீருடன் வெளியேறிவிடும்.

சிறிதளவு நீர்விட்டு அனியவைத்தால் சட்டியுடன் அடிப் பிடித்துவிடும். இவ்வாறு அடிப்பிடிக்காமல் இருக்க மரக்கறியுடன் சிறிதளவு நீர்விட்டு அனியவைக்கும் சட்டியின் முடியைத் தலைகீழாகமுடி, அதனுள் குளிர் நீர்விட்டு அனியவைக்கவும். முடியிலுள்ள நீர்கொதித்தால் மீண்டும் குளிர் நீர்மாற்றலாம். இவ்வாறு செய்வதால் மரக்கறி அனியும்போது ஆவியாகும் நீர், முடியிலுள்ள குளிர் நீரால் மீண்டும் குளிர்வடைந்து சட்டிக்குள்விழும். இதனால் மரக்கறி அடிப்பிடிக்காது தடுக்கலாம்.

எங்கள்

அன்புத் தமிழி தங்கைகளே!
எங்கள் இளந்தளிர்கள் என்னும் இந்தப் பகுதியில்
உங்களுக்கான ஆக்கங்கள் பல வெளியாகின்றன.
இவற்றைப் படித்துப் பயன் பெறுவதோடு,
நீங்களும் நவாசுக்கு ஆக்கங்கள் அனுப்பலாம்.
இதில் வெளியாகும் ஆக்கங்களில் உங்களுக்குப்
பிடித்தமானவைகளையும்,
இன்னும் இதில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவேண்டிய
அம்சங்களைப்பற்றியும் எழுதுங்கள்.

-வேராபா அக்கா.

இளந்தளிர்கள்

தைப்பொங்கல்.

தமிழர்களாகிய நாம் பல பண்டிகைகளைக் கொண்டாடி மகிழ்கிறோம். அவற்றிலே மிக முக்கியமான பண்டிகை தைப்பொங்கல் ஆகும். தைப்பொங்கல் பண்டிகையை தை மாதத்தில் கொண்டாடி மகிழ்வதால் இப்பெயர் உண்டானது. தைப்பொங்கல் திருநாள் உழவாதம் திருநாளென்பது ஆன்றோர் கூற்று. உழவர்களுக்கே உரித்தான தைப்பொங்கலைத் தம்முடைய மக்களாகிய நாம் அனைவரும் கொண்டாடி மகிழ்வதன் காரணத்தைப் பின்னர் விளக்குவாம்.

“உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனைசெய்வோம்—விணில் உண்டு கழிப்போரை நிந்தனைசெய்வோம்.” என்பது கவிஞர் கூற்று. உலகத்திலேயே முதன்மையான தொழில் உழவுத்தொழிலாகும். உழவுத்தொழில் இன்றேல் நாம் யாவருமே உயிர்வாழமுடியாது. இதனால்தான் திருவள்ளுவரும்,

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பிண செயலவர்.” என்ற குறளில் விளக்கியுள்ளார். தமிழர்களுக்கு தைமாதம் பிறந்தால், முதல்வருடத்தில் பட்ட கஸ்டங்கள், துன்பங்கள் நீங்கி நல்லதோர் வழியுண்டாகும் என்ற நம்பிக்கையுடன் நம் முன்னோர் தைப்பொங்கல் திருநாளைக் கொண்டாடி மகிழ்ந்தனர்.

இதனால்தான்—

“தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும்.” என்றும் பாடி மகிழ்ந்தனர். தைப்பொங்கல் நாளன்று அதிகாலையில் எழுந்து கீராடி, புத்தாடை அணிந்து தமது இஷ்டதெய்வத்தை வழிபட்டு, பொங்கல்பொங்கி சூரியனுக்குப் படைத்து நன்றிக்கடன் செலுத்தி உண்டுகளிப்பதை நாம் யாவரும் அறிவோம். இத் திருநாளினால் ஏன் கொண்டாடுகிறோம். இதில் சூரியனுக்கு முதலிடம் கொடுத்து பொங்கலைப் படைத்து பின் நாம் யாவரும் உண்ணும் காரணம், ஐரோப்பிய நாடுகளில் வளர்ந்துவரும் நமது பிற்காலச்சந்ததியினருக்கு புரியாதிருக்கலாம். எனவே, தைப்பொங்கலை நாம் ஏன்? எப்படி? எதற்காகக் கொண்டாடுகிறோம் என்பதைச் சற்றுவிளிவாக நோக்குவோம்.

கீழைத்தேச நாடுகளில் பெரும்பாலும் மழையை நம்பியே உழவினை மேற்கொள்ளும் உழவர்கள் ஐப்பசிமாதத்தில் பெய்யும் மழையை நம்பி நெல்லைண்டைத்து கைமாதத்தில் அறுவடை செய்வர். தமிழர்களுக்குத் தைமாதம் பிறக்கும் வேளையில் உழவர்கள் தமது வயல்களிலே நெற்கதிர்கள் முற்றி குதூகலமாகக் காற்றில் அசைந்தாடி பொலிவற்றுநிற்பதையும், இனி அறுவடைசெய்து பயன்படுத்தலாம் என்பதையும் கண்டுகொள்வர்.

யயிரீகள் செழித்து வளர்வதற்கு மழைமட்டும் பேர்துமானதல்ல. சூரிய ஒளியும் நன்கு தேவை.

வெப்பத்தையும், மழையையும் தந்து எமக்கு உதவிபுரிபவன் சூரிய பகவானாகும். சூரியனின் அருளினால்தான் நாம் உழவுத் தொழிலைச் செய்து பயனடைகிறோம். எனவேதான், சூரியனுக்கு நன்றிசெலுத்தும் முகமாக புதிதாக அறுவடை செய்யும் நெற்கதிரினை வெட்டி முதல் அரிசியினை எடுத்துப் பொங்கல் பொங்கி ஏனைய பழவர்க்கங்கள், கரும்பு, இளரீ, போன்ற பதார்த்தங்களையும் படைத்து உழவர்கள் தமது நன்றிக் கடனைச் சூரியனுக்குச் செலுத்துகின்றார்கள்.

(மறுநாள் மாலையில் வயலிலே உழவதற்கு உதவிபுரிந்த எருதுகளுக்கும் நன்றிசெலுத்தும் முகமாகவும் மாட்டுப்பொங்கல் என்றும் கொண்டாடுகிறார்கள். மாட்டுப்பொங்கலன்று மாடுகளைக் குளிப்பாட்டி, அவற்றின் நெற்றியில் சந்தனம் சூங்கும் என்பவற்றால் பொட்டுவைத்து மலர்மாலை அணிவித்து அலங்கரிப்பார்கள். வருடம்பூராவும் உழவுக்கு உதவிசெய்த எருதுகளையும் பாலைப்பொழிந்துதரும் பசுவையும் கௌரவிக்கும் நாளாக பொங்கலுக்கு அடுத்துவரும் நாளை முன்னோர் காரணத்தோடுதான் வைத்துள்ளார்கள்)

இத்தகைய உழவர் திருநாளாம் தைப்பொங்கலைத் தமிழர்களாகிய நாமும் சேர்ந்து கொண்டாடுவதன் காரணம் சூரியனால் பயனடைந்த உழவர்களுக்கும், உழவர்களால் பயனடையும் நாமும் அவர்களுக்கு நன்றிசெலுத்தவும், எமது கஷ்டங்கள் தீர்ந்து புதுவாழ்வு தரவேண்டுமென்று இயற்கைத்தெய்வத்தை வழிபடு முகமாகவுமே தைப்பொங்கல் பண்டிகையை நாமும் கொண்டாடி வருகின்றோம். சாஸ்திரவிதிப்படியும் ஓர் செய்தியுண்டு. சூரியபகவான் மேடராசியில் இருந்து இடபாசிக்கு ஜனவரிமாதம் 11 ம் நாள் துழைவதால் (இது தமிழுக்கு தை முதலாம் நாள்.) இதன்பின் ஏற்படும் காலங்கள் நன்மைபயக்கும் என்பதால்தான், தைபிறந்தால் வழி பிறக்கும் என்றும், இதற்கு மக்கள் நன்றிசெலுத்தவும் இந்நாளாகக் கொண்டாடுவதாகவும் சாஸ்திரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. தைப்பொங்கலைப்பற்றிப் பல புலவர்களும் பாடியுள்ளார்கள். பொங்கல் திருநாளன்று யார், யார் எவ்வாறு நடந்து கொண்டாடுகிறார்கள் என்பதற்கும் பின்வரும் பாடலொன்று விளக்கம் கூறுகிறது.

படித்து நீங்களும் மகிழுங்கள்.

இன்பப்பொங்கல்.

தைத்திருநாள் இல்லமெல்லாம்
களிர்த்திடும் தைப்பொங்கல்
இத்தனைநாள் காத்திருத்தோம்
இனியகமழ்ப் பொங்கல்

சூரியழைத் திடும் சேவல்
சூகிக்கெழுவோம் சூளிப்போம்
பூவெடுப்போம் புகிதணிவோம்
பொங்கலன்று நாங்கள்

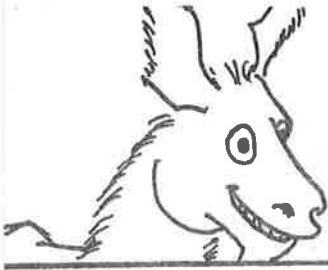
கோவமிட்டு விளக்கேற்றிக்
கும்பிடுவார் அம்மா
பாவெடுத்துப் பொங்கலுக்குப்
பானைவைப்பார் அப்பா

விரும்பியமா வாழை பலா
விதவிதமாய்க் கனிகள்
கரும்பிளநீர் படைத்துமனம்
களித்திடிலோம் நாங்கள்.

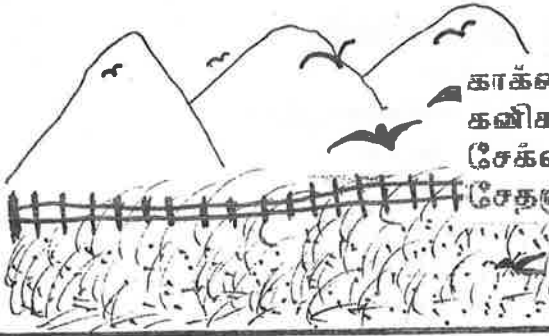
வெண்ணிறப்பால் பொங்கிவா
வெடிசுடுவோம் நாங்கள்
இன்னமுதப் பொங்கலுண்ண
இணந்து நிற்போம் நாங்கள்.

-அம்பி.

(அட்டை வண்ணப்படப்பிடிப்பு:
எஸ்.தேவராஜா.)

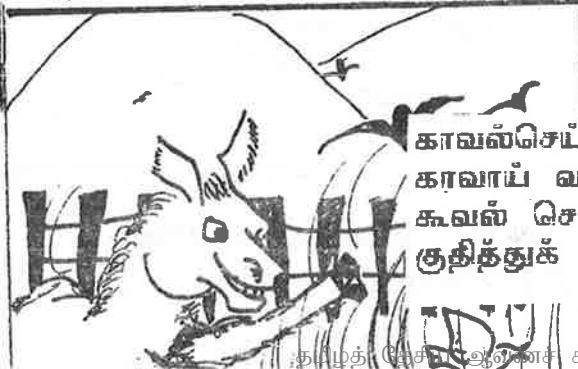
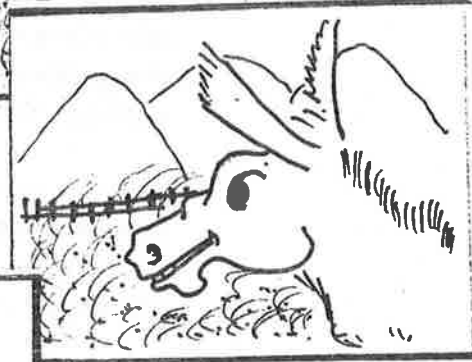

தோட்டம் செய்யும் கந்தன் தன்
தோட்டங் காவல் செய்வதற்கே
நாட்டங் கொண்ட கழுதையினை
நயமாய்க் கேட்டங் கமர்த்திவைத்தான்

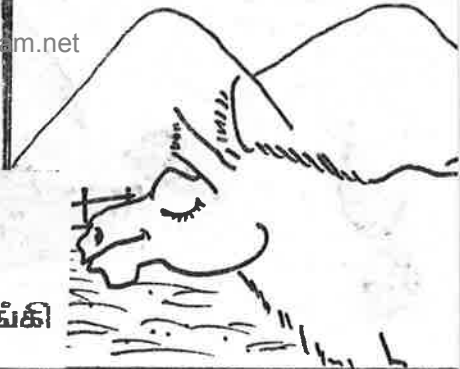
காக்கை குருவி கோழியினம்
கனிகள் காய்கள் கோதியங்கே
சேக்கைவைத்தே தோட்டத்தைச்
சேதஞ் செய்து தொலைத்திட்ட

களவுகொள்ளை கழுதைக்குக்
கனவிற்தானும் தெரியாதென்
றுவகஞ் சொல்லி வந்ததனால்
உழவன் காவல் வைத்திட்டான்

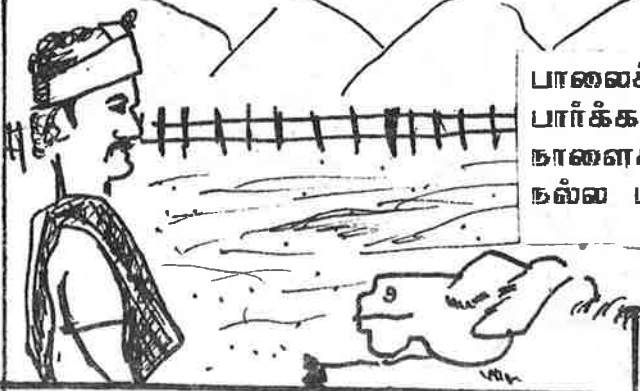
காவல்செய்த கழுதையங்கே
காவாய் வரும்பு பட்சிகளை
கூவல் செய்தே தோட்டமெல்லாம்
குதித்துக் குதித்துக் கவலைத்துவிடும்

பசிய தோட்டப் பயிர்கள்தன்
 பாதம் பட்டு மடிந்தனவே
 நிசியிற் றானும் ஓடியது
 நித்தம் காவல்புரிந்ததுவே

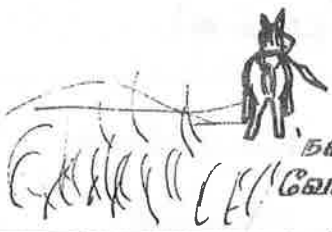

பாத்தியெல்லாம் சேறாகிப்
 பயிர்களழிந்து பாழான
 காத்திருந்த கமக்காரன்
 கழுதைச்சமர்த்துப் பார்த்தேங்கி

பாளைக்காய்ச்சிப் பூனையையோ
 பார்க்கக் காவல் வைத்திட்டேன்
 நாளைக்கிந்தப் பூனைக்கு
 நல்ல பாடம் படிப்பிப்பேன்

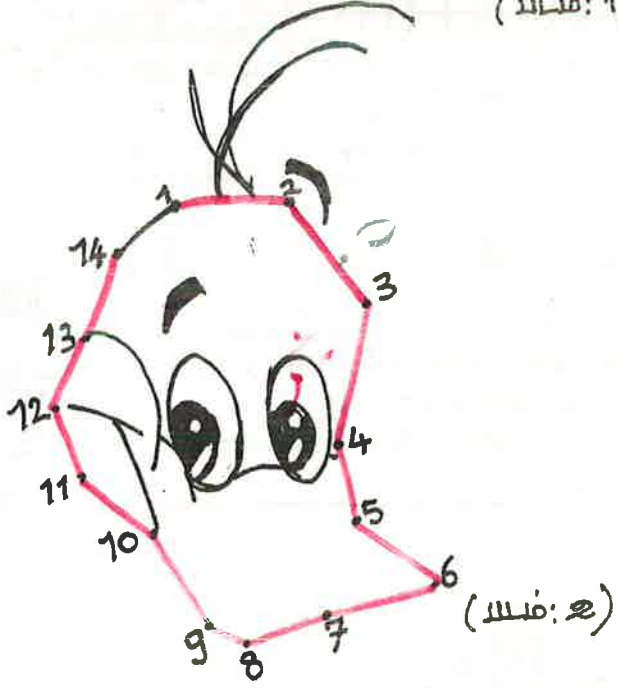
என்றுசொல்லிக் கழுதையினை
 இறுகக் கயிற்றாற் கட்டிவிட்டு
 நன்றே மாறுகொண்டதனை
 நையப்புடைத்துத் தூரத்திவிட்டான்.

நல்லோராயினும் தகுதியில்லாகோரை
 வேலைக்கமர்த்துதல் வினையாய் முடியும்.

(படம்: 1)

படம்: 1ல் புள்ளிகள் இடப்பட்டுள்ள கட்டங்களுக்கு
வரணம் தீட்டிப் பாருங்கள்.
படம்: 2ல் இலக்கம் இடப்பட்டுள்ள புள்ளிகளை
இணைத்துப் பாருங்கள்.

அன்னை திரோசா.

www.tamilarangam.net

அன்னை திரோசா நான்தோறும் கடவுளிடம் வேண்டுகின்றா.

என் எண்ணம் நிறைவேறவேண்டும்...என் கனவுகள்விண்ணோக்கக் கூடாது.

அன்னை திரோசா தன் எண்ணங்களையும்,செயற்பாடுகளையும் கிறிஸ்தவ பாதிர்யாருக்கு அடிக்கடி விளக்குவார்.

இந்தச் சின்னவயதிலேயே அவரின் துடிப்பு..நல்லகருத்துக்கள்

மற்றவர்களுக்கு உதிவிசெய்யவேண்டும் என்ற மனப்பாங்கு..இவற்றையெல்லாம் பார்த்து பாதிர்யார்.

“க அலசாப்படாதே..பொறுமையைக்கடைப்பிடி..கிச்சயமாக அந்த

நாள் உன்னைத்தேடிவரும்..எதற்கும் கவலைப்படாதே..”என அடிக்கடி

ஆறுதல் கூறுவார்.

நல்ல இதயம் கொண்டவர்களின் எண்ணம் எப்போதுமே விண்ணோக்காது.

அதேபோன்று அன்னை திரோசாவின் எண்ணமும் விண் போகவில்லை.

ஆம்!

அந்த நாள் அவனாத்தேடிவந்தது.

“இறைவா..இதோ உன் கட்டளை கிடைத்துவிட்டது.என் உயிர்..மூச்சு எல்லாமே ஒடுக்கப்பட்டமக்களுக்காகவே சேவை செய்யக்காத்திருக்கிறது.”

என்று இறைவனுக்கு நன்றிகூறினார்.

அன்னை திரோசாவின் திடமான நம்பிக்கையையும்,சலிக்காத உழைப்பையும்

கண்டு எல்லோருமே வியந்தனர்.

அன்னை திரோசா முதலில் பயிற்சிக்காக அயர்லாந்து அனுப்பப்பட்டார்.

கடுமையாக உழைத்தார்...அவரின் எண்ணமெல்லாம் இந்தியா

செல்லவேண்டுமென்பதில்தான் நிலைத்திருந்தது.

அவர் ஆர்வத்துடன் செயற்பட்டதனால் எல்லாப்பரீட்சைகளிலுமே

முதன்மைபெற்றதனால் அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுக் கல்கத்தா

வந்தடைந்தார்.

கல்கத்தாவிலுள்ள என்டெலி புனித மரியன்னை உயர்நிலைப்பள்ளியில்

புவிபீயல் ஆசிரியராகத் திரோசா தனது பணியைத் தொடங்கினார்.

இந்தியமக்களுக்கு சேவைசெய்யவேண்டும்.ஏழைமக்களின் இன்னல்களைத்

துடைக்கவேண்டும் என்கின்ற இலட்சியக்கனவு தற்போது பலித்துவிட்டது.

கருணை மொட்டவிழ்ந்து,அன்பு மணம்பரப்ப இந்தியமண்ணில்.

அல்பேரிய நாட்டில் பிறந்தமலர்பூத்துவிட்டது.

கல்கத்தா!

இந்தியாவின் சனத்தொகையை அதிகமாகக்கொண்ட பிரதேசம்..

எழில்மிக்க நகரம்...

பல்வேறு சிறப்பம்சங்களைக் கல்கத்தா கொண்டிருந்தாலும்.

பொருளாதாரத்தில் மிகவும் பின்தங்கியே இருந்தது.பெரும்பகுதி

ஏழ்மையிலேயே வாடியது. பல லட்சம் மக்கள் தெருக்களில்

வாழவேண்டிய நிலை...பரிதாபத்திற்குரிய ஜீவன்கள்...

நானையவாழ்வுக்கு விடைதெரியாதவர்கள்...

பகலில் பிச்சையெடுப்பது..இரவில் திருடுவது...

திருடுவது பொருள்களையல்ல..கடவுள்பரிசையப்போக்க ஒருவேளை உணவு...

வாழ்க்கையின் வறுமைத்தளத்திலே நத்தனிக்கும் இவர்களைக்கண்டு

மனம் உருகினார் அன்னைவிதேசாரangam.net

வறுமையின் கொடுமையினால் எத்தனையோ இளம்பிஞ்சுகள் மடிவதுகண்டு

மனம் கலங்கி நின்றார்...

ஏன் இவர்களின் வாழ்க்கை இப்படிப்போகவேண்டும்?...இவர்களுக்கும் இன்னொரு பக்கம் இருக்கக்கூடாதா...?

இறைவா!..இது என்ன சோதனை..!

வஞ்சிக்கப்பட்டவர்கள்..வாழ்விழந்தவர்கள்..உன் முற்றவர்கள்..

புறக்கணிக்கப்பட்டவர்கள்..வாழ்வழிகெரியாதவர்கள்..

இவர்களுக்கெல்லாம் விடிவுகிடைக்காதா..!

-என்று பலகேள்விகளை எழுப்புவார்.

தினம் தினம் அவர்களின் அவலகதாலைக்கேட்டார்.

இந்த ஏழைகளின் ஏக்கம்,வஞ்சிக்கப்பட்டவர்களின் குழறல்கள்,

அன்பிற்காக ஏங்கும் இதயங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் விடையாக

வந்தவந்தான இந்த அன்னை திரேசா.

அன்னை திரேசா பணிபுரியும் என்டெலி புனித மரியன்னை

உயர்நிலைப்பள்ளி சிறந்த அறிவு வளர்ச்சிக்கு எடுத்துக்காட்டாக

விளங்கியது.ஆனால் அங்கு பணவசதி கொண்டவர்களின் பிள்ளைகளான

படிக்கமுடியும்.ஏழைகள் அங்கு படிக்கவேமுடியாது.

அறிவு இருந்தும்கூட பணமின்மையால் பெற்றோர் பிள்ளைகளைப்

பாடசாலைக்குவிட முடியாதநிலையிலிருந்தனர்.

அன்னை திரேசாவின் மனத்தை முதன்முறையாகப்பாதித்த விடயம் இது.

(சிதாபதி)

இந்த இதழில் இடம்பெறவிருந்த-

அவள் நெடுங்கதை,

நாடுகளை நாமறிவோம் கட்டுரைத்தொடர்,

விளையாட்டுச்செய்திகள்

மொழிபெயர்ப்புச்சிறுகதை

எங்கள் இளந்தளிரிகள் பகுதிக்கான

குறுக்கெழுத்துப்போட்டி

இவற்றுடன்,

1991 - ஒருபார்வை.

அகிய அம்சங்களுடன், மற்றும் பல அம்சங்கள்-

அடுத்த புவாக இதழில்.

சிலேடை என்பது தமிழ்க் கவிதையில் ஓர் அலங்காரம்.

ஒரு படைப்பாளனின் கல்விச்செருக்கையும் அறிவார்ந்த அகங்காரத்தையும் அடையாளம் காட்டுகின்ற அலங்காரம்.

சிலேடை என்னும் சிங்கார உத்தி, சிந்தனைக்கும் சிருங்காரத்துக்குமான கருவியாய்க் கவிகளால் கையாளப்பட்டது.

சிலேடைக்குள் அமைந்திருக்கும் கருத்துக்களை மறந்துவிட்டாலும்,

சிலேடை தோன்றியதற்கான காரணங்களைத் துறந்துவிட்டாலும், சிலேடைக்குள் அமைந்திருக்கும் சொற்சாதுர்யமும் அதில் புலப்படுகிற புலவனின் கூர்த்த மதியும் கொண்டாடத்தக்கவை.

ஆசிரியர் ரவிவர்மாவின் 'சிலேடைப் பூக்கள்' என்கின்ற நல்ல நூல்

காலத்தால் செல்லரித்துப்போகாத சிலேடைகளை அழகழகாக அடுக்கிக் காட்டியிருக்கிறது.

அந்தச்சிலேடைப்பூக்களில் இருந்து

ஒரு மொட்டு இங்கு

'புவரக'க்காகப்

பூக்கிறது.

தொகுப்பு:-

வீ.ஆர்.வரதராஜா.

சிலேடை நிலாமுற்றமெனில் விடுகதி வாயிற்படி. சங்க இலக்கியங்களில் சிலேடை மூலவராகவும் விடுகதை உற்சவராகவும் இலங்கிவந்தமை துலங்கும்.

எனவே சிலேடையும் விடுகதையும் சொற்சிறப்பால் வேறு; பொருட் சிறப்பால் ஒன்று.

சிலேடைப் பூக்கள்

இரண்டிலும் இருக்கின்ற இன்பம் அழுத்தமானது.

எருக்கிலை பழுப்பதேன் எருமைக்கன்று சாவதேன்? என்று ஒரு குரல் கேட்கும்.

எருக்கம் இலை பழுப்பதற்கும் எருமையின் கன்று சாவதற்கும் காரணம் என்ன?

பால் அற்றுப்போனது பதினாகும். விடுகதையில் அறிவுநூர்வாழம் அண்டும்.

வாலால்
நீர் குடிக்கும்
வாயால்
நுச்சொரியும்.

இது
சற்று
முனையைக் கலக்கும்
விரியும் சிந்தனை.
அதெல்லாம் எதற்கு
விடை
எளியும் விளக்கு.
ஊ ஊ
விடுகதை
வாப்பைத்தாண்டி
சிலேடை வயலுக்கு
வந்தோம்.

சீனவையாளுக்கு
இளவயது
அப்போது

விடலைகளுக்கே
புடலம் போலக்
தவறும் நாளில்
கந்தா மேனிக்கேற்ற
கூந்தல் இல்லை
அவருக்கு.
சின்ன
பீர்க்கங்காயளவு.

ஒரு
மாசி மாத
வெள்ளிக்கிழமை.

காவிரியில் குளித்துவிட்டு
கூந்தலை விசிறிக்
காய்தலிட்டவாறு-
கவிதாயோசனையோடு
காட்டுப்பாதையில்
போய்க்கொண்டிருந்தான்
சீனவை.

பின்னால்-
சன்னாம்புகாரன்
மெட்டில் ஒரு
தெம்மாங்குப்பாட்டு.
ஹோராக இருக்கும் குரல்-
யாராக இருக்கும்.
திரும்பிப்பாததால்-
கம்பன்.

பக்கம் வந்த
கம்பன்
சீனவையின்
கூந்தலைப்
பார்த்துவிட்டான்

அடுத்து,
ஒரு காலடி,
நாலிலைப்பந்தலை
என்றுவேறு சொல்லிவிட்டான்

வந்தது கோபம்
வாலிப சீனவைக்கு.
தேமே என்று
சென்றவனின் கூந்தலை

ஒரு
காலடி நீளமென்றும்
நாலே இழைகொண்ட
பந்தல் போன்றதென்றும்
பாட்டில் வர்ணித்தால்,
பெண்பால்,
அதிலும் சீனவை.

அந்தச் சிலேடைக் கவிதை:
எட்டே கால் வட்சணமே எமனேறும் பாயீயே
மட்டில் பெரியம்மை வாகனமே- முட்டமேல்
கூரையில்லா விடே குலாமன் தூதுவனே
ஆராயடா சொன்னாய் அது.

அடுத்தஇசையும்: "மலர்கள்"

சீற்றம் வந்ததிலே
என்ன குற்றம்?
உடனே
கம்பனைத்தாக்கினான்.

அவ்வட்சணம்,
எருமை,கழுதை,
குட்டிச்சுவர்,தூங்கு
என்றெல்லாம்
புதிர்மைப்பட
திட்டித்தீர்த்து
யாராயடா சொன்னாய்
அது?
என்னும் கேள்விவைத்து-

ஆகாக்கீனாதான்
அப்படி இருக்கும்
என்று
கேள்விக்கு விடைபோல்
சிலேடையில் சொல்லி
கேலியை வென்றான்
காவிய சீனவை.

தான் மட்டுமல்ல;
மற்றவரையும்
பாட வைத்து
விடுவான்
பாட்டுக்காக்க
கம்பன்.

என்வாழ்க்கை ஆடு கால்கை.

(படைப்பாளர் அறிமுகம்)

என்

உருவத்திற்கு வயது இருபத்தியேழு.

வார்த்தைகளை வரிகளாக்கி கவிதை வடித்தது
வயது பதினாறில்.

என் சொந்த உணர்வுகளே காம் சேர்ந்து

அந்த நாளில் பாடலானது.

இலங்கை வானொலியில் இனிய மெல்லிசைப்பாடல்கள்

எப்பொழுதும் ஒலிப்பதுண்டு

அந்த நந்தவனத்துக்குள்

“முங்கிலொடு முத்தமிடும் பங்காற்றே”

என்ற என் முதல் பாடல் பிறந்தது.

நான் கடந்துவந்த காலங்கள் எல்லாம்

என் காதலிற்குரியவை

கருவிலேயே என் தாய் மண்ணை

நான் நேசித்திருக்க வேண்டும்-இல்லையெனில்

கட்டில்,மெத்தை,கல்விடு வசதியிருந்தும்

வெற்றுத்தரையில் நான் பிறந்திருக்க ஞாயமில்லை

இடுப்புவலிக்காது

என்தாயை மருத்துவிச்சி பிடிக்காது

புலியின் சர்ப்பில் கனியொன்று விழுந்ததுபோல்

என் பிறப்பு இருந்தகென்று

என் தாயார் சொலவதுண்டு. அந்த நாள்-

1964 ஆனி 10.

பிஞ்சுக்கனி என்னை

நெஞ்சில் தாங்கிய சொந்தத்தாய் மண் குலனை.

அந்த இனிய தாய் மண்ணை

என் எட்டாவது வயதில் பிரியவேண்டிய

கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

தந்தை தொழில்பாக்கும் என்னைக் கூட்டுத்தாபனம்

தென் மாகாணம் ஆதலால்

நெடுங்கால வாசம் நீர்கொழும்பிலேயே.

கோடை விடுமுறைக்கு குலனை செல்வது வழக்கம்.

- ராஜகந்தள்லர் இராஜரட்சன்

விடுமுறைக்கு ஒருமாதம் இருக்கையிலேயே
பலமுறைகள் - www.tamilarangam.net

“கட்டாயம் விடுமுறைக்கு இவ்விடம் வரவும்.”
என்று என் பேரனிடமிருந்து கடிதம் வந்துவிடும்.
விடுமுறை நாட்களில் அவருடன் பேசியே
பொழுது போய்விடும்.

தமிழ் அங்கு தரம் இரண்டாய்ப் பிரிந்து நிற்கும்
என் கொச்சைத் தமிழ் கேட்டு
உறவினர்கள் நக்கல் செய்வதுமுண்டு
நிலா முற்றத்தில்

சாய்வு நாற்காலியில் என் பேரனார்
பார்வையாளராய் ரசிக்க

ஆடல் பாடல் அமாக்களமாகிவிடும்.
பனம் பணியாரம், பூவரசம்புட்டு(பழுத்தல் இலை)
ஒடியல் கூழ் உணவுவகைகளில்
மகிழ்ந்து இருப்போம்.

விடுமுறை முடிந்து பயண நாள் நெருங்கியதும்
கண்களில் நீர் கசிந்து கன்னத்தைத் தாண்டிவிடும்.

ஆயிரத்துக் தொளாயிரத்து
எழுபத்தொன்பதுகளின் பின்னர்
அடிக்கடி ஊருக்கு வருவோம்.
அப்பொழுதெல்லாம் எங்களிற்கு
எந்த விடுமுறையும் இருக்காது
அப்பாவிற்றுக்கூட அலுவலகத்திற்கு
வீவு சிடையாது.

அடிவயிற்றில் பயம் நெருப்பாய்க் கனக்க
இனக்கலவரம் என்று அடிக்கடி

சொந்த ஊருக்குத் தூத்தப்பட்டிருக்கிறோம்.
அங்கும் இங்குமாக அலைந்து களைத்து
அப்பா முடிவு செய்தார் -

“பிள்ளைகள் ஊரிலேயே படிக்கட்டும்!” என்று.
என் உயர்தர விஞ்ஞானப் பிரிவை
வட்டு இந்துக்கல்லூரியில் முடித்துக்கொண்டேன்.
என் பத்தொன்பதாவது வயதில்
திருமணம் செய்து கொண்டேன்.

பருவ வாசலை பார்க்கும் முன்னரே
ஒருவன் இதய மாளிகைக்குள் இருத்தப்பட்டேன்
பால்ய கல்யாணம் என்பார்களே அதுபோல
என் பதினோராவது வயதில்....

மாமனாரின் மரண வாக்கு மூலத்தின்படி
மற்றவர்கள் நிச்சயித்தார்கள்
நேசம் எங்களுக்குள் நெருக்கமாய் வளர்ந்தது.
காலம் பலவாய் காதல் எங்களிடம்
கைதாகிக் கிடந்தது.

மூன்று குழந்தைகளுக்கு
பெற்றவர்களாகி நிற்கிறோம்.

என் கடந்த காலங்களின்

இதயத்தில் பதிந்த

நினைவுச்சுவடுகளின் சுருக்கமே இவைகள்.

எங்கள் எதிர்காலம் மட்டும்

இருட்டுக்குள் இருப்பது நன்கு தெரிகிறது.

சுதந்திர ஒளிவீசும் சொந்த மண் ஒன்றே

நம் நிரந்தர வாழ்விற்கு நிம்மதியான இடமென்று

புரிந்து கொள்கிறேன்

இனியதமிழில் என்னை அறிமுகம் செய்தாலும்

இலக்கணம்பற்றி எதுவுமே தெரியாதவள் நான்

சந்தம் சேர்ந்த வார்த்தைகளில் கவிதை வடிப்பது

கல்வித்தாய் தந்த வரமன்றி பிரிதில்லை.

வாசிப்பது எனது நேசப்பொழுது போக்கு

புத்தகங்கள் எல்லாம் என் உற்ற நண்பர்கள்.

புதுக்கவிதைபோல

கற்பனையினூடே காணும் யதார்த்தங்கள்

நித்தமும் என்னை எழுதத்தூண்டும்

மற்றும்படி

என்னைப்பற்றியவை இவைகளே

இனிய வாசகர்களுக்காக எனது வாழ்க்கைச்சுருக்கம்.

(படைப்பாளர்களை வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தும்

இந்தப்புதிய பகுதியில் கலந்துகொள்ளவிரும்பும்

படைப்பாளர்கள் தங்களைப்பற்றிய தகவல்களை

கவிதையாக, அல்லது கட்டுரையாக "பூவரசு"க்கு

அனுப்பிவைப்புகள்.)

பொறுமைபாகவும், எல்லோருக்கும்

தொண்டடிகவும் திருப்பவளே அனைவருக்கும்

முதல்வளுக வாழ்ப்பும்.

— பைபிள்

ஜேர்மனியிலிருந்து தமிழ்நாட்டிற்கு செல்வது என்பது அவ்வளவு பிரச்சனைக்குரிய விடயமல்ல. ஆனால், இந்தியாவின் முன்னாள் பிரதமர் ராஜீவ்காந்தி தமிழ் நாட்டில் கொலை செய்யப்பட்டதின்பின் அங்கு செல்வது பிரச்சனைக்குரியதுதான்.

ராஜீவ் கொலைச்சம்பவத்தின்பின்—

ஒன்றரை மாதத்தின்பின்— நாம் குடும்பமாகத் தமிழ் நாட்டிற்குச் சென்றிருந்தோம். அந்த அனுபவம் கவையானது; பரபரப்பானது; பிரச்சனைகள் நிறைந்தது.

புவரக வாசகர்களுடன் அதனைப் பகிர்ந்துகொள்வதில் பயனுண்டு எனக்கருதுகிறேன். ஆனால்,

பிரயாணத்தின்போது இவ்வாறானதொரு கட்டுரை எழுதும் நோக்கம் எனக்கு இருக்கவில்லை. அதனால் நேரடிக்குறிப்புக்கள் ஏதும் எடுக்கவில்லை.

—வி.ஆர். வரதராஜா.

தமிழ்நாட்டின் சுற்றிணாம்.

‘போகலாமா வேண்டாமா?’

‘போனால் பிரச்சனை! திரும்பிவரமுடியும் என்று உறுதியாகச் சொல்ல முடியாது.’

‘இந்த நேரத்தில் ஏன் தமிழ் நாட்டிற்குச் செல்கிறீர்கள்?’ வம்பை விலை கொடுத்து வாங்கப்போகிறீர்கள்!’

‘ராஜீவ் காந்தி தமிழ் நாட்டில் கொலைபுண்டதனால் ஏற்பட்ட பரபரப்பு இன்னும் அடங்கவில்லை. சமூகத்தமிழர்கள் அங்கு துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள்.’

‘ஜேர்மனியிலிருந்து சென்ற பலர் பெரும்சிரமத்திற்கு மத்தியில் நாடு திரும்பியுள்ளார்கள்.’

எமது கடவுச்சீட்டுக்களில் பதிக்கப்பட்டுள்ள ஜேர்மனியின் வதிவிட அனுமதிமுத்திரை மீண்டும் ஒருமுறை உறுதிப்படுத்தப்படவேண்டுமாம். இந்திய ஜேர்மன் தூதுவராலயத்திற்குப்போகுமாறு சென்னை விமான நிலையத்தில் கூறப்படுகிறதாம்.

இப்போது என்ன செய்வது?’

பலமாதங்களுக்கு முன்பிருந்தே பிரயாண ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறோம்.

தமிழ் நாட்டிலோ பாபாபய்யா எங்களுக்கு பார்க்கலிப்பு.

இந்தியா விசாவும் எடுத்தாகிவிட்டது.

ராஜீவ் கொலைச்சம்பவத்திற்கு முன்பு அதனைப்பெற்றுவிட்டோம்..ஆனால் அதிலும் ஒரு சிறிய சிக்கல் ஏற்பட்டது.

எனது கடவுச்சீட்டில் தொழில் பத்திரிகையாளன் என்று குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

பத்திரிகையாளர் செல்வதற்கு இந்திய உயர்மட்டத்திலிருந்து அனுமதி பெறவேண்டும்.-ஹம்பேர்க் இந்திய தூதுவராலயம் இப்படியொரு குண்டைத் தாக்கிப்போட்டது.

பத்திரிகையாளனாக நான் பதினேழு ஆண்டுகாலம் இருந்தது உண்மைதான்... ஆனால் இப்போது இல்லை...இங்கு வேறு தொழில்பார்க்கிறேன்! என்றேன். அப்படியானால் அதனை உமது கைப்பட எழுதித்தாரும்.என்று அந்த அதிகாரி என்னைப்பணித்தார்.நானும் அவ்வாறே எழுதிக்கொடுத்தேன். சிறிது நேரத்தில்-

கடிதம் மீண்டும் திரும்பிவந்தது.

இந்தியாவுக்கு நீர் செல்வதன் முழுநோக்கம் உல்லாசப்பிரயாணம் என்றும் இக்கடிதத்தில் குறிப்பிடவேண்டும்.-மீண்டும் ஓர் ஆணை.

இதன்பின்பே ஆறுமாதவிசா கொடுத்தார்கள்.

ஏற்பாடுகள் அனைத்தும் நூர்த்தியானதும் புதிய பிரச்சனை.

ராஜீவ் காந்தி கொலையின்பின் இங்குள்ள இந்திய தூதரகம்

விசாகொடுப்பதை தற்காலிகமாக நிறுத்திவைத்துள்ளது.

பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்கு மத்தியில் இந்தியாவிலிருந்து திரும்பிய நண்பர் ஒருவரின் ஞாபகம் வந்தது.உடனே அவரைத் தொலைபேசியில் அழைத்தேன்.

"ஜேம்மனியின் வதிவிட அனுமதிமுத்திரை உறுதிப்படுத்தப்படவேண்டும் என விமான நிலையத்தில் குறிப்பிட்டார்கள்.அங்குள்ள ஜேம்மன் தூதரகத்திற்கு சென்றேன்..அவர்கள்,முத்திரையிட்டுள்ள தகுதிவாய்ந்த அதிகாரிக்கு அறிவிப்பதாகவும்,அங்கிருந்து பதில்வந்தால்மாத்திரமே நாம் உறுதிப்படுத்தமுடியும் என்றும் குறிப்பிட்டனர். சில நாட்கள் பொறுத்திருந்தேன்.பலனில்லை...பின்பு விமானத்தில் இலங்கைக்கூடாக சிங்கப்பூர் வந்து அங்கிருந்து ஜேம்மனி வந்துசேர்ந்தேன்!"

-அவர் தனது அனுபவத்தைக் குறிப்பிட்டார்.

மீண்டும் யோசனை.

பயணத்தை ரத்துச்செய்தாலென்ன?

"என்ன யோசிக்கிறீர்கள்?..ஏற்பாடுசெய்துவிட்டார்கள்...புறப்படுங்கள்...

அங்கு உங்களுக்கு பணப்பிரச்சனை ஏற்பட்டால் என் காரணத்திற்காவது

பணம் அனுப்பிவைக்கிறேன்."

-இப்படி ஒரு குடும்ப நண்பர் உற்சாகமுட்டினார்.இங்கு அவர் கொடுப்பதாகக்

கூறிய பணம் முக்கியமல்ல...மனம்தான்முக்கியம்..ஆனால் இந்தச்

சந்தர்ப்பத்தில் பணம் ஒரு பிரச்சனையாகத்தெரியவில்லை.

பொதுவாகவே பத்திரிகையாளர்கள் பிரச்சனைகளை எதிர்பார்ப்பவர்கள். பிரச்சனைகளுக்குமத்தியில் செய்திசேகரிப்பதில் தான் தொழிலின் திறன் தங்கியுள்ளது. சரி புறப்பட்டுவிடுவோம்...பார்த்துவிடுவோம். அதையும்.என்று ஓர் உத்வேகம் ஏற்பட்டுவிட்டது.ஏனெனில்,நானும் ஒரு பத்திரிகையாளனல்லவா!

விமானப்பதிவு இரண்டு மாதங்களுக்குமுன்பே செய்தாகிவிட்டது. ஆனாலும் இந்தியாவில் பதிவுகள் ஒழுங்கில்லை என்று இங்கு ஒருவர் குறிப்பிட்டார்.

மீண்டும் விமான நிறுவனத்தாருடன் தொடர்புகொண்டேன். பிராங்க்பேர்ட்-பம்பாய்-சென்னை. இங்கு பிரயாணம் ஆரம்பிக்கும் திகதி.நேரம். பம்பாயில் இறங்கி மீண்டும் சென்னை விமான நிலையத்தில் ஏறும் திகதி,நேரம்.

அதேபோல்- அங்கிருந்து வரும் திகதி.சென்னையிலிருந்து புறப்படும் நேரம். பம்பாய் விமான நிலையத்திலிருந்து மீண்டும் புறப்படும் திகதி,நேரம். இவையனைத்தும் இங்கு நூற்றுக்கு நூறுவீதம் உறுதிசெய்யப்படவேண்டும் எனக்கேட்டுக்கொண்டேன்.

“எங்களில் நம்பிக்கையில்லையா?” என்று கேட்டார்கள். “அந்த நம்பிக்கையில்தான் கேட்கிறேன்.” என்று கூறினேன். மீண்டும் கம்பியூட்டர் வேலை செய்தது.

.அதிகாரி சுறுசுறுப்பாக வேலைசெய்தார். இறுதியில்- நூற்றுக்கு நூறுவீதமான உறுதிமொழியைத் தந்தார். பரமதிருப்தி.இருப்பினும்-

மீண்டும் ஒரு மன உறுத்தல்! வதிவிட அனுமதி முத்திரையில் சந்தேகம் ஏற்படுத்தினால்....? இங்குள்ள அரசாங்க அதிகாரியைச் சந்தித்தேன். அவர் என்னுடைய நண்பர். இந்தியாவுக்குச் செல்லும் விபரத்தைக்கூறினேன்.

“இந்தியாவில் அரசியல் நிலையில் ஒரே குழப்பம்..இந்த நிலையில் நீங்கள் அங்கு செல்வது புத்திசாலித்தனமல்ல...அங்கு உல்லாசமாகப் பொழுதைக் கழிக்க இது தருணமல்ல...பிரயாணத்தைத் தவிர்த்து முடியாதா?” -இப்படி அவர் என்னைக்கேட்டார்.

பல மாதங்களுக்கு முன்பிருந்தே செய்யப்பட்ட ஏற்பாடு இது என்றேன். வதிவிட அனுமதி முத்திரைபற்றிக் குறிப்பிட்டேன்.

“அதைப்பற்றி ஏதும் பிரச்சனையெனில் எனக்கு அறிவியுங்கள்..உதவி செய்கிறேன்.உங்கள் பிரயாணம் மகிழ்ச்சியாய் அமைய என் வாழ்த்துக்கள்!” என்றார்.

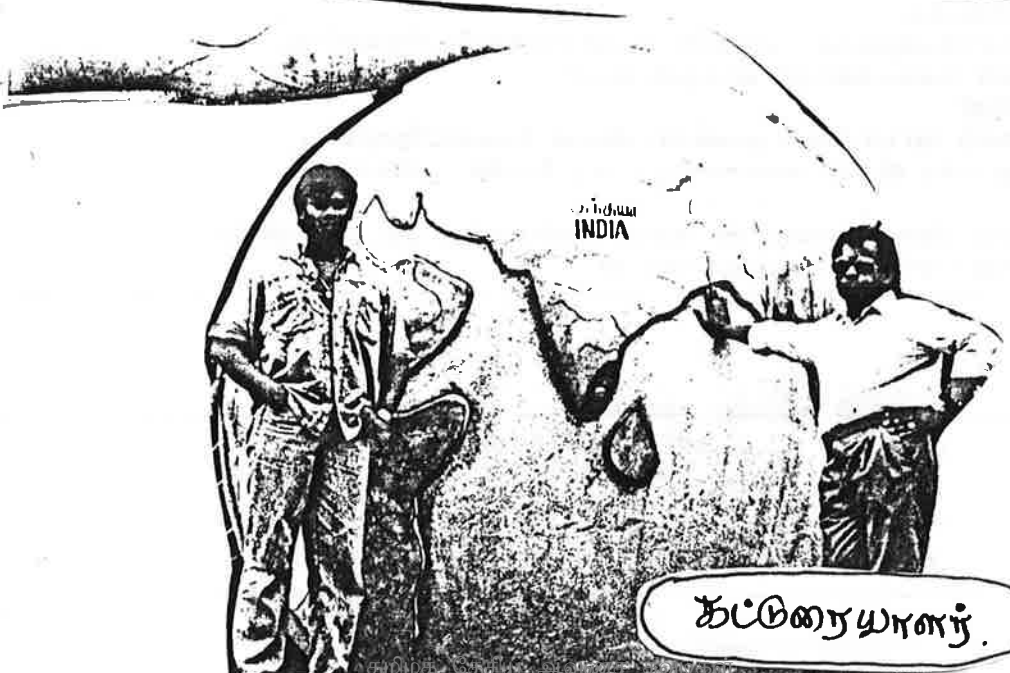
இந்த வாழ்த்து ஒன்றே போதுமே. மகிழ்ச்சியுடன் புறப்பட ஆயத்தமானோம்.

இந்தியாவில் எனக்கொரு நண்பர் இருக்கிறார்..அவர் பெயர் வைவான். மருந்துகள் தயாரிக்கும் நிறுவனம் ஒன்றின் பிரதிநிதியாகக் கடமை

பாற்றுகிறார்.நேரில் சந்தித்துப் பல வருடங்கள். தொலைபேசியில் அவரை அழைத்தேன். "இங்கு பிரச்சனை இருப்பது உண்மைதான்...ஆனால் அதைப்பற்றியெல்லாம் நீர் கவலைப்படாதேயும்..குடும்பத்தோடு புறப்பட்டு வாரும்....இங்கு உங்களைப் பாதுகாப்பது என்பொறுப்பு."

எனது நண்பர் மிகவும் உறுதியாக இருந்தார். "உம்மை நம்பிப்பருப்படுகிறோம்.." எனறொரு வார்த்தை கூறிவைத்தேன்.

புறப்பட்டுவிட்டோம்!
நான்,எனது மனைவி,இரண்டு மகன்மார்,வளர்ந்தபிள்ளைகள்,அதனால் பிரச்சனைகள் குறைவு. மூட்டை முடிச்சுக்கள் ஏராளம். இரண்டு உடன்பிறப்புக்களை இந்தியாவுக்கு வருமாறு அழைத்திருந்தோம். அங்கும் பிரச்சனை. இலங்கைப்பீலுள்ள இந்தியத்துரகம் விஸா வழங்குவதில் கடுமையாக இருந்தது. அவர்களும் விடாப்பிடியாக முயற்சித்து விஸா பெற்றாவிட்டார்கள். ஆரம்பமே எங்களுக்குச் சோதனை! பிராங்க்பேர்ட் விமான நிலையத்திற்குச் செல்ல மூன்று புகையிரதங்கள் மாறவேண்டும்.இதில் ஒரு புகையிரதத்தை நாம் தவறவிட்டாலும் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு விமானநிலையம் போகமுடியாது.

கட்டுரையாளர்.

எமது பகுதியிலிருந்து புறப்பட்ட புகையிரதம் நான்கு நிமிடங்கள் தாமதம்.காரணம் தவிர்க்கமுடியாத இயந்திரக்கோளாறு. அதனால் மற்ற புகையிரதத்தை நாம் தவறவிட்டோம்.என் மனதில் ஒரு சோர்வு ஏற்பட்டது. ஆரம்பம் சரியில்லை.சிலவேளை இந்தியாவில் ஏதேனும் பிரச்சனை ஏற்படுமோ...?'

பிறேமன புகையிரத நிலைய அதிகாரிகளிடம் விபரத்தைக்கூறினேன். அவர்கள் துரிதப்படுத்தினார்கள்.

உடனடியாக ஹனோவர் புகையிரத நிலையத்திற்குப்போகுமாறு குறிப்பிட்டார்கள்.அங்கு ஒயோரோ சிட்டி என்ற அதிவேக புகையிரதத்திற்கு மாறினால் பிராங்க்பேர்ட் சென்றடையலாம் என்றனர்.

இதற்குள் எனது மனைவி நச்சரிக்கத்தொடங்கிவிட்டா.

"விமானத்தை நாம் தவறவிட்டோமானால் பணமும்போய் பிரயாணமும் தடைப்படும்" என்றா.

"அதற்கு என்ன செய்யலாம்?" என்று கேட்டுவைத்தேன்.

"டாக்ஸி ஒன்றைப்பிடித்து விமான நிலையம் போவோம்" என்றதும் எனக்கு ஆச்சரியம் ஏற்பட்டது.

பிறேமனிலிருந்து பிராங்க்பேர்ட்டிற்கு டாக்ஸியா?'

"ஹனோவர் புகையிரத நிலையத்தில் பார்க்கலாம்" என்றேன்.

ஆனால் அங்கு எமக்காக அதிவேகப்புகையிரதம் காத்திருந்தது.

மணித்தபாலம் 2:10 கி.மீ.வேகத்தில் செல்லக்கூடிய புகையிரதம் அது.

ஆனால்,புகையிரதத்திலுள் விமானத்தில் அமர்ந்திருப்பதைப்

போலிருந்தது.

எதிர்பார்த்ததையும்விட ஒருமணி நேரத்திற்குமுன்பே பிராங்க்பேர்ட்

விமான நிலையத்திற்குச் சென்றுவிட்டோம்.

ஆயிற்று!

விமானம் புறப்பட்டுவிட்டது.பம்பாய் விமான நிலையத்திற்குமுன்பு

வேறு எந்த விமான நிலையத்திலும் அது நிறுத்தப்படவில்லை.

பம்பாய் விமான நிலையத்தில் இறங்கினோம்.கூடவே ஒரு இனம்புரியாத அச்சமும் எங்களைச்சூழ்ந்துகொண்டது.

அடுத்த இதழ் புவரசு
மார்ச் 1 ம் திகதி வெளியாகிறது.

புவரசு தனி இதழ்-
4 டொச்ச மர்க்குகள்.

ஆண்டுச்சந்தா- 30 டொச்ச மர்க்குகள்.

(தபாற் செவவுடன்.)

ஏதேனும் பிரச்சனை ஏற்படாதிருக்கவேண்டி
சிலமணி நேரங்கள் நாம் அங்கு காத்திருக்கவேண்டும். அதற்குள்-
எனது மனைவி புடவைமாற்றிக்கொள்வதற்காக மலசல கூடத்திற்குச்
சென்றா.

இந்தியா வைப்பொறுத்தவரை பெண்களுக்கு சேலைதான் பிரதான ஆடை.
என் மனைவி சேலை மாற்றிக்கொள்ள ஒரு பெண் அங்கு உதவி செய்துள்ளா
உதவி செய்ததற்காக அவள் பணம் கேட்டுள்ளாள்.

ஆனால் எங்களிடம் அப்போது இந்தியப்பணம் இருக்கவில்லை. அதனால்
ஒரு டொர் மாரக் காணயத்தை எனது மனைவி கொடுத்துள்ளா.

பின்பு-

சென்னை விமான நிலையத்தைச் சென்றடைந்தோம்.
விமான நிலையத்திலேயே பிரச்சனைகள் ஆரம்பித்துவிட்டன.

எங்களை விசாரிக்க ஓர் அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டார்.

அவர்-

(அடுத்த இதழில் தொடரும்)

புராசைதொடர்ந்துபெறவிரும்பும் வாசகர்கள்

இந்த விண்ணப்பத்தைப் பூர்த்திசெய்து அனுப்பக் கோருகிறோம்.

புராக
இனிய தமிழ் ஏடு.

வாசகர் பெயர்:.....

முகவரி:.....

.....
.....
.....

புராக இனிய தமிழ் ஏட்டைத் தொடர்ந்துபெற விரும்புகிறேன்.
அதன் வளர்ச்சிக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையில்
எனது அன்பளிப்பாக ஒரு வருடச்சந்தாவை இத்துடன்
(நாடகக்கட்டளையாக / காசோலையாக) இணைத்துள்ளேன்.

.....
(திகதி)

.....
(வாசகர் கையொப்பம்)

அகநிலை மாறும் ஒருகாலம் வாராதோ?

மாசில்லாக் கன்னியாம்
 தவத்தின் இராக்கினியாம்
 தெய்விக அன்னையவன்
 கருவினிலே உதித்திட்டான்.
 இறைவாக்குகள் பலித்திட
 ஆகமங்கள் புகழ்ந்திட
 வானதூதர் துதிபாட
 ஆயர்கள் போற்றி நிற்க
 மாடடைக் குடிலினையே
 தன் மாளிகையாய்க்கொண்டு
 கடுங்குளிரினில் அவதரித்தவன்
 தாவிதின் கோமகன் மாதவன் சூசை
 காத்திட்ட அருட்செல்வன்
 அகிசந்தா கன்னிமைந்தன்
 ஏழைகளைத்தேடி வந்தவன்
 இரக்கத்தையே நாடி நின்றவன்
 துன்பம் வாழ்வில் ஓடிமறைந்து
 அன்பு என்றும் நிலைக்கவ்னாந்தவன்
 மந்தைகளின் கொட்டிலிலே
 கந்தைத்துணியிலே பொதித்திட்டவன்
 ஏவான் செய்த பாவமழிக்க ஏசிவந்தவன்
 இருளைக்கிழித்து ஒளிர்வந்தவன்
 பிறப்பதற்கு இடம்தேடி அகதியானவன்
 ஏரோதின் ஆணையினால்
 இடம்பெயர்ந்து அகதியான
 இறைமகனை துதிசெய்து பணிவதனால்
 எம் அகதி நிலைமாறும்
 ஒருகாலம் வாராதோ.

* சித்திர மணிவண்ணன். *

www.tamilangam.net

வெளியேற்றம்.

கோஷங்கள் கேட்கிறது...
சொந்த நாட்டிலிருந்தே தூரத்தப்பட்டுவன்
ஆனாலும்,
வந்த நாட்டில் ஏதோ...ஒன்றிரண்டு
வசதிகள்... என்றிருக்கையில்...
"வெளிநாட்டவனே வெளியேறு"
என்கின்ற இந்தக் கோஷம்...
இது எனக்குப் புதிதல்ல..
சொந்த நிலத்தை இழந்தவன்
இந்த நிலத்தில்..எத்தனை காலம்?
ஆனால்-

எவனும் அறியான்...
இந்த உலகம் ஒவ்வொருவனையும்
இல்லாமல் செய்யும்..
இனிவரும் காலங்கள்-
இவர்களை ஒரு நாள் மறந்துபோகும்.
இதை உணராது இன்றைய நாளில்
எழுகின்ற கோஷங்கள் எத்தனையோ
அதிலொன்று இந்த-

"அவுஸ்லாண்டர் றவுஸ்"
இந்த உலகில் பிறந்த நாம் ஒவ்வொருவரும்
மாணத்தில் ஒரு நாள் சந்தித்துக்கொள்வோம்
என்பது உண்மையே
எனினும்-

என் நிலத்தைக் காக்கத் தைரியமில்லாதவன்
-உன் நிலத்தில் எத்தனைகாலம்
ஓட்டிக்கொள்வது?
இந்த உண்மையை நான் உணர்வேன்..
உணர்ந்தும் என்ன?
உருப்படியாய் ஏதும் சாதித்தற்கில்லை நான்
எனில்-

"அவுஸ்லாண்டர் றவுஸ்" என்கின்ற உன் கோஷமும்
அர்த்தமுள்ளதே!

எனெனில்-
உன் நாட்டின் மீது
உனக்குள்ள பற்றுதலைக்கண்டபின்பேனும்
என் நாடுபற்றி எனக்கேதும் தோன்றாதா?
அதனால்-

"வெளிநாட்டாவனே வெளியேறு" என்கின்ற
உனது கோஷம் நியாயமானதே
எனினும்-

என்னைப்போல உன்னையும் ஒருநாள்
இந்த உலகம் விட்டுவிடக்கும்.
வா...நாங்கள்

- இளந்தலைகள்.

வான வெளியில் சந்திரனின் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

சந்திப்பாம்

செந்திரநாதரின் நினைவு-
நவாசு வரசுகர் சூரிசாஸ்
எழுதுகிறார்

அன்பள்ள நவாசு ஆசிரியருக்கு
 அச்சுப்புகளில் நவாசு வெளிவந்ததையிட்டுப்
 பெருமகிழ்வு கொள்கிறேன்.
 நம் தாயகத்தைப் பலர் மறந்திருக்கின்ற வேளையில்
 எவ்வளவோ சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும்-
 எமது தமிழ் மொழியினைப்பாப்பும் தங்களின்
 எழுத்துப்பணி தொடரவேண்டும்.
 நவாசு என்றுமே வாங்கிடக் கூடாது.
 புகிய தளிரகள் வந்துகொண்டே நிற்கக்கவேண்டும்.
 நவாசுக்கு என்னாலான ஒத்துழைப்பு என்றும் உண்டு.
 நவாசில் புகிதாய் வெளிவந்த-
 சந்திப்போம் சந்திப்போம் புகி
 மிகவும் என்னைகலவர்த்து.
 தொடரட்டும்.
 இதில் என்ன வேண்டுகோளும் ஒன்றுண்டு.
 ஆசிரியர் பற்றில்..
 ஆசிரியரை வைத்து விடாபாரம் நடக்கும் பல
 புகிர்களைகளை அகற்றும் நாம் காண்கிறோம்..
 ஆனால் நவாசானது ஆசிரியர் வலைக்கள்
 வீழ்ந்துவிட்டாமல் சேர்க்கையோடு-
 கலைத்தாகம் கொண்டு வெளிவரவேண்டும் என்பதை
 என யுப்பமம் வேண்டுகொள்ளுகிறேன்.

சந்திப்பாம்

தங்கள் மடலுக்கும்,
மனம் திறந்த கருத்துக்களுக்கும் நன்றி.
தங்களைப்போன்று.

சத்திப்போம் சத்திப்போம் பகுதியைப் பாராட்டி
கிறைய வாசகர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள்.
பாராட்டுதல்களுடன்மட்டும் அவர்கள் நின்றுவிட்டபோது,
பத்திரிகை உலகம் பற்றி நீங்கள் சொன்ன
ஆண்டொருவாகன என மனத்தைச்சுறுத்திக் கொடுத்தால்
அதற்குப் பதிலளிக்கும் வேண்டியது எனது கடமை
என்றாகிறது.

அரசியலைவைத்து வியாபாரம் நடத்தும் சில
பத்திரிகைகள் என்று நீங்கள் கட்டிக்கொட்டும்வகையில்,
இங்கு எத்தனை பத்திரிகைகள் வெளிவருகின்றன என்பது
பற்றி எனக்குத் தெரியவில்லை.
எனக்குத் தெரிந்த அளவில்-அல்லது நான் சந்தித்த
வளையில் அப்படி எந்த ஒரு பத்திரிகையையும் என்னால்
இனம் காண முடியவில்லை.

காரணம்-

மேலை நாடுகளில் ஒருபத்திரிகையான
(தமிழ்ப் பத்திரிகையான)

அப்படி ஒன்றும் பெரிதாய் வியாபாரம் பண்ணி விட்டமையானது
என்பதால்.

(இது காலவரையில் வெவ்வேறு கோக்கங்களுக்காக வெளியிடப்பட்டு
என்றுபோன பலபத்திரிகைகளே இதற்குச்சான்று. இவற்றால்
அரசியல் பேச்சு சில நல்ல பத்திரிகைகளும் அடக்கம்.)
பலரும் தங்கள் கருத்துக்களைச்சொல்லும் ஒரு உட்குறாகப்
பத்திரிகைகளைப்பயன் படுத்துகிறார்கள். அவ்வளவுதான்.
நாங்கள் தமிழை தேசியப்பனுபோல் அவர்கள் அரசியலை
அதிகமாய் தேசிக்கிறார்கள் என்பதை உணரம்.
அரசியல் என்பது ஒருசில கட்சிகளுக்குள், அல்லது
அமைப்புக்களுக்குள் கட்டுப்பாடுவிடவில்லை என்பதை நாம்
கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு தலைமுறையின் அரசியல் கட்சிகள் மறுதலைமுறையில்
மாற்றம் பெறுவது அல்லது இல்லாதொழிந்து போவது
நாங்கள் கண்டிவருகின்ற உண்மையே.
மாற்றம் என்பது வாழ்கின்ற சமுதாயத்திடம்தான் தவிர
அரசியல்வாதிகளிடமல்ல.

எனவே வாழ்கின்ற சமுதாயத்திடம்- சமுதாயத்தில்
ஒருவனாய்த் தன கருத்துக்களைச்சொல்ல ஒரு தனி
மனிதனுக்கு உரிமையுண்டு.

ஆனால் அந்தக் கருத்து சமுதாயத்தைத் தவறான
பாதைக்கு இட்டுச்செல்லாததாகவும் இருத்தல்வேண்டும்.

ஒரு சிலரின் தவறான கண்ணோட்டத்தில்-
 அரசியல் என்பது அவர்களை இன்று ஆள்கின்ற கட்சிகளுக்குள்
 மட்டுமே அடங்கியிருப்பதாக எண்ணாவத்துவிரிகிறது.
 இன்றைய காலகட்டத்தில்-
 வெளிநாடுகளில் வாழ்கின்ற அனேக தமிழிடத்தில்
 அரசியல்பற்றிய ஒரு தெளிவின்மை காணப்படுகிறது.
 "நாங்கள் கதைச்சாப்போலை என்ன...நடக்கிறதுதான் நடக்கும்"
 என்கின்ற ஒரு அலட்சியப்போக்கு,

அல்லது,

"நாங்கள் சொல்கிறதைகேட்கிறது ஆர்..." என்கின்ற ஒரு
 தளரடி சிவை.

அதனால் பலர் மெனனவிராதம் புண்படுத்தக்கிறார்கள்.

கடத்த இதழில் வெளியான
 சந்திப்போம் சந்திப்போம் பகுதியில்-
 வாசகர் திக ஜோர்ஜ் அவர்கள்,

"இடம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் தங்கள் மண்ணையும்
 தம் மக்களையும் தம் மனத்தில் கொள்ளவும், அதற்கேற்பத்
 தங்களை உருவாக்கக்கக்க கட்சிகளைப் புவரசு
 தாய்க் வறுவதில் தவறில்லை என்பதோடு அது
 அவசியமானதும் கூட."

-என்று சொன்ன கருத்துக்குப் பதிலளிக்குமுடிவாக
 நான்.

"உங்கள் கருத்தோடு ஒத்துப் போகிற சித்தகையாளர்கள்,
 படைப்பாளர்களிடமிருந்து புவரசு ஆக்கங்களை
 வாழ்வகிறது ." என்று குறிப்பிட்டிருக்கேன்.

நடுத்தமிழர்களாகிய மமக்குள்-
 எய்வளவுதான் கருத்து முண்பாடுகள்,
 அப்பிராய பேதங்கள்,

மன உணர்ச்சல்கள் இருந்தாலும்,
 காம் தமிழர்கள் என்பதிலேயோ,
 மமது ஒரே இலக்கு மமது மண்ணின் சுதந்திரம் என்பதிலேயோ
 மமக்குள் எந்தவித வேறுபாடும் கிடையாதே.

மறுபடியும் ஒரு விவயத்தை நான்
 தெளிவுபடுத்தவேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறேன்.

எனது கருத்துக்களை வாசகர்களிடம்
 திணிக்கவும் நோக்கத்தில் புவரசு தளர்வீடவில்லை.

அனைத்துப் படைப்பாளிகளையும் அவனைத்து
 மனித தேயத்தோடு எழுதப்படும
 அனைத்துப் படைப்புகளுக்கும் களம் அமைத்துத்
 தருவதே புவரசின் பணி.

இன்றைய சந்திப்போம் சந்திப்போம் பகுதியில்,
 பிறேமன் வாசகர் திக: **ஆரஜைக்**

அவர்களது எண்ணத்தையவர்கள் "நாங்கள் என்னும் தலைப்பில்
 குறித்துதேசிய ஆவணக் கவுடிகள்

அன்புடன்,
சின்னையா மகேஸ்வரன்.

நாங்கள்

செத்தமிழ் நாடெனும்போதிலே-இன்பத்
தேன்வந்து பாயது காதினிலே!

-என்று பாதி பாடியதை.

அரசியல்வாதிகள் பேசினாலும் சரி..இலக்கியப்பேச்சாளர் பேசினாலும்சரி
கைதட்டி ஆவாஹ்செய்து மொழிப்பற்றை வெளிப்படுத்தியவர்கள் நாம்,
அரசியல்வாதிகள் வாக்குக்காக மொழி உணர்வைத் தூண்டி சொற்சிலம்பம்
ஆடியபோது மயங்கி வாக்களித்தோம்.

அவர்கள் பதனிப்பெற்றார்கள்.நாங்கள் எங்களை ஏமாற்றிக்கொண்டோம்.
இலக்கியவாதிகள் தாம் கற்றதைவைத்து தங்கள் கற்பனை,ஆாய்ச்சி
என்பவற்றைக் கலந்து கருத்துக்களாக வழங்கினார்கள்.

கேட்டோம்...கைதட்டினோம்...பின்பு அவர்கள் தந்த கருத்துக்களைப்
பற்றி எதுவுமே சிந்திக்காமல் அவர்களை ஏமாற்றினோம்.

இன்று,எங்கே சென்றுகொண்டிருக்கிறோம் என்று தெரியாதவர்களாய்,
கண்களைக்கட்டிக் காட்டில் விடப்பட்டவர்களைப்போல் போய்க்
கொண்டிருக்கிறோம்.

எங்கே?

எங்கள் எதிர்காலச்சந்ததிக்கு எங்கள் மொழி என்ன என்று தெரியாத
அளவிற்கு எங்கள் இன்றையபாதை அதை பாதாளம் நோக்கிப்போய்க்
கொண்டிருக்கிறது.

ஒரு தூரப்பார்வையே இந்தக்கட்டுரை.

சில நோடித்தாக்கங்கள்,எண்ணக்குமுறல்கள்,ஆகியவற்றின் வெளிப்பாடு,
இவை சரியா என்று சீங்கனே சிந்தியுங்கள்.

எங்கள் தமிழ்மீது எமக்கு அளவுகடந்த பற்றுண்டென்று நாம்
சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்போதெல்லாம் காட்டிக்கொள்வோம்.

ஆனால் நடைமுறை வாழ்க்கையில் எங்களை அறியாமலேயே எங்கள்
மொழிப்பற்று எங்களைவிட்டு விலகிப்போயிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி
நாம் சிந்தித்ததில்லை.

எழுத்துவடிவமாக வரும் விடயங்கள் மனதில் ஆழமாகப்
பதியும் தன்மையுடையவை.

சிந்திக்கும் ஆற்றலையும் வளர்க்கக்கூடியவை.

தூதிரிஷ்டவசமாக எம்மில் பெரும்பாலோர் பத்திரிகை படிக்கும்
வழக்கத்தை அவசியமாகக் கருதுவதில்லை.

பொழுதுபோகாத நேரத்தில் அதுவும் செலவில்லாமல் கிடைத்தால்

சிலர் பத்திரிகை படிப்பார்கள்.பத்திரிகை புத்தகங்களுக்காக

செலவுசெய்வது விண்ணசெலவு என்று கருதுவார்களும் உண்டு. ஆனால்

தமிழுடன் ஏராளமான பிறமொழிச்சொற்கள் கலந்திருப்பது எங்களுக்குத் தெரியாமல் மிகச் சாவகாதாரணமாக நாங்கள் தமிழ்ப் பேசிவருகின்றோம்.

அவை வேற்றுமொழிச்சொற்கள் என்று நாம் உணராதபடி அச்சொற்கள் தமிழுடன் இரண்டறக்கலந்துவிட்டது வருந்தத்தக்கதே.

நாற்காலி "கதிரை" யான விந்தை நாமறியோம்...

கடப்பரை "அலவாங்கு" ஆனகதை தானறியோம்...

பச்சடி "சம்பல்" ஆன சங்கதியும் நாமறியோம்...

பெட்டகம் "அலுமாரி" ஆன பழைமையும் நாம் மறந்தோம்...

...இவை தமிழ்ச்சொற்கள் எம்மால் முற்றாக விலக்கப்பட்டு அந்த இடங்களில் வேற்றுமொழிச்சொற்கள் வந்தமர்ந்து நிலைபெற்ற விடயங்கள். இன்னும்பல புதிய தமிழ்ச்சொற்கள் எமக்குப்புதியவையாக அறிமுகப் படுத்தப்பட்டன.

அவற்றையென்பபடுத்த எமக்கு எம்மை அறியாமலேயே ஓர் இயலாமை அல்லது ஒரு கூச்ச உணர்வு ஏற்பட்டுவிட்டது. அதனால் எம் நா அச்சொற்களையும் ஓரம் கட்டிவிட்டது.

மோட்டார்வண்டி, புகைவண்டி, துவிச்சக்காவண்டி, வானூர்தி, பேருந்து, தொலைபேசி, போன்ற இச்சொற்கள் நீளமாக சொற்றொடர்போன்று அமைந்தன.

இவற்றுக்குப்பதிலாக நாம் உபயோகப்படுத்தும் ஆங்கிலச்சொற்கள் சிறியவையாகவும், வசதியாகவும் அமைந்த காணத்தால் அவை எம்மால் சிரமின்றிப்பயன்படுத்தப்பட்டு தமிழோடு ஒன்றிணைந்து அவையும் இன்று தமிழாகிவிட்டது.

பல இடங்களில் நாம் நன்றாக உபயோகிக்கக்கூடிய தமிழ்ச்சொற்கள்

இருந்தும் நாம் அவற்றைத்தவிர்ந்து அந்த இடங்களில் வலுக்கட்டாயமாக ஆங்கிலச்சொற்களை நிறுத்திவைக்கின்றோம்.

இது இந்த நூற்றாண்டில் ஆரம்பித்த விளைபாகத்தான் இருக்கவேண்டும். ஆங்கில மொழி இலங்கையில் கலவிமொழியாக இருந்த காலத்தில் ஆரம்பித்த இந்தவியாதி, தாய்மொழிக்கல்விக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டு தமிழ் பாடத்திட்ட மொழியாக ஏற்கப்பட்டபிறகும்கொடர்கிறது.

ஆங்கிலத்தில் கல்விகற்றவர்கள் சாசனமாக ஆங்கிலத்தில் உரையாடுவதைக் கண்ணுற்றதால் வந்த தாழ்வுணர்ச்சி, ஆங்கிலப் பயிற்சி குறைந்தவர்களைப் பாதித்தது.

தமிழ்ப்படித்தவர்கள்தான் தமக்கும் ஆங்கிலப்பலமையுண்டு என்பதைக் காண்பிப்பதற்காக ஆங்கிலச்சொற்களை தமிழ்பேசும்போது திணித்து திணித்துப் பேசும் வழக்கத்தை ஆரம்பித்துவைத்தனர். இந்தப்பழக்கமானது அனைத்துத்தாமக்களையும் கவர்ந்து அது ஒருவகை நாகரீகமாக ஏற்கப்பட்டுவிட்டது.

முன்பு ஆங்கிலத்திணிப்புமட்டுமே நடந்துவந்தது. இன்று சர்வதேச மொழிச்சொற்களின், குறிப்பாக ஐரோப்பியமொழிச்சொற்களின் முற்றுகை தமிழை நோக்கி வந்துகொண்டிருக்கிறது.

அகதியென்று தாய்மண்ணைவிட்டுப் புறப்பட்ட நாங்கள் மீளவும்

தாய்மண்ணுக்குத் திரும்பும்மொதுவணங்கையம்ஜரோப்பிய
கலாச்சாத்தையும் மட்டுமல்ல ஐரோப்பிய மொழிகளின் பல சொற்களையும்
எம்முடன் சுமந்துசெல்லப்போகிறோம்.

ஐரோப்பியமொழிகளில் போதிய தேர்ச்சிபெறாமல் வெறுமனே சில சொற்களை
மட்டும் கொண்டுசென்று ஓர் புதியவடிவத்தில் தமிழைப்பேசப்போகின்றோம்.

அப்படியா? என்றசொல்லுக்குப்பதிலாக ஜேர்மனில் "ஆசோ" என்றும்,
பிரெஞ்சில் "ஆபோம்" என்றும் இந்தமொழிகளைப் பேசத்தெரியாதவர்கள்
மிகச்சாதாரணமாகச்சொல்லத்தெரிந்துவிட்டார்கள்.

இவை மிகச் சிறியசொற்களாக இருப்பதனால் வாய்க்குள் வசதியாக
வழங்குவதிலேயிருந்து, "ஆசோ", "ஆபோம்" போடுகிறார்கள்.

ஐரோப்பாவில் நாம் வாழ்வதற்காக அந்தந்த நாட்டு மொழிகளைக்
கற்றல் அவசியமே. ஒருமொழியைக்கற்பதால் தீங்கேதும் பாடுக்கும்
வந்துவிடப்போவதில்லை.

ஆனால், மொழி கற்காமல் அதற்குரிய முயற்சிகளையும் செய்யாமல் மொழி
தெரிந்த மாதிரிப்பாவனை காட்டுவதால் என்ன பயன்?

கோயின்மை, ஆர்வமின்மை, வெட்கம்போன்ற காரணங்களால் பலர் மொழியறிவு
பெற முயற்சிக்கவில்லை.

தமது பிள்ளைகள் ஐரோப்பியமொழியில் கல்வியில்லாதவர்கள், தமக்கு
மொழியறிவு இல்லாவிட்டாலும் பாவாயில்லை, தம்முடைய அலுவல்களை
பிள்ளைகளைவைத்தே (மொழிபெயர்ப்பாளராக) பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று
எண்ணுவோரும் உண்டு.

ஜேர்மனிலோ பிரெஞ்சிலோ கல்வியிலும்போது பிள்ளைகளுக்குத் தமிழை
ஒரு மொழியாகக்கூட கற்பிக்கவிரும்பாத பெற்றோர்கள், தமிழ்பேசினால்
ஜேர்மன்மொழி, பிரெஞ்சு மொழி பேச பிள்ளைகள் சிரமப்படுவார்கள் என்று
கூறும் பெற்றோர்கள், நாகரீகம் என்றெண்ணி குழந்தைகளுடன் தாமும்
தமக்குத்தெரிந்த மழலைமொழியில் உரையாடும் பெற்றோர்கள் என்று
பலரகமான பெற்றோர்கள்...

இத்தகைய எண்ணம் நாளைய தமிழனை தலைகீழ் தயிழனாக
உருவாக்கப்போகிறது என்பதைப் பலர் சிந்திக்கமுறுக்கின்றனர்.
ஒரு குழந்தையிடம் "என்ன பெயர்?" என்று கேட்டபோது, குழந்தைக்குக்
கேட்டது பரியவில்லை. தாய், மொழிபெயர்ப்பாளராகித்தான்
குழந்தையின் பெயரை அறிந்துகொள்ளமுடிகிறது.

இன்னுமொரு பத்துவயதுப் பையன்-

விளையாட்டுப்பொருள் ஒன்றை தாயிடம் கேட்க "அங்கேதான் இருக்கிறது
எடுத்துக்கொள்" என்று தாயார் சொல்ல,

"அங்கே தேடிப்பார்த்தேன்.. காணவில்லை.. எனக்கு நேரம் போகிறது...

எடுத்துத்தாருங்கள்.. என் சினேகிதர்கள் எனக்காகக் காத்து

நிற்கிறார்கள்..", என்று மகன் அவசரப்பட தாயாரே விளையாட்டுப்

பொருளைத் தேடிபெடுத்துக் கொடுத்துப் பிள்ளையை அனுப்பினார்

இந்த உரையாடல் முழுக்க முழுக்க ஜேர்மன் மொழியில் நடைபெற்றது.

"பிள்ளையிடம் சீங்கள் தமிழில் பேசக்கூடாதா?" எனக் கேட்டபோது,

"பாடசாலைக்குப்போகிறார்... தமிழில்பேசினால் டொச் வாது!" என்று

கவலை தெரிவிக்கும் தாயார், தன் பிள்ளைக்குத் தமிழ் தெரியாமல்

போய்விடுமே என்று கவலைபெய்யவில்லை என்பவர்கள்

www.amilarangoon.net
பாடசாலைக்குச் சென்று கல்வி பயிலும் பிள்ளைகள் சீரான உச்சரிப்போடு மொழியறிவு பெறுகிறார்கள். ஆனால், பெற்றோர்களுக்கு, குழந்தைகளுக்கு இருக்கும் உச்சரிப்புத்திறன் நிச்சயமாக இருக்காது.

போதியபயிற்சி இல்லாமல் பாடசாலைக்குச் சென்று படிக்கும் பிள்ளைகளிடம் தங்கள் மொழித்திறனை பெற்றோர் வெளிப்படுத்துவதால், பிள்ளைகளுக்குத்தான் மிகச்சங்கடம். தான் பள்ளியில் கற்று வந்த சொல்லொன்று வீட்டில் பெற்றோரால் வேறுவிதமாக உச்சரிக்கப்படும்போது, விவேகமுள்ள குழம்புத்தனமான பிள்ளையானால், பெற்றோராகவேலிசெய்யும். விவேகமுள்ள அமைதியான பிள்ளையானால், இதென்ன தாமசங்கடம் என்றெண்ணிக்கொள்ளும்.

சற்று விவேகம் குறைந்த பிள்ளையானால், பெற்றோர் பயிற்சியின்றி பிழையாகச் சொல்லும் உச்சரிப்பே சரியானதென்றெண்ணித் தானும் அதையே பின்பற்றும்.

பிள்ளைகளுக்கு டொர் வராது, பிளாந் வராது என்றெண்ணிக்கொள்வது சரியான கருத்தாக இருக்கமுடியாது.

எனினும், ஆங்கிலமொழி இலங்கையில் பாடத்திட்டமாக இருக்காததில், பெற்றோர் முதல் உறவினாவரை குழந்தைகளிடம் தமிழில்தான் உரையாடினார்கள்.

ஆங்கிலம் மற்றும் புதியமொழியாக பாடசாலையில்மட்டும் படிக்கும் மொழியாக இருந்த அந்தக்காலத்தில், எம்மவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பரீட்சை எழுதினார்கள், பட்டம் பெற்றார்கள், முன்னேறினார்கள், 95 வீதமானோர் வீட்டில் தமிழில்தான் உரையாடினார்கள்.

ஓராயொருபாடமாக தமிழ் இருந்தும் கூட தமிழும் கற்றார்கள். எம்முன்னோர்க்கு ஆங்கிலம் புதியமொழியாக இருந்தும் அதில் தெளிவும் அறிவும் பெற முடிந்ததென்றால் எங்கள் குழந்தைகளுக்கு ஏன் முடியாது? ஐரோப்பிய மொழியைப்பள்ளியிலும் தமிழை வீட்டிலும் பயிலலாமே! எங்கள் குழந்தைகள் நிச்சயமாக அறிவாற்றல் குறைந்தவர்களல்ல என்பதை நாம் உறுதியாக நம்பலாம்.

எங்கள் குழந்தைகள் தமிழைத் தெளிவாகப் பேசவும், எழுதவும் கற்றுக்கொள்ளுதல் மிக மிக அவசியம் என்பதை நாம் உணரவேண்டும். ஒரு குடும்பத்தில் அண்ணன் ஐயர்மணிலும், தம்பி பிராஞ்சிலும், தங்கச்சி நோர்வேயிலும் வாழ்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். சகோதரர்கள் அனைவரும் அந்தந்த நாட்டு மொழியைமட்டுமே தங்கள் குழந்தைகளுக்குக் கற்றுத் தந்திருக்கிறார்கள், பிள்ளைகளுக்கு தமிழைச் சரியாகப் பேசுவோ எழுதவோ முடியாத நிலை.

இந்நேரத்தில் சகோதரர்கள் மூவரும் தங்கள் குடும்பங்களுடன ஓட்டத்தில் சந்திக்கிறார்கள். மிக அன்பாக அந்நியோன்யமாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்போது அவர்களின் குழந்தைகள் என்ன செய்வார்கள்?

உறவிருந்தும் உரிமையிருந்தும் அவரவர்க்கு ஒவ்வோர் மொழிதெரிந்தும் அந்த மொழிகளில் உரையாடினால் புரியாமல் பேசத்தெரிந்தும் உலமைகளாய உள்ளம் வெளும்பமாட்டார்களா?

ஐரோப்பாவில் வாழும் அனைவருமே இங்கு தொடர்ந்து வாழ்வோம் தமிழ்த் தேசிய ஆவணிச் சுவர்கள்

என்ற எண்ணம் வாய்விட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது. இந்நிலையில் நாம் தாயகம் சென்றால் சரியாகத் தமிழ் தெரியாத எங்கள் குழந்தைகள் அங்கே என்ன பாடு படுவார்கள்? ஐரோப்பாவில் வாழும் எம்மவருக்கு ஐரோப்பிய மொழி பேசுவதற்கு ஓர் அடிக்கல் தெரிந்திருந்தாலும் எழுதும் ஆற்றலைப் பலரும் பெறத்தவறிவிட்ட நிலையில், பெற்றோர்கள் தாயகம் சென்று, பிள்ளைகள் இங்கு வாழும் நிலை வந்தால் தமிழ் எழுதக்கெரியாத எங்கள் குழந்தைகளுடன் எந்த மொழியில் தொடர்புகொள்வது? பலவருடங்களுக்கு முன்பு இங்கிலாந்துக்குச் சென்று வாழ்பவர்களின் குழந்தைகளுக்கு தமிழ் எழுதக்கெரியாத நிலை உண்டாகிவிட்டது. தமிழில் உரையாடக்கொடங்கினால், ஆங்கிலத்தில் பதில் நரும் பழக்கம் தோன்றி பலகாலம் ஆகிவிட்டது. மொரிசியஸ் நாட்டிற்கு பிரித்தானியர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட இந்தியத்தமிழர்கள் இன்று தங்கள் மொழியாக "கிறையோவ்" என்ற மொழியைக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மொழி, பிள்ளைகளை மொழிச் சொற்களையும் தன்னுள் அடக்கியிருக்கிறது. சாஸவதிகண்ணன், முருகன் என்று பெயர்கொண்டவர்களுக்கு தமிழில் ஒரு சொலகூடத்தெரியாது. ஆனால், இவர்கள் ஏறத்தாழ 150 வருடங்களுக்கு முன் தமிழர்கள்தான். இந்த நிலை எங்கள் சந்ததிக்கு வாவேண்டுமா? எங்கள் குழந்தைகளோடு நாம் தொடர்பு கொள்ளமுடியாத நிலை வரலாமா? எங்கள் குழந்தைகள் தங்கள் உறவினர்களோடு பேசமுடியாத நிலை தோன்றலாமா? இதுபற்றி சிந்திக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் நாம் இன்று இருக்கிறோம். காலம் கடந்து சிந்தித்தோமானால் விடைகாணமாட்டோம். அதனால் இன்றே சிந்திப்போம்.. மிக நன்றே சிந்திப்போம்... நல்ல விடை காண்போம். எங்கள் குழந்தைகளை பிறமொழிதெரிந்த, தாய்மொழியாய் தமிழ்மொழி அறிந்த தமிழர்களாய் வளர்ப்போம். இதுவே எம்மொழிக்கு நாம் செய்யும் மிகப்பெரிய சேவையாகும்.

* * *

நாளைக்காகக் காத்திருப்பவனுக்கு
இன்று என்பது கிடைப்பதே இல்லை!

- டயாகன்.

[நெடுங்கதை]

www.tamilarangam.net

வளையாத நோக்கோடுகள்

சித்ரா மணிவண்ணன்

தலையணையைப் பிரித்து பஞ்சை உதறியதுபோல,
நிலவானத்திலிருந்து வெண்பனிக் குவியல்கள் புகுகளாகக் கொண்டிக்
கொண்டிருந்தது.

பயங்கரக் குளிர்.

இயந்திரத்தை இயக்கிவிட்டதுபோல் அதிகாலை ஐந்து மணிக்கு எழுந்து
துரிதகதியில் வேலைக்குப் போகவேண்டிய நியதி.

கொஞ்ச நாட்களாக, சீ...என்ன வெளிநாட்டுவாழ்க்கை என்றிருந்தது
சபேசனுக்கு.

பிரச்சனைகள் குறைவாக இருந்த காலகட்டத்தில்,கொஞ்சம் பணவசதி
இருந்ததால் மனைவியுடன் வந்து இரண்டு பிள்ளைகளும் பிறந்து,
பத்துவருடங்களும் பறந்துவிட்டன. வசதியான வீடு,கார்,
நிரந்தரவேலை,நல்ல சம்பளம்...இருந்தும் என்ன..மனதுமட்டும்
உள் நினைப்பை விடமாட்டேனென்று அடம்பிடித்தது.

நோயினால் படுக்கையிலிருக்கும் தந்தையின் நினைப்பு,மரணத்தைப்
பிடிக்குமுன் தந்தையைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற தவிப்பு,நாட்டுக்காகப்
போராடச்சென்று உயிரைக்கொடுத்த தங்கையின்பிரிவு,இதற்கிடையில்
இலங்கைக்கு வாமாட்டேனென்று பிடிவாதமாக மறித்து நிற்கும்
மனைவி நித்தியாவிது வெறுப்பு.

ஏதோ...வேலைக்குப்போகிறேன்,வீட்டுக்குவருகிறேன்,சாப்பிடுகிறேன்,
படுக்கிறேன் என்று சபேசன் இயங்கினான்.மனைவியுடன் காட்டமுடியாத
கோபத்தைப் பிள்ளைகள்மீது காட்டினான்.

நித்தியாவுக்கு ஒரே கவலை:எங்களுக்கு ஜேர்மனியிலை நிரந்தரமாக
இருக்க அனுமதி கிடைத்துவிட்டது..வேறு யார் யாருக்குக்
கிடைத்திருக்கோ தெரியவில்லையே.

-அந்த அங்கலாய்ப்பில்,ஓலிபோன் எடுக்கும் நண்பிகள் எல்லோரிடமும்
விசா பற்றிய விசாரிப்புத்தான்.

இருந்தாலும் எங்களைப்போல ஒருத்தருக்கும் விசா உங்கை குடுக்கேல்லை!
என்று பெருமையுடன் கூறி ஓலிபோனை வைப்பான்.

வேலையால் வந்த சபேசனுக்கு, தேனீர் கொண்டுவந்துவைத்த
நித்தியாவை மறித்தசபேசன்.

“இஞ்சை பாடும்...நான் ஒரு முடிவுக்கு வந்திட்டன்...அம்மா சாகக்கிடக்கிறா
எண்டு தந்திவோக்குள்ளை,அங்கை சரியான சண்டை நடக்குது,
சாகிற மனுஷியைப் பார்க்கப்போய் எல்லோரும் சாகிறதே எண்டு
சொன்னீர்...நானும் பெத்துவளத்த தாயைக் கடைசியா ஒருக்காப் பாக்க
ஏலாமல் மனசைகல்லாக்கி இருந்துபோட்டன்...இனியும் உம்மடை
சொல்லலைக்கேட்டுக் கொண்டிருக்க ஏலாது... விசாவுக்கு

அப்பளை பண்ணியிட்டன்..சண்டை நெடுக நடக்குதுதான்...அங்கையும்
சனங்கள் வாழுதுகள்தானே...வாறமாதம் இலங்கைக்குப்போறம்..”

சபேசன் எழுந்தபோது வரிந்துகட்டிக்கொண்டுவந்தாள் நித்தியா.

“உங்களுக்கென்ன விசரோப்பா..? அங்கை என்றை பிள்ளையள்

சாப்பாடில்லாமல் வெய்யிலுக்குள்ளை வாடிப்போயிருங்கள்..கொண்டுபோற
சாமான்களை,நகையளை,காசை பறிச்சுப்போடுவாங்களாம்...

நாடு சீரடையப்போகலாம்தானே!”

-பலம்பதிகொட்டிய நித்தியம்து கோபமாகத் திரும்பிய சபேசன்.
 "அடுத்த வீட்டிலை றோடியோலோடுலாரணிகூசு நாங்கனமட்டும் லைநாயைக்
 கொண்டுபோய்க்கதறவிடலாயே?...இல்லாதவையளுக்கு மத்தியிலை
 இருக்கிறவையன்போய் வாழ்கிறது கஷ்டம்...மனசாட்சிக்கு விரோதம்...
 பட்டினி,வெய்யில் எல்லாம் பிள்ளையளும் பார்க்கத்தானேவேணும்...ஜேர்மன்
 வாழ்க்கையை நிரந்தரமெண்டு நினைக்கிற உய்க்குப் போய்ச்சொல்கிறன்
 பாடும்...போய் ..பயணத்துக்கான ஒழுங்கைச்செய்யும்..."
 அட்டலாகக் கூறிய சபேசன் குளிக்கப்போனான்,
 நித்தியா மூக்கைச்சிந்தி அழுதபடி புறுபுறுத்துக்கொண்டிருந்தான்.
 இலங்கை,யாழ்ப்பாணம் என்றாலே இந்தப்பத்துவருட இடைவெளிக்குள்
 நித்தியாவுக்கு ஒரு சுகாடுபோன்ற நினைப்புத்தான்
 பூதகாரமாக விரிந்தது.

நித்தியாவின் விருப்பத்தைநீர்ப் பயணமாகும் நாளும் வந்தது.
 நகைகளை எல்லாம் பாங்க் லொக்கரில் வைத்துவிட்டுப் போவோமென சபேசன்
 கூற.

"இல்லையப்பா...நாங்கள் எப்பிடி இருக்கிறமெண்டு ஊராக்கள் பாக்கவேண்டாமே
 ...அதெல்லாம் நான் முடிமறைச்சுக்கொண்டுபோவன்...இலங்கையிலை இண்டைக்கு
 இருந்திருந்தால்...உங்கடை கொண்டாயாம் ரூபா சம்பளத்திலை,பவண்
 நாலாயிரம் ஐயாயிரம் ரூபாய்க்கு இப்பிடி நகைசெய்திருப்பேனே..
 இஞ்சை பவண் 240 மார்க்கானே..அதாவை இந்தமாதிரி புதுப்பற்றனிலை
 ஆறுசோடி காப்புப்போட்டிருக்கிறன்..."
 நித்தியாவின் நிலைக்குமீறிய ஆவேச ஆசையை நினைத்துக்கவலைப்பட்ட
 சபேசன்.

"நூட்கேசல் நிறைய சாறிகளை வைச்சிடாதேயும்.. யாழ்ப்பாணத்துக்கு
 போறபயணம் சிக்கலெண்டு அறிஞ்சிருப்பீர்..." என்றான்.
 "இதென்னப்பா...என்னைப்பற்றி இவ்வளவுகாலமும் தெரியாத ஆன்மாதிரிக்
 கதைக்கிறீங்கள் ...ஒரு இடத்துக்கு ஒருக்கா உடுத்த சீலையை
 அதே இடத்துக்குத் திருப்பி நான் உடுக்கிறேல்லையெண்டு உங்களுக்குத்
 தெரியாதே...அதோட,என்றை பாஷன்போன சாறியன் சிலதை உங்கடை
 தங்கச்சிக்குக் குடுப்பமெண்டுவைச்சிருக்கிறன்...புதுசா வேண்டாச் செலவுதானே
 யப்பா.."

இதையாவது கொடுக்க மனம் வந்ததே என சபேசன் நினைத்துக்
 கொண்டான்.
 பிராங்க்போட் வீமான நிலையத்தில் நித்தியாவின் பெருங்கிய நண்பிகளிடம்
 விடைபெற்று அவர்கள் இலங்கை நோக்கிப்பறந்தார்கள்.

கொழும்பில் வந்திறங்கியதுமே,
 "இதென்னப்பா..வெளிநாடுகள்மாதிரி கொழும்புமாறியீட்டுது!" என்று நித்தியா
 வாய்பிளந்து நின்றாள்.
 கொழும்பின் நவீன கட்டிட அமைப்புக்களும்,சகல பொருளாதாரவசதிகளும்
 பொருட்களின் நியாயமான விலைகளும்,குறைவற்ற நிலையையும்
 தான் கேள்விப்பட்ட இன்றைய யாழ்ப்பாண நிலைமையுடன் ஒப்பிட்டுப்
 பார்த்தான் சபேசன்.

மகன் மதனும், மகள் மஞ்சரியும் தாயைப்போலவே.

"என்ன இருந்தாலும் ஜோமன்மாதிரி இலலைத்தானே" என்று சலித்துக் கொண்டனர்.

தகப்பனைப்பார்க்கும் ஆவலில் மறுநாளே சபேசன் புகையிரத இருப்பிடம் பதிவுசெய்துகொண்டான்.

புகையிரதத்தில் ஏறி வவுனியா நிலையம்வரை வந்துசேர்ந்தனர்.

அங்கிருந்த மலேவம் ஒன்றில் எல்லாப் பயணிகளும் ஒன்றுசேர்க்கப்பட்டனர்.

தமிழ்ப்பொலிசார் சிலரும் இலங்கை ராணுவமும் பயணிகளை ஒவ்வொருவராக சோதித்து பெரிய போம். ஒன்றை நாப்பி வீசாமாதிரி ஒரு துண்டு கொடுத்தனர்.

அந்த விசா இருந்தால்தான் வவுனியாவிலிருந்து கொழும்புக்கோ.

வவுனியாவிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்துக்கோ செல்லமுடியும்.

புகையிரத நிலையத்திலிருந்து காட்டுப்பாதை ஒன்றினூடாக சிட்டத்தட்ட

மூன்றுமைல் தூரம் நடந்தாகவேண்டியிருந்தது.

லொறிகளும், சைக்கிள்களும், பெரும் பொதிகளோடு சனங்களும் இரவு பகலென்று பாராமல் நடந்தனர்.

கூட்டுசேசின் பாரம் தாங்காமல் நிக்கியாவும் சபேசனும் மாறுமாறிக் தூக்கிக்கொண்டு நடந்தனர்.

மதனும், மஞ்சரியும் "கால் வலிக்குதே" என்று டொர்சில் சிணுங்கியபடி.

அழாக்குறையாக இருபட்டனர்.

தாண்டிக்குளம்வரை வந்த பயணிகள் அங்கிருந்த இளைஞர்களின் சென்றிரியில் மீண்டும் சோதனைக்குள்ளாக்கப்பட்டனர்.

அங்கு தங்கி மறுநாள் கோதீவுக்கு பஸ்ஸில் ரிக்கற ஒன்றுக்கு ஐதூறு

நுபா கொடுத்து, பயணம்செய்து சங்குப்பட்டிவரைவந்து பின் சிறியபடகுகளில்

இரவுகளில்மட்டும் ஆளுக்கு ஐந்து நுபா கொடுத்து அக்கரையை

அடைந்து, யாழ்ப்பாணத்துக்குவா ஆட்டோ ரிகூா ஒன்றுக்கு

ஒரு ஆள் தூறு நுபாவரை செலுத்தி யாழ்ப்பாணத்தை

வந்தடைந்தனர்.

அப்போதுதான், நித்தியா பயத்தால் நிறுத்திவைத்திருந்த மூச்சை

சிம்மதியாகவிட்டாள்.

பயணங்களின் நடுவே கேட்ட ஹெலியின் சத்தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு

விளையாட்டாக இருந்தது. ஒரு புதியசூழலைக்காணும் ஆர்வம்

மதனுக்கும், மஞ்சரிக்கும் தீவிரமாக இருந்தது.

பெற்றோல் விற்கும்நிலையில் நிறையக் காசுகொடுத்து கார் பிடித்து,

சபேசன் வல்லெட்டித்துறையை வந்துசேரும்போது மறுநாள் இரவாகி

விட்டிருந்தது. கொழும்பிலிருந்து அங்குவந்துசே முழுதாக நோட்கள்

சென்றிருந்தன.

சபேசனைக்கண்டதுமே தகப்பனுக்கு அரைவாசி வருத்தம் மாறிவிட்டது

போல் மிகவும் சந்தோஷப்பட்டா. தான் இறக்குமுன் தன் போக்

குழந்தைகளைக் கண்ட திருப்பியில் ஆனந்தக்கண்ணீர் வடித்தார்.

மாணத்தைத்தடுக்கமுடியாமல், அதையும் வாழ்வில் சகஜமான ஒரு

நிகழ்வாக ஏற்றுக்கொள்ளத் துணிந்திருப்பதை சபேசனின் தங்கை

சொல்லச்சொல்ல,

“சீ...நானெல்லாம் என்ன அற்புதமான பிறவி” என சபேசன் தன்னை இகழ்ந்துகொண்டான்.

நாட்டில் பிரச்சனை, பொம்பெர், வெடல் தாக்கங்கள் நடந்துகொண்டிருந்தாலும் கல்யாணக் கொண்டாட்டங்கள், சாமத்தியச்சடங்குகள், பிறந்தநாள் விழாக்கள் அமைதியான முறையில் ஆடம்பரமில்லாது நடந்துகொண்டுதானிருந்தது. பல கட்டிடங்கள் தரைமட்டமாகி இருந்தாலும் மீண்டும் ஒரு அளவுக்கு சரிசெய்துகொண்டுசெனங்கள் வாழ்ந்துகொண்டுதானிருந்தனர். அயலவர்களெல்லாம் அன்போடு வந்து சுகம்விசாரித்தனர். முன்று நாளைப் பிரயாணக்களைப்பு சபேசன் குடும்பத்தைத் தூக்கம் உடனே தழுவிக்கொண்டது.

வெடிச்சத்தங்களுடன் வைகறைப்பொழுது பயத்தோடு மெதுவாகப் புலர்ந்தது.

சபேசன் சைக்கிளை எடுத்துக்கொண்டு வெளியில் கிளம்பினான். ஆலடிச்சந்திக்கு வந்தபோது அவனது பறையகால அனுபவமெல்லாம் நினைவில் மீண்டது.

ஆலமாம்மட்டும் தனக்குள்ளே பலதூறு சோக்கைகளை உளவிழுங்கி மேலும் பலவிழுதுகளைவிட்டுத் திடகாத்திரமாக நின்றது.

வாசிகசாலைக்குள் அலியாயமாகச் சுடப்பட்டு மரணமானவர்களைப் பற்றி நினைவாலயம் எழுப்பி இருந்தார்கள். கடற்கரையோரமாக ஒருவிடம் மிச்சமில்லை. தென்னையாங்கள், பூவரசுகள் கருகிய நிலையில் மறுக்கொண்ட மறவர்களாக அடையாளம்சொல்லி நின்றன.

அழகாக சந்தியில் புதிதாக அன்று எழுந்துநின்ற புதுச்சந்தைக் கட்டிடம் முகடு இடிந்து தலைதாழ்த்தி அலங்கோலமாக நின்றது.

நாங்கள் மண்கட்டிடங்கள்... இடிந்துதான்போவோம்... எங்களுக்குப்பின்னால் மனிதக்கட்டிடங்கள் நிமிர்ந்து நிற்கின்றனவே! - என்பதுபோலிருந்தது சபேசனுக்கு.

சந்தியிலிருந்து வேம்படிச்சந்திக்கு வருவதற்கிடையில் பலவீடுகள் இடிபாடுகளுடன் வெதிச்சோடிக்கிடந்தன.

கடலிலிருந்து நேனி வெடல் அடித்துக்கொண்டிருந்தான்.

உருக்குள் எங்கோ விழுந்ததுபோலிருந்தது.

சபேசன் திகைத்துப்போய் நின்றான்.

ஆனால், சைக்கிள் அடைப்பொருட்படுத்தாது கெருவில் போய்க்கொண்டிருந்தனர் கடைகளுக்குப்போகிறார்கள்.. பிள்ளைகள் சீருடைகளோடு சைக்கிள்களிலும் நடந்தும் பாடசாலைக்குப்போகிறார்கள்.. பூவரசுகளுக்குப்போகிறார்கள்.. கோயிலுக்குப்போகிறார்கள்..

நாளாந்தம் நடக்கவேண்டியவைகளெல்லாம் நடந்துகொண்டுதானிருக்கின்றன. கரிய ஹெலிஹெல்பட்டர்கள் பறந்துவரும்போது கெருவில் யாரையுமே காணவில்லை. புற்றீசல்கள்போல் மறைந்து ஒதுங்கிவிட்டு மீண்டும் அணுவல்களைத் தொடர்கிறார்கள்.

சபேசனுக்கு ஒரே மலைப்பாக இருந்தது.

நெடிய காட்டுப்பிள்ளையார் கோயிலடிவரைவந்த சபேசனின் கண்கள் திடீரென ஸ்தம்பித்தது நின்று.

புலகைப்படம் எடுக்க வாசனாசனாக்கூட வெட்கப்பட்ட ஒரு ஒளியும் தங்கச்சி சங்கீதா,வையம்பாய்ந்த...
மதிலில் தியாகதீபமாய் இருந்தான்.

கலங்கிய கண்களை வெட்டிமுடிய சபேசன் சைக்கிளைத்திருப்பி வீடு நோக்கி வந்தான்.

சபேசன் வீட்டுக்கு வந்ததும் நித்தியா பயத்தோடு வாவேற்றாள்:

“என்னப்பா..ஓடோ வெடிச்சத்தமாயிருக்கு..இப்பிடி வீட்டைட்டுப்போட்டவர்கள்.. பிள்ளையளும் ஏங்கிப்போயிருக்குதுகள்..நாங்கள் உய்யோடை ஜேர்மன் போய்ச்சேருவமே..”

சிரித்துக்கொண்டேவந்த சபேசனின் தங்கை,

“அண்ணா ஏன் பயப்படுறீங்கள்..?இஞ்சைவாற சால ஜேர்மனிலை வராதெண்டு என்ன நிச்சயம்..வெடிச்சத்தங்களைக்கேட்டு முன்பின் அனுபவமில்லாததாலை அப்படியிருக்குது..ஒண்டு நாள் போக சரியாய்டும்..மஞ்சரிக்குப் பால்மா தேவையெண்டு சொன்னீங்கள்..போம் எடுத்து நிரப்பவேணும்..முதலே அறிவிக்க வேணும்..சிறுநூலையீட்டை குடுக்கவேணும்..சிறுநூலையாவை இண்டைக்கு செபஸ்தியார் கோயிலையிலை அரிசி,பருப்பு,சீனி தருன்னம்..வாங்கோ.. வேண்டிக்கொண்டு வருவம்..”

“இல்லை மச்சான்..நீங்கள் போட்டு வாங்கோ..! உங்களுக்குத்தனியப்போகப் பயமில்லையே!” என்ற நித்தியாவின் கேள்வியைக்கேட்ட மாமன் சிரித்தே விட்டார்.

“என்ன மருமேள் இப்பிடிச் சொல்லுகிறாய்..நீ ஜேர்மனிலை இருந்தாலும்.. நாட்டு நடப்புகள் ஒண்டும் அறியிறேல்லையேபிள்ளை..”

இடைமறித்த சபேசன்,

“ஏனையா கேக்கிறேல்லை..எல்லாம் அறியிறனாங்கள்..இந்த அவலங்களை எல்லாம் வீடியோ கசெற்றிலைகூடப் பாக்கிறனாங்கள்..சிவபேர் கேட்டிட்டு பாத்திட்டு, ஒண்டு நாளைக்கு கவலையா யோசிப்பினம்..சிவபேர், ஐயோ பாவம் எங்கடை சனம் எண்டு அணுகாபம் காட்டுவினம்..சிவர் அங்கைதாலை நடக்குது..நாங்கள் நல்ல காலம் தப்பியீட்டம்..அவையள் சாகிறதற்கு நாங்கள் என்ன செய்யிறதெண்டு கோப்படுன்னம்..”

நித்தியாவைப்பார்த்து சபேசன் கூற நித்தியா முறைத்துப் பார்த்தாள்,

தகப்பன் தொடர்ந்தார்..

“பிள்ளை..ரவணுக்கோ ரிபூஷனுக்கோ பொம்பிளைப்பிள்ளையளை வீட்டிட்டு, திகம்பிவருய்டும் வாசலிலையே தாய் தகப்பன் யோசிக்கக்கொண்டு நிண்டது அந்தக்காலம்..ஆயத்ததோடை களத்திலை திக்கிற மகன் எத்தினை ஆய்கையக்கொண்டான்..அவனக்கு எப்ப மலர்வளையம் வாங்க வேண்டுவருமோ எண்டு எதிர்பார்க்கிறது இந்தக்காலம்...அதெல்லாம் கேள்விப்பட்டோ, உணர்ந்தோ பாக்கேலாதமமா..வாழ்ந்து பாசுகவேணும்..சும்மா விளங்காது மோனை...பிள்ளையோடைபோட்டு வா மருமேள்..போன் பேத்தியும் வீட்டுக்குள்ளையே இருக்கினம் கூட்டிக்கொண்டு போ..”

ஐந்து இடத்தில் போம் நிரப்பிக்கொடுத்து,இரண்டு மணித்தியாலம் காவலிருந்து ஒருபேணி பால்மா கைக்குவந்தது..பின்னர் கியூவில் நின்று ஒரு போத்தல் மண்ணெண்ணை 250 ரூபா குடுத்து வேண்டிக்கொண்டுவந்து, சிறுநூலை அந்த மாதத்துக்கென்கேதந்த அறியிப்பிப்பவள் சாமானையார்

வேண்டிக்கொண்டு விடுவார்களென்று நினைத்தது.

ஜேம்ஸினிலிருந்து பிள்ளைகள் வந்ததால், வீட்டில் வளர்ந்த கோழி ஒன்று, அன்று கறியாகியிருந்தது.

மதனுக்கும் மஞ்சரிக்கும் காலநிலை வேறுபாட்டால் உடம்பு முழுக்க வியர்க்குரு கொட்டியது. வெய்யில் தாங்க முடியாமல் இரண்டுநாள் கஷ்டப் பட்டனர்.

அப்பப்பா, அத்தையின் அாவணைப்பு, பக்கத்து வீட்டுப் பிள்ளைகளுடன் புழுதியில் விளையாட்டு, கிணற்றுடிவகையில் தண்ணீரை நிரப்பிய குளிப்பு எல்லாமே மதனுக்கும் மஞ்சரிக்கும் மிகவும் பிடித்திருந்தது.

ஜேம்ஸில் அறை வீட்டுக்குள் சுற்றிச்சுற்றி வந்து விளையாடுவதும், பள்ளிக்கூடம் வீட்டால் தொலைக்காட்சிதான் கதி என்றுமிருந்த அவர்களுக்கு இதுபெரும் மாறுதலாக இருந்தது.

சித்தியாவுக்குத்தான், தன்பிள்ளைகள் உத்ததை உடுப்புக்கள், முக்குச் சளிவடிந்த பிள்ளைகளோடு விளையாடுவது கொஞ்சம்கூடப் பிடிக்காமல் இருந்தது. உள்வந்த மனநிறைவில் சபேசன் மகிழ்ச்சியாயிருக்க,

சித்தியா மட்டும் இந்த உணர்விட்டு எப்ப ஜேம்ஸிபோலேன் என்ற உழைச்சலில் இருந்தான். உடுப்புக்களைத் தோய்க்கப்போட்டால் சோப் இலலை, பனங்கறியில் மிகவும் லாவகமாக, மிகச்சுத்தமாக

சபேசனின் தங்கை தோய்ப்பதை வேடிக்கையாக சித்தியா பார்த்தாள். பனங்கறியப்பார்க்கவே சித்தியாவுக்கு என்னவோபோலிருந்தது.

“மச்சான்... சில சந்தாப்பங்களிலை இந்தப்பனங்கறிய்தான் எங்கடை பசியப்போக்கினதெண்டால் நம்புவிங்களே...”

வெளியில் சனங்கள் அரவாரமாக ஓடியதைக் கேட்டு சபேசன் சித்தியா பிள்ளைகள் கவங்கிப்போய் நின்றனர்.

சூழ் சிலையைப்பூரித்துகொண்ட தகப்பனும், மகளும், சபேசன் குடும்பத்தை இழுத்துக்கொண்டு வளவுக்குள்ளிருந்த பங்கருக்குள் ஓடிப்போய் இறங்கினார். பங்கர் என்றால் ஏதோ குழிபோலிருக்குமென்றுதான் சித்தியா நினைத்திருந்தான்.

ஆனால், பங்கருக்குள் மேசை, கதிரை, கயிற்றுக்கட்டில் போட்டு விளக்கைக் கொழுத்தினால் ஒரு அறைபோன்ற அமைப்பில் சுத்தமாக இருந்தது. மேலே பனங்குற்றிகளால் முடி கிடுகுகள் அடுக்கி மேலே இலை தழைகளால் மூடப்பட்டிருந்தது.

அதி பயங்கரச் சத்தங்கொண்ட மிராஜ் விமானம் மிகவும் தாழ்வாக விசைந்து பறந்து மறைந்தது.

செவிப்பறை வெடிப்பதுபோல் அதன் சத்தம்... விமானம் மறைந்து பலமணி நேரமாகியும் விடுபடவில்லை.

மெளனமாக அனைவரும் இருக்க தகப்பனின் கண்கள் கலங்கின.

“என் மாமா அழுகிறியள்... பயந்திட்டங்களே...” என்று வினவினாள் சித்தியா.

“இல்லை மச்சான்... இப்பிடித்தான மிராஜ் வரும்போதுதெல்லாம் அம்மா நடுங்குவா... அப்பிடி ஒரு நாள் மிராஜ் சரியான பதிவா வரேக்குள்ளை... அம்மாவக்கு செஞ்சடைப்பு வந்து கொண்டு நாளா செஞ்சுவலியாலை கஷ்டப்பட்டு... ஆஸ்பத்திரிக்கும் கொண்டுபோக வாகனவசதி இல்லாமல் மாட்டுவண்டி... இதைப்பற்றி... சித்தியா... இதைக்கேள்வதற்கு... கண்ணை மூடவ... இங்கு...”

செய்தியின்றை ஆவேசத்தோடெ முல்லலத்தீவப் போராட்டத்திலை நிண்ட
 தங்கச்சி..கடுமையானபோருக்குள்ளை செத்துப்போனாள்...உடம்புகூடக்
 கிடைக்கேல்லை...இதெல்லாத்கையும் மறக்கத்தான் நினைக்கியம்..தங்கச்சி
 போனதையிட்டு நாங்கள் கவலைப்பட்டேல்லை..ஏனென்னடால்,இப்பிடி எத்தினை
 தாய்மார்,தங்கச்சியள்,தம்பியள் இந்த மண்ணுக்குள்ளை போகினம்...
 ம்...வாங்கோ சாப்பிடப்போவம்...

எல்லோரும் வீட்டுக்குள்வந்து அமைதியாகச் சாப்பிட்டனர்.
 இரவு வருகுகென்றாலே நித்தியாவுக்கும்,பிள்ளைகளுக்கும் நடுக்கம்.
 தெருக்களில்கூட இரவெல்லாம் பகலாக கரண்டடைத் தண்ணீராகச்
 செலவழிக்கும் நாட்டிலிருந்துவந்து, ஒரு திரி விளக்கில் இரவு
 முழுக்கக் கழிப்பதென்றால் பெருங்கஷ்டமாகத்தான் இருந்தது.
 மண்ணெண்ணை விற்றிறவிலையில் ஒருபோத்தல் எண்ணை ஒரு மாத்திற்குத்
 தேவை,ஒரு ஜாம் போத்தலுக்குள் அடியில் பஞ்சைப்போட்டு,
 ஒரு காண்டி எண்ணைவிட்டு,ஜாம் போத்தல் முடியில் துவாரமிட்டு,
 சைக்கிள்ரிப்பூப் கட்டையிலுள் திரிவிட்டு, பஞ்சமூலம் உறிஞ்சப்பட்டு
 வரும் திரியைக்கொழுத்தும் ஒளியில் இரவு அலுவல்களைச்செய்யும் நேர்தி.
 கரண்ட் இருக்கும்போதே இரவு எட்டுமணிக்குள் லைற் நிற்பாட்டிவிட
 வேண்டாமம்.இப்ப காண்ட் இல்லாத நேரத்தில் ஒருகரண்டி மண்ணெண்ணைவிள
 நின்று எரியும் குறிப்பிட்ட நேரத்துக்குள் துரிதமாக வேலைகளைச் செய்து
 முடித்துப் பழகிப்போய்விட்டது.
 நித்தியாவும் பிள்ளைகளும் இருட்டுக்குள் திணறித்தானபோய்ண்டனர்.
 சபேசனுக்கு எல்லாமே பழகிப்போய்விட்டது.

ஒரு விஷயம் மட்டும் நித்தியாவுக்கு அதிசயமாக,ஆச்சரியமாக
 இருந்தது.
 காரணம்,எல்லைகளையே காரணம் இடிந்து தரைமட்டமாகியிருக்கும்
 வீடுகளும் மதில்களும் அடுத்தவர் காணிக்குள் சரிந்திருந்தாலும் -
 எல்லைச்சண்டை,கதியால்சண்டை இல்லை.பொலிசோ விதானையோ இல்லாமல்
 இருந்தாலும் களவோ சண்டைகளோ இல்லை..ஏன் களவன் மனைவி
 சண்டைகூட இல்லையாம்.
 எத்தனையோ புதிய கைத்தொழில் திட்டங்கள்,செலவழித்து நியூஷனுக்குப்
 போக பிள்ளையளுக்கு வசதி இல்லாததால் குறைந்த சம்பளத்திலும்,
 இலவசமாகவும் ஆசிரியர்கள் தங்கள் கடமையைச்செய்யும் நேர்மை.
 ஒவ்வொரு ஊரிலுமுள்ள இணக்க சபைகள், சிற்றூரவைகள், ஊர்மக்கள்
 ஒவ்வொருவருடைய சரித்திரங்களையே தெரிந்துவைத்து,அகநீக்கேற்றபடி
 நியாயமாக செய்யும் செயற்பாடுகள்,
 தமிழ்மக்கள் எல்லோருமே ஒரு ஒழுங்கான கட்டுக்கோப்புக்குள் வாழும்
 வாழ்க்கை நித்தியாவுக்கு முற்றிலும் வித்தியாசமானதாய் இருந்தது.
 ஜோர்மனில் போய்ச்சொன்னால் யார் நம்பப்போகினம்?
 ஒரே திகைப்பாய்த்தானிருக்கும்.
 இன்னும் நிறைய சபேசனின் தங்கை சொல்லச்சொல்ல நித்தியாவுக்குக் கதை
 கேட்பதுபோலிருந்தது.

இரண்டு கிழமை வல்லெட்டித்துறையில் இருந்துவிட்டு, மறு நாள் ஆட்டோ ரிக்ஷாவில் நித்தியாவின் உரான பருத்தித்துறைக்குப்போய்ச்சேர்த்தார்கள். ஜேர்மனில் அவர்களது கோல்வ் காரில் சுகமாகப்பயணம் செய்து பழகிய நித்தியாவுக்கு இந்தப்பயணம் பெரும் பாதிப்பைக்கொடுத்தது. நார்ப்பிடிப்பால் கஷ்டப்பட்டாள்.

இந்தக்கஷ்டங்கள், பாதிப்புகளுக்குக்கெல்லாம் இயல்பாகவே நித்தியாவின் உணரவெறுத்து நினைத்த மனம் தான் காணமென்பது சபேசனுக்குப் புரிந்தது.

நித்தியாவுக்குத் தான்பிறந்த இடத்தை, அவள் படித்த மெதடிஸ்ஸ் பாடசாலையை, தான் உலாவிய இடங்களைப் பார்க்கும்போது ஏதோ ஆர்வமாகத்தான் இருந்தது.

நாய், தகப்பன், சகோதரங்கள், சொந்தக்காரர்களைக் காணும்போது ஒரு சந்தோஷம் தான்.

இருந்தாலுமென்ன, கலகலப்பாக இருந்த பருத்தித்துறை ரவண் வெறிச்சோடி நியூ மார்க்கெற் இடிபாடுகளோடு, பெரிய தபாற்கந்தோர் அருகே இராணுவ முகாம், வேலாயுதம் மகாவித்தியாலயம் தரைமட்டம், பஸ்டிப்போ சந்தையாக மாறியிருப்பது, இதெல்லாத்தையும் பார்க்க விசாக இருந்தது.

“இப்பிடி ஒரு இடத்திலை வாழவேணுமோ... பேசாமல் ஜேர்மனியிலையே இருந்திடவேணும்... பிறந்த நாடுதான், வளர்ந்த நாடுதான்... அதுக்காக இப்பிடி... பயத்தோடை அனாகுறைச்சாப்பாட்டோடை... என்னைபிள்ளையனோடை இருட்டுக்குள்ளை... அமைதியில்லாத ஒரு வாழ்க்கை ஏன் வாழவேணும்... இருக்கும்டும் சந்தோஷமாய் வாழ்ந்திட்டுப்போறது...”

- இறுமாப்போடு கூடிய நியாயமற்ற சிந்தனைகட்கு அர்த்தம் கற்பித்து நின்றாள் நித்தியா.

ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொருவிட்டுக்கு உறவினர்கள் சாப்பாட்டுக்கு அழைத்திருந்தனர்.

ஜேர்மன் வாழ்க்கையைப் புகழ்ந்துதள்ளுவதற்காகவே எல்லாருடைய அழைப்பையும் ஏற்றுப்போனாள் நித்தியா.

எந்த நேரம் என்ன நடக்குமோ என்று யோசனைகளோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அவர்களுக்கு, நித்தியா ஏதோ சொர்க்கவாழ்வு வாழ்வது போன்ற பிரமை ஏற்பட்டது.

ஆனால், ஜேர்மனியில் வெளிநாட்டவர்களை வெறுத்துநிற்கும் ஒருசில ஜேர்மானியர்களையும் அவர்களால் இங்கு நம்மில் பலருக்கும் ஏற்படுகின்ற அவலங்களையும் அவமானங்களையும் அங்கு யார் அறியப்போகிறார்கள்.. நித்தியாவைப்போன்றவர்கள் அளித்ததுவிடுகிற பெருமைப் பிரலாபங்களைத்தானே அவர்கள் நம்புவார்கள்.

மதனும், மஞ்சரியும் அவர்களுக்குப்பிடித்த உணவு கிடைக்காததில் வாடிப்போய்விட்டார்கள்.

நித்தியாவும் நாய் தந்தையரைக்கண்ட சந்தோசத்தில் கொஞ்ச நாள் கலகலப்பாக இருந்தாள்.

இருந்தாலும் நித்தியாவின் மனநிலை அறிந்த சபேசன், பிள்ளைகளின் விருப்பக்கையம் அறிந்து நின்று வல்லெட்டித்துறைக்கு வந்து

எல்லாரிடமும் பிரியாவிடைபெற்று, மீண்டும் அதே தடைகள், நடைகளோடு சென்றிகளில் பரிசீலனைகளோடும், மனச்சாட்சிகளுக்கும் சரியென்றுபட்டு, அவர்கள் கேட்ட இரண்டுபவண் நகையோடு தானாக மனம்வந்து ஐயாயிரம் ரூபாவும் கொடுத்தது, கொழும்பு வருவதற்கான அனுமதிவீசா பெற்று கொழும்பு வந்து சேர்ந்தனர்.

“நகைதான் குடுத்தீங்கள்..சரி..ஏனப்பா காசும் குடுத்தீங்கள்...?”

எனப்பிறுபிறுத்தான் நித்தியா.

“என்ன நித்தியா...பிரியாமல் கதைக்கிறாய்..இந்த ஐயாயிரம் ரூபா எங்களுக்கு ஒரு பெரிய காசே...ரெண்டு முண்டு நாள் வேலை செய்தால்வரும் இருதூறோ முன்னூறோ மார்க்கானை...உழைச்சிரலாம்...இருக்கிற நாங்களே குடுக்கிறமனதை இழந்திட்டால்...பிறகு எங்கடை நாடு இதுதான் எண்டு சொல்ல எங்களுக்கு எதுகுமே இருக்காது...எப்பவும் கொஞ்சம் நல்லதை யோசிப்பா...!”

மௌனமாகவந்தாள் நித்தியா.

கொழும்பில் நான்கு நாட்கள் தங்கி ஜேர்மன் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

நித்தியாவைச் சூழ்ந்த நண்பிகளிடமெல்லாம்.

“செத்தானும் இனி நான் யாழ்ப்பாணம் போகமாட்டேன்” என்கிறாள் நித்தியா.

ஆனால் சபேசனோ தன் நண்பர்களிடமெல்லாம்.

“எங்கடை சனங்கள் எவ்வளவு கெட்டித்தனமா, துணிவா, நேர்க்கியான திட்டங்களோடா, ஒரு பனிதாமான வாழ்க்கை வாழுகினம்.. வெளிநாட்டிலை இருக்கிற தமிழ் ஆக்கள் அங்கை போனால் எங்கடை நாடு கெட்டியும்.. அவர்களின் கால் தூசுக்கு நாங்கள் சமமாகமாட்டம்...” என்கிறான் ஏக்கத்தோடு.

சொந்த நாட்டின் துயரங்களையும் அவலங்களையும் அருவருத்து.

வந்தநாடு தங்களை எப்போதும் சொகுசாகக் காப்பாற்றும் என்று கனவு கண்டு கூற்பனை வாழ்க்கை வாழும் நித்தியாவைப்போன்றவர்கள் - வளையாத நேர்கோடுகள் தான்.

படைப்பாளிகள் கவனத்திற்கு!

புவரசுக்கென நீங்கள் ஆக்கங்களை அனுப்பும்போது உங்கள் முழுப்பெயர், முகவரி இவைகளைக் குறிப்பிட்டு அனுப்பங்கள். புவரசுக்கென அனுப்பும் ஆக்கங்களைப் பிரதிசெய்து வேறு பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்புவதைத் தவிருங்கள். புவரசு உங்கள் ஆக்கங்களுக்கு ஆதரவு தரும் அதேசமயத்தில், புவரசுத் தாமானதாகும் வகையில் உங்கள் தாமான ஆக்கங்கள் மூலம் ஒத்துழைப்புத் தாருங்கள்.

சமைத்துப் பார்க்கலாம்.

(பெரியவர்கள் மட்டுமன்றி சிறுவர்களுக்கும் ஏற்ற சத்துணவுத் திட்டத்தின்கீழ் மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்ட உணவு.)

குஸ்குஸ் சலாது.

தேவையானபொருட்களும் செய்முறையும்:

100 கிராம் அரைத்த ஆட்டிறைச்சி

அல்லது மாட்டிறைச்சி.

1 பெரிய வெங்காயம் (சிறிய துண்டுகளாக வெட்டவும்.)

2 மேசைக்காண்டி எண்ணெயை ஒரு சோஸ்பானில்விட்டு கொதித்ததும் வெட்டிய வெங்காயம், அரைத்த இறைச்சி இவைகளைப்போட்டு பொன்னிறமாகப் பெரிய விடவும். (இடையிடையே மர அகப்பையால் கிளறவும்.)

தேவையான அளவு உப்பு

மிளகுதூள், 2 உள்ளிப்பற்கள் (அரைத்தது.) இவற்றைச் சேர்த்து அடுப்பைக்குறைக்கவும்.

1 பெரிய பச்சை மிளகாய் (Paprika)

1 பெரிய மஞ்சள் மிளகாய் ()

3 பெரிய தக்காளிப்பழம்

1/2 சிறிய கெக்கரிக்காய் (Gurken)

இவற்றைக்கழுவி சிறிய துண்டுகளாக

வெட்டிக்கொள்ளவும்.

2 சுட்டு பெற்றசீவிய வைக்கமுனி மிகவும் சிறியதாக அரிபவும்.

150 கிராம் குஸ்குஸ்

சிறிதளவு உப்பு

இவற்றை ஒரு பாத்திரத்தில் போட்டு

1 கோப்பை கொதி நீர்விட்டு 5 நிமிடம்

முடிவைக்கவும். பின் அவிந்த குஸ்குஸ்

வெட்டிவைத்துள்ளபொருட்கள் இவற்றைப்

பொரித்த இறைச்சியுள்ள சோஸ்பானில்போட்டு

கிளறி கூடாக்கவும்.

2 தேக்காண்டி எலுமிச்சைப்புளி சேர்த்து இறக்கி சூடாகவோ,

குளிரவைத்தோ பரிமாறலாம்.

(பின் குறிப்பு: தேவைப்படின் ஒரு காண்டி

மிளகாய்த்தூள் மிளகுக்குப்பதிலாகச்

சேர்க்கலாம்)

- மஞ்சரி (மாதர் அணியிலிருந்து)

ஜெர்மனியில்-
இரண்டாயிரத்துக்கும் அதிகமான
புதிய, பழைய, தமிழ்ப்படப்பிரதிகளுடன்-
இந்தி, மலையாள, படப்பிரதிகளுடனும்-
நான்கு வருடங்களாக இயங்கும்
ஒரே ஸ்தாபனம்:

BRIGHTEN VIDEO & ASIA SHOP

ஒடியோ கசட்டுகள்
(தமிழ், இந்தி, மலையாளம் பக்திப் பாடல்கள்.)

Compact Disc Digital Audio
(தமிழ், இந்தி வாத்தியக் கருவிகள்)

அனைத்து ஆசிய உணவுப்பொருட்கள்
25 க்கும் மேற்பட்ட
பல்வேறு இந்திய தினசரி, வார, மாத சஞ்சிகைகள்
இவைகளில் உங்கள் தேவை எதுவாயினும்-
நாடுங்கள்:

BRIGHTEN VIDEO & ASIA SHOP

OESTERMARSCH- 37

4600 DORTMUND-1

Tel:0231/819431

(ஜெர்மனியின் ஏனைய நகரங்களில் திரைப்படங்களை
திரையிடவிடும்புவோர் "அக்னி நட்சத்திரம்" முதல்
"தளபதி" உட்பட 40க்கும் மேற்பட்ட வெற்றிப்படங்களைத்
திரையிட்ட எமது ஸ்தாபனத்துடன் தொடர்புகொள்ளவும்.)
பிழைட்டன் வீடியோ ஆசிய நிலையம் - டோட்முண்ட்.

INDO-CEYLON HOUSE DUESSELDORF:

உங்களது அன்றாட தேவைக்குரிய
சகல பொருட்களையும்
இலங்கை, இந்தியா, தாய்லாந்து போன்ற
நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்து
குறைந்த விலையில் விற்பனைசெய்துவருகிறோம்.

உங்களது தேவை எங்களது சேவை.

INDO-CEYLON HOUSE,
WORINGER STR: 107
4000 DUESSELDORF.
Tel: 0211/365317.
Fax: 0211/1649382.

(Duesseldorf பிரதான புகையிரத நிலையத்திற்கு வலது
பக்கமாக 100 மீ. தொலைவில் அமைந்திருக்கின்றது-
இந்தோ-சிவோன் ஹவுஸ்.)

பெருந்தொகையான அகதிகள் அரசியல் தஞ்சம்கோரி பிரிட்டன் வருவதைக் கட்டுப்படுத்துமுகமாகவும், ஜேர்மனியில் அகதிகளுக்கெதிராகவும் சூடியேற்றவாதிகளுக்கெதிராகவும் வன்செயல்கள் அதிகரித்துவருவதுபோன்றிவை பிரிட்டனிலும் ஏற்படுவதைத் தடுக்குமுகமாகவும் பிரிட்டிஷ் அரசு புதிய நடைமுறைகளை அறிவித்துள்ளது.

சென்ற ஒக்டோபர்மாதம் 31 ம் திகதி அரசியல் தஞ்சம் கோருபவர்கள் தொடர்பான புதிய சட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. பிரிட்டனில் தற்போது சூடியேறியுள்ளோர்களில் பலர் அரசியல் அகதிகளாக தஞ்சம் கோருவதை இச்சட்டம் கட்டுப்படுத்துகிறது. 1993 ம் ஆண்டில் ஐரோப்பிய நாடுகளின் எல்லைகளினூடாக சுதந்திரமாக எவரும் சென்றுவரக்கூடியிவை ஏற்பட்டாலும் பிரிட்டனுக்குள்மட்டும் விசா இல்லாமல் துறையமுடியாதிவை தொடரும். உண்மையான அகதிகளை தொடர்ந்தும் பிரிட்டன் வரவேற்கும் என்றும் பொருளாதார மற்றும் வேறுகாரணங்களுக்காக அரசியல் அகதிகள் என்றபோர்வையில் வருபவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது என்றும் பிரிட்டிஷ் உள்நாட்டு அமைச்சின் செயலாளர் தெரிவித்தார். 1990 ம் ஆண்டு டுபுலிங்கா, சொமாலியா, உகண்டா ஆகியநாடுகளைச்சேர்ந்த அகதிகளே அதிகமாக பிரிட்டன் வந்தனர். இதுவரைகாலமும் அகதிகள் அங்கஸ்து கோருபவர்களில் 75 வீதமானோர்மட்டுமே அகதிகளாக முறையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டபோதும் ஏனையோர் தற்காலிகமாக தங்க அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். வருடம்தோறும் புதுப்பிக்கும்வண்ணம் இவர்களுக்குத்தங்கும் அனுமதி வழங்கப்படுகிறது.

1 வருடங்கள் இவ்வாறு தங்கியிருந்தால் தொடர்ந்துவாழ இவர்களுக்கு உரிமையுண்டு. இந்த நடைமுறையிலும் மாற்றம் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது.

இனிமேல் அரசியல் தஞ்சம்கோரி பிரிட்டன் வருபவர்களின் விண்ணப்பங்கள் 3 மாதங்களில் பரிசீலிக்கப்பட்டு அகதிகள் தொடர்பான முடிவுகள் எடுக்கப்படுமெனவும் பிராகரிக்கப்படும் விண்ணப்பதாரிகள் நாட்டைவிட்டு வெளியேறுமாறும் கோரப்படுவர். மேலும் விண்ணப்பதாரிகள் அனைவரினதும் கைவிரல் அடையாளங்கள் பெறப்பட்டு ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் இவர்கள்பற்றிய தகவல்கள் பரிமாறிக்கொள்ளப்படும் எனவும் முடிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஒன்றில் அரசியல் தஞ்சம் கோரிய ஒரு விண்ணப்பதாரி பிற்தொரு நாட்டில் அரசியல் தஞ்சம் கோருவதை, மேற்படி தகவல்களைப் பரிமாறிக் கொள்வதன்மூலம் கட்டுப்படுத்தலாம் என்பதாலேயே இம்முடிவு மேற்கொள்ளப்பட்டதாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும் முறையான பிராணப்பத்திரங்கள் இன்றிவந்து அரசியல் தஞ்சம் கோருபவர்களை ஏற்றிவரும் விமானங்கள்மீது விதிக்கப்படும் அபாதமும் 2000 பவுண்ட்ஸில் இருந்து 3400 பவுண்ட்ஸ்களாக அதிகரிக்கப்படும் எனவும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

"மனிசராய்ப் பிறந்த ஆருதான் பிழை விடேல்லை..? ஆனா, விடுகிறது பிழைபெண்டு உணர்ந்து திருத்திறதுதான் மனிசத்தன்மை..!" என்றேன் நான்.

"திருத்தினால் சரி...ஆனா..எப்பவுமே திருத்த மாட்டன் என்று விம்பு பிடிக்கிறவனை என்ன செய்யலாம்?" என்றார் வாணி.

"அப்பிடி யாரும் இருக்கிறதாய் எனக்குத்தெரியேல்லை...எந்தக் குற்றவாளியும் ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பத்தினைதன்னை மாற்றிக்கொள்ளக்கூடும்... திருத்தி வாழ முயலக்கூடும்..!"

"ஆனா எப்பவுமே திருத்தாத சில ஜென்மங்களும் இந்த உலகத்தினை நிறைய இருக்குது..!" என்றார் வாணி அழுத்தமாக.

அவளது குரலில், பார்வையில் ஒரு வெறுப்பை என்னால் உணர முடிந்தது.

"ஓ ஆரையோ மனிசனை வைச்சுக்கொண்டு இப்பிடி வெறுப்பாய்க்கதைக்கிறை..."

"ஆரையோ இல்லை மச்சான்...உங்களைத்தான்..!" என்றார் வாணி—
பட்டின என் முகத்தில் அறைத்தாற்போல்.

"இத்தனை காலம் தனி ஆனாய் நீங்கள் வாழ்க்கையினே...இந்த

வாழ்க்கையினை உங்களுக்கென்ன பயன் இருந்தது?...அவ்வது உங்களாலை

ஆருக்கென்ன பயன் இருந்தது..? சின்ன வயசிலை காதல்தோல்வி என்று

ஒரு காரணம்...அதை வைச்சுக்கொண்டு நீங்கள் அடிச்ச கூத்தினை

உங்கடை அப்பா செத்தார். பெத்த ஒரே ஆம்பினைப் பிள்ளை இப்பிடி

ஒன்றுக்கும் உதவாதவனாய்ப்போயிட்டானே எண்ட கவலையினை உங்கடை

அம்மா செத்தா. உங்களை நீங்களே வருத்தி வருத்தி இப்ப

நீங்களும் சாகப்போறீங்கள்...உங்களாலை ஆருக்கென்ன பயன்..?"

"என்னை நான் இப்ப கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற கேள்வியும் அதுதான் வாணி.."

என்றேன் நான்.

"ஆனா காவம் கடத்திட்டுது..இனி நான் அதுக்கு விடைகண்டு

பிடிக்கிறதாவையும் ஆருக்கும் ஒரு பயனும் கிடைக்கப்போறதில்லை..!"

"என்..?"

"நான் உருக்குத்திரும்பி வந்தது வாழ்கிறதுக்காக இல்லை வாணி..

சாகிறதுக்காக!"

-அவர் ஆச்சரியத்துடன் என்னைப்பார்த்தார்.

"இன்னும் நான் உயிர் வாழப்போறது ஒரு பத்து அவ்வது பதினைஞ்சு

நானைக்குத்தான்.."

"என்.. கஞ்சு குடிக்கப் போறீங்களா..?" என்றார் வாணி கிண்டலாக.

"இல்லை இது வெளிகாட்டு டொக்டர்மாரினர் தீர்ப்பு...எனக்கு

பிளட் காள்ஸர்..இனித்தங்களாலை ஏதும் முடியாதெண்டு அவங்கள்

கைவிட்டாங்கள்...அங்கை ஒரு அனாதைப்பிணமாகாமல் இங்கைவந்து

இந்த மண்ணோடை கலந்துபோக வேணுமெண்டு என்னை மனசுக்குள்ளை

ஒரு வெறி..!"

“மச்சான்!” என்று திகைத்தான் வாணி.

என் கைகளை அவள் பற்றிக்கொண்டபோது அவளது கைகளில் ஒரு கடுக்கம் படர்த்தது.

“அப்ப...உங்களைப்பற்றி என் கேள்விப்பட்டதெல்லாம்...?”

“என்னப்பற்றி நானே குடுத்த பிழையான தகவல்கள்...எனக்கெண்டு ஒரு குடும்பம் பின்னையள் எண்டு எதுகுயில்லை...எனக்குப்பின்னையள் இருத்திருந்தால் அதுகளை

வீரர்களாய் வீராங்கனைகளாய்ப் பார்க்கிறுப்பன்...எனக்கு அந்த அதிர்ஷ்டம் இல்லை.. அதாவைதான்.. அதாவைதான் என்னைப்பற்றி நானே ஒரு குற்றப்பத்திரிகை தயாரிச்சு...அதை இன்னடைக்கு இத்தர் சமுதாயத்துக்குக்காவலாய் நிற்கிற பின்னையளுக்கு அனுப்பி.. அவங்களுக்கிடையிலை ஒரு குற்றவாளியாய்ப் போய் உட்கார்த்து அவங்கடை கையாவை அடிபட்டு...என்றே சின்னவயசிலை இத்தர்சமுதாயத்துக்குப் பயன்படாத என்றே பிழையளுக்கு ஒரு தண்டனையாய் அந்த அடிகளைத்தாய்கி..அதுவே ஒரு கூக்தான்...இதுபோதும் இனி நான் கிம்மதியாக் கண்களைமுட..!”

“இப்பிடிப் பைத்தியக்காரத்தனமாய் ஏன் நடந்துகொண்டீங்க மச்சான்..? உங்களைவை அவங்களுக்கு எவ்வளவு கரைச்சல்..உங்கடை வினையாட்டுக்கு ஏற்ற நேரமா இது..?”

“இனி ...எப்ப..?” என்றேன் நான்.

வாணி மெளனிகத்தாள்.

சில கணங்களுக்கு என்னையே உற்றுப்பார்த்தவளின் கண்களில் கண்ணீர் மின்னிற்று.

வெளியே ஆளரவம் கேட்டது.

சிவசம்புவைத்தேடி யாரோ வந்திருத்தார்கள்.

“உன்னேதான் கிடக்கிறான்...போய்ப்பார்..!” என்றான் சிவசம்பு. வந்தவள் ரஞ்சிதா.

“நேற்றிடிவு உங்களைத்தாக்கினது ஆரெண்டு கண்டு பிடிச்சிட்டம்... வைதேகி எண்டொரு பைத்தியக்கார மனுவதி..கொஞ்சக்காலத்துக்கு முந்தி புருஷனையும் பின்னையனையும் சண்டையிலை பறிகுடுத்திட்டு பைத்தியமாகி விட்டுது..இரவு நேரங்களிலை அது பொல்லும் கையுமாய்த்திரிகிறது... அக்கமனுப்பிதான்..”

“இனி நான் எப்ப வரவேணும் ?” என்றேன்.

“எங்கை?”

“உங்கடை விசாரணைக்கு!”

“அதுதான் முடிஞ்சுதே!” என்றான் ரஞ்சிதா.

“முடிஞ்சுதா..எப்ப?”

“இவ்வளவு நேரமாய் நீங்கள் கதைச்சுக்கொண்டிருத்தது உங்கடை மச்சான் வாணியோடை எண்டு கிணைச்சுக்கொண்டிருக்கிறீங்கள்...வாணி உங்கடை மச்சான்தான்...ஆனா இத்தப்பகுதிக்கு பிரஜைகள் குழுப் பொறுப்பாளரும் அவதான்...அது உங்களுக்குத்தெரியாது...அவ இங்கை வந்தது உங்களைச் சும் விசாரிக்கமட்டுமில்லை.. உங்களைப்பற்றி நீங்களே எய்களுக்கு அனுப்பின

நான் ஆச்சரியத்துடன் அவனைப்பார்த்தேன்.

ரஞ்சிதா என் அருகில் வந்தாள்...

என் தலையைத் தாயின் பரிவோடு வருடிவிட்டாள்.

"இனிமேல் இப்பிடி மடத்தனமான வேலைகள் செய்யாதீங்க." என்றாள்.

"இன்னும் இரண்டு கிழமைக்குத்தானே..!" என்றேன் நான் புன்னகையோடு.
(முற்றும்.)

கலைவிளக்குச் சஞ்சிகையின்
ஐந்தாவது ஆண்டு
நிறைவையொட்டித்
தயாராகும் விடியோப் பத்திரிகை

பத்திரிகையில் இடம் பெறுபவை.....

கலை கலாச்சார நிகழ்ச்சிகள். — பொதுச் செய்திகள்.

சிறுவர்களஞ்சியம். — அறிவியற்பகுதி.

இசையும் கதையும். — திரைப்படப் பாடல்கள்.

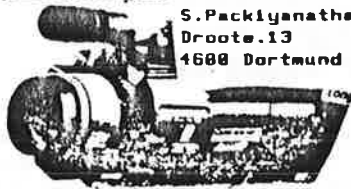
வெளிநாட்டவர் சட்டங்கள்பற்றிய விளக்கங்கள்.

சட்டத்தரணி அதிகாரிகளின் பேட்டிகள்.

கவியரங்கம். — நாடகம். — விளம்பரங்கள்.

மற்றும் சிறந்த அம்சங்களுடன் மிக விரைவில்
வெளிவரவுள்ளது இப்பத்திரிகை.
உங்கள் பழைய புதிய நிகழ்ச்சிகள், மற்றும் கலாச்சார
அம்சங்கள்.(சுட்டில்)
இருந்தால் வரவேற்கப்படுகின்றன.

Kalavilakku
S.Packiyathan
Droote.13
4688 Dortmund 14

Abraham Lebensmittel

உங்களுக்குத் தேவையான-

பலசரக்குச் சாமான்கள்
டீன்களில் அடைக்கப்பட்ட-
மரக்கறி,பழ வகைகள்,பழ ஜாம் வகைகள்,
பலவித உளுகாய் வகைகள்,
ஜீஸ் வகைகள்,
எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள்,
றைஸ் குக்கர்கள்,

இவற்றோடு-

அழகிய விகீரகங்கள்,
அழகு சாதனப் பொருட்கள்,
ஓடியோ கசட்டுக்கள்,
திருமண வைபவத்திற்குரிய
அவங்காரப் பொருட்கள்
என்பவற்றை நியாயமான
விலையில் நீங்கள்
பெற்றுக்கொள்ள-

Abraham
Lebensmittel

ABRAHAM LEBENSMITTEL
Import & Export GMBH
NICHTESTR.31
090 LEVERKUSEN-
STEINBUCHEL.

Tel:0214 95654.

Fax:0214 23790.

IMPORT & EXPORT
GMBH

உங்கள் தேவையே எங்கள் நோக்கம்! சுவடுகள்

ஆசிய நகை மாளிகை

உங்களை அன்புடன் அழைக்கிறது.

உத்தரவாதமுள்ள

22 கார்ட்டில் அமைந்த

தங்க நகைகளை

உங்கள் மனம்போல் தெரிவு செய்ய-

ASIEN JUWELIER & BOUTIQUE

WIESDORFER PLATZ -SCHRAGSTRABE,

D-5090 LEVERKUSEN-1

(Tel:0214/41818)

தங்க நகைகளுடன்-

* கைக் கடிகாரங்கள்,

* அழகு சாதனங்கள்,

இந்தியா, சிங்கப்பூர்

ஆகிய நாடுகளிலிருந்து

வருவிக்கப்பட்ட

* பானாநிஸ்,காஞ்சிபுரம் சேலைகள்,

சிறுவர்கள் குழந்தைகளுக்கேற்ற

பலவகை அழகிய ஆடைகள்,

* எவர்சில்வர் பொருட்கள்,

* பலசரக்கு சாமான்கள்

என்பனவற்றையும்

மலிவு விலையில் நீங்கள் எங்களிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பிறேமன் நகரில் எங்கள் ஆசியன் நகை அழகு மாளிகை

ASIEN JUWELIER & BOUTIQUE

BIRKEN STR:2 /PASSAGE

2800 BREMEN 1

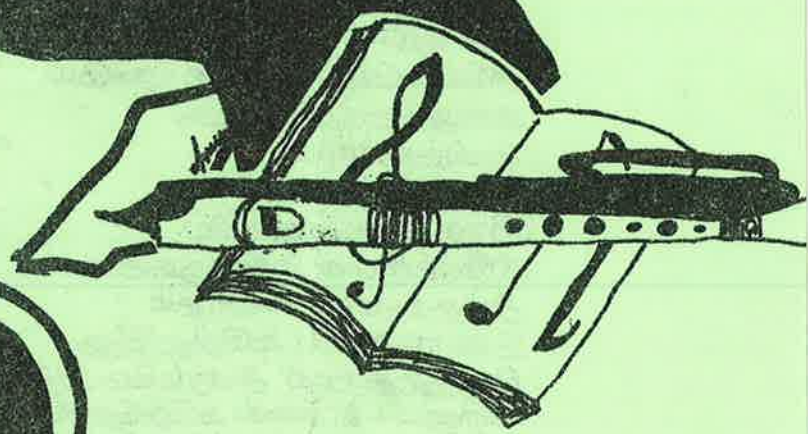
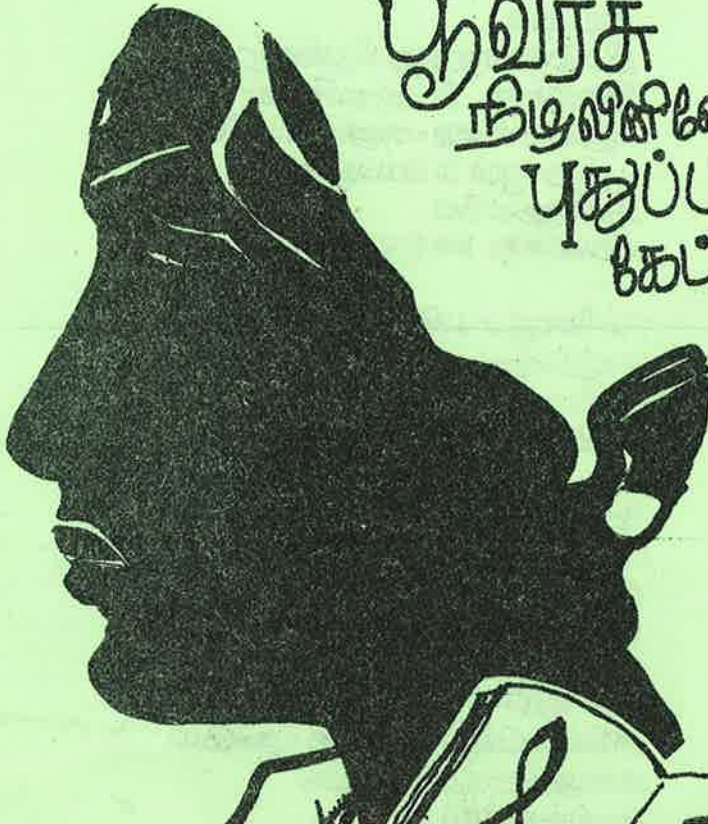
(Tel:0421/13937)

இன்றே வருகை தாருங்கள்.

புலக
நிதிரினை
புதுப்பாட்டுக்
கட்கிறக.

இலக இகப்பு.
தமிழ்த் தேசிய ஆவணக் சுவடிகள்

எதுகலிளுத என்யதற்கு
இலக்கணங்கள் பலஉண்டு
எனிலும் -
இலக்கணத்தை மீறுகின்ற
இதயத்து உணர்வுகளை
புதுக்கலினை எனும் ரயயரில்
புத்தாயும் மணியுதண்டு
கலினையிலே
புதியதைது மனையதைது....?

எப்போதும் புதியதைது
மலர்சின்ற கருத்துக்கள் -
எப்போதும் இப்போதும்
எப்போதும் புதுக்கலினை!

புதுரக கண்டெடுத்த
புதுக்கலினை மலர்சனிலே
குஞ்சிலிலே இப்போது
ஒரு நொடியாயும் மணக்கிறது.
ஆறும்பும் இது!
இன்னும் -
அடிக்கடிக்காயும் பல நொடியும்
காலத்தொடராமல்
கனிந்து வரும்.

இந்தக் கலினைகளில்
இணைந்துள்ள கருத்துக்கள்
அந்தந்தக் கலினைக்கும்
உணர்வுகளில் கருத்தறிந்த
நினைத்ததால் அவர்களை உணர
எனிலும் - எங்கள் கருத்தொடு
இணைந்தவைகள் தம்பிளாடு
மாற்றுக கருத்துக்களும்
வழிவழிதல் நம் தலமை.

இந்தக் கலினை

முயரசு திழைப்புகள்.....

முயரசு திழைப்புகள்
 ஹரீயாட்கள் கேட்கிறது
 சாலைகள் குதமந்து
 சூர்மைத் தென்றலது வீசிடவே
 பாலைநில கவிதையைப்போல
 மயங்கிவிட்டாய் நான்

கூறும் இயிந்திரங்களைப்போல
 சூலைமீயி மலிந்துபோய்
 பாலைநில மண்டலமாய்
 தம் பாடலைத் தவிர்ந்து
 முயரசு திழைப்புகள்
 ஹரீயாட்கள் இயங்கியாட
 மண்ணின் மணத்தோடு
 மணங்கொடு வந்தது.

ஹரீயாட்கள் கேட்கையில்
 ஹரீயாட்கள் ஹரீயாட்கள்
 ஹரீயாட்கள் தம் மனத்தினால்

தமிழ் மண்ணின்
 ஹரீயாட்களின்மீதும் ஆவலாக
 தாம் சொல்ல எதையும்
 விடுகின்ற மனங்கொடு
 தாய்மண்ணில் மொண்டிடுகின்ற
 எதெல்லாம் பாடலை
 ஹரீயாட்கள் கேட்கிறது -
 முயரசு திழைப்புகள்....

- லிங்கு பாக்ஷிநாதன்

வெயற்கால அஸ்தமனங்கள் -

புரணமாயும் புகழாயிலும்
நகரநகரம் போகாயிலும்
புதியபுகழ் உலகமாயும்
கலையாயும் நகர அகலாயும்.

புகழாயும் புகழாயும்
புகழாயும் உலகமாயும்
உலகமாயும் கலையாயும்
கலையாயும் நகர அகலாயும்

கலையாயும் நகர அகலாயும்
நகர அகலாயும் உலகமாயும்
உலகமாயும் கலையாயும்
கலையாயும் நகர அகலாயும்
நகர அகலாயும் உலகமாயும்
உலகமாயும் கலையாயும்
கலையாயும் நகர அகலாயும்

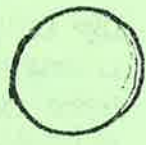
கலையாயும் நகர அகலாயும்
நகர அகலாயும் உலகமாயும்
உலகமாயும் கலையாயும்
கலையாயும் நகர அகலாயும்
நகர அகலாயும் உலகமாயும்
உலகமாயும் கலையாயும்
கலையாயும் நகர அகலாயும்

கலையாயும் நகர அகலாயும்
நகர அகலாயும் உலகமாயும்
உலகமாயும் கலையாயும்
கலையாயும் நகர அகலாயும்
நகர அகலாயும் உலகமாயும்
உலகமாயும் கலையாயும்
கலையாயும் நகர அகலாயும்

- அகலாயும் நகர அகலாயும்

பாட்டுக்கள் அடங்காத பாடல்கள்.

தேசம் எனது பேசத்தாய்
 அயன் தேசம்-நான்
 தவிர்த்தாய்
 மண்வாசம் என்
 மனதுக்குத் தென்
 வாழும் நாளெல்லாம்
 அயன் அன்ம நிகழ்ச்சியெயன்

கதிரின் ஒளி என்னை
 உலகத்துது
 காற்றத்தலம் என்னை
 உயிரிக்கு நீக்க
 பறவைகள் ஒலியெல்லாம்
 பாடும் தாலாட்டு அயன்
 பாசங்கள் என்னை
 பாட்டுக்கள் அடங்காது

அன்றையின் தமிழ் நான்
 அன்றையின் பால் அயன்
 அங்கத்துள் நெய்மெல்லாம்
 எந்தவுக்குத் தீர்
 என் அன்பு தாயைக்கேள்
 சுழலாத வாய்நாடல்
 அயன் மடியைத் தேடிவரும்
 என் உணர்வு அயன்

கதையெல்லாம் உலகினில்
 அயன்க்கு நில்
 கதைவிடவும் கிண்கிணா
 என்னை உயர்வு கைம்.

- ரஜகதல்லி ராஜரட்டம்

இசையும் ஒரு முக்கோணம்

பதி பட்டினிகன் பஸ்
 பாணதயிலை வாடக்கண்களும்
 பண்பாளர் என்சென்ற வந்ததயிலை
 வந்தபஸ் பணக்காரர்
 மாந்திடுக்காய் பதிஆறு
 ரய்யம் விட்டார்
 அவர்மென்னை
 பட்டியிலை மிஞ்சினிவிட்ட பரஸீ
 பதி வயிற்றில் மாந்திடுக்காய்
 பரஸீ பஸ் பதிஆறு
 அடைக்கிடுவார் என்மென்னை
 பதி தீத்க்கும் பரஸீ என்மென்னை
 பதி அநியாயப் பந்திடுக்காய்
 உணர்விவிட்டார்.

செ. சயாகநாதன்

மத்யு.

என் சின்கக் இழந்த
 அடுது அடம்பிடித்தான்
 "எனக்கே அந்த மென்னைச் சங்கிலி வேண்டும்!"
 "வேண்டும் சிவம... உத்தன் கடுதில்
 தங்கச் சங்கிலி இடுக்கிடு!" என்சென்ற
 இழந்த அடுதான்
 "தங்கச் சங்கிலி வேண்டும் எனக்கே
 எனக்கே வேண்டும் மென்னைச் சங்கிலி!"
 எத்தன் மென்னைச் சங்கிலி உணர்ந்தது -
 "வேண்டி இத்தில் தங்கம்கூட
 மென்னைநய விடவும் இறைவாய்ப்புமும்!"

இளந்தயகன்

அண்ணாடில் தம்பியிடம்
 அன்பான மகிழ்ச்சியும்
 மிகவும் மிகுந்த
 மனிய நம்புதலும்
 உன்னியுள்ள ஆதரவிலும்
 உணர்வுகளை மறைத்து
 ரிதங்கிபல சீதியின்றி
 மொய்யுறந்த உணர்வையும்.

கலியாணச் சந்தையால்
 சந்தையின் ஆசியால்
 உன்னியர் பலர் வாழ்வு
 பேர்வழி ஆவியால்
 பேர்வழி ஆவியால்
 மூன்றுபுள்ளி ஆவியால்
 உணர்வுகளை மறைத்து
 மிக -
 உடையுள்ள மொய்யுறும்.

மில்லாததை நீ ஒரு
 மறைவால் மறைத்து
 மில்லாததை மறைத்து
 மில்லாததை மறைத்து
 மில்லாததை மறைத்து
 மில்லாததை மறைத்து
 மில்லாததை மறைத்து
 மில்லாததை மறைத்து
 மில்லாததை மறைத்து
 மில்லாததை மறைத்து

மறைவால்!
 நீ மறைவால்
 மறைவால்!
 *

மறைவால்

கவிய.

இராஜகங்காபலம்

தண்ணீரின் காற்றின்
 மின்னின் உந்தலின்
 கண்ணாடின் உந்தலின்
 கண்ணாடின் உந்தலின்

பல்லித கண்ணீரோ
 பல்லித கண்ணீரோ
 ஜில்லின் கண்ணீரோ
 ஜில்லின் கண்ணீரோ

மேலும் கலசியோ
 மேலும் கலசியோ
 மேலும் கலசியோ
 மேலும் கலசியோ

உணர்ச்சி மறைவால்
 உணர்ச்சி மறைவால்
 உணர்ச்சி மறைவால்
 உணர்ச்சி மறைவால்

கவியின் மறைவால்
 கவியின் மறைவால்
 கவியின் மறைவால்
 கவியின் மறைவால்

மில்லாததை மறைத்து
 மில்லாததை மறைத்து
 மில்லாததை மறைத்து
 மில்லாததை மறைத்து

*

சுருதி

சுருதி -
 உன் இதழ்களில் இருந்து
 உதிர்ந்த இரண்டை
 நான் இதயத்தைத்
 துடிக்கக் கொண்டது
 நாம் இருவரும் சேர்ந்து
 இன்ப உலா வந்த
 நாட்கள்தான்
 எத்தனை எத்தனை

எதிர்த்தாலும் யற்றிய
 இனிய கனவுகளுடன்
 எம் இருமணநாளை
 எதிர்பார்த்தல்லவா
 இருவரும் காத்திருந்தோம்
 ஆனால்.....
 வந்ததோ உனது
 இருமணநாள்தான்
 ஓ....! எங்கள்
 கனவுகள் எல்லாம்
 கழிந்து போனதோ

உனது மணநாள்!
 அன்றுதான் -
 என்து மணநாளும்
 உனதுது
 ஆனால்....
 அன்றுதான் நான்
 தன்யத்தை
 இருமணம் செய்து கொண்டேன்!

புலர்து துடிக்கின்ற
 மனது விரியாடி
 புரந்த நாளை
 விரிந்திடல் கை
 அழகுதான் வீடு
 மனதுதான் துடி
 மனதுதான் நாளை
 புலத்தையின் சுயம்
 புல்லாங்குழல் உ
 கற்றுக்கொள் அ
 காத்திருந்த கா
 அந்தநாள் இனி
 அந்தநாள் இனி
 உளர்ந்தயின்னது
 வாழ்ந்திருந்த
 உம் மனதுதான்
 உனதுதான் ம
 மனதுதான் கை

காந்தி

சுப்பினார் விசைகள்

குநாள்.....

கால...
 மணலில்
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

குநாள் நான்
 வந்தேன்.

மல்லையாய் மலர்க்கொடி நெடுகெழு
 மணல் கதவைத் திறந்துவைத்து
 நெல்சென்ற கதைகள் எல்லாம் கிளிநாடும்
 மலர் -
 நெல்சென்ற கொண்டு சேர்ப்பே
 சிறந்தவரும் நென்றலில்
 கிளிநாடன் பெயரும்

நெல்சென்ற மலர்க்கொடி
 பெயரும் மலர்க்கொடி
 உதிர்ந்தவரும் நென்றலில்
 உருவாய்த் தன் விதைத்து
 அடியொன்றை காற்றிசையும்
 அருவியைக் கழிவின்றி
 அல்லலில் உறவையும்
 சினைவென்றி நென்றலில்
 உருவாய்தும் சிறந்தவரும்
 உருவாய்தும் பெயரும்
 உருவாய்தும் உருவாய்தும்
 குயிலும் நென்ற
 உருவாய்தும் நென்றலில்
 உருவாய்தும் உருவாய்தும்

குநாள் குயிலின்

கே. உருவாய்தும்.

மண்ணும் மனமும்.

- தந்திரமன் தந்திரமன் -

மலர்ந்த சிரிப்போடு
மடியாய் நாம் அங்கு
மண்ணோடு மண்ணாக
மகிழ்ந்திருந்த நேரங்கள்
சிந்திக்க மறந்து எங்கள்
சிரியில்லா பொருள்நலமும் நாம்
இறக்கடித்த காலங்கள்....

எங்கிருந்து இந்தத் துன்பங்கள் இரண்டை
எமதுரிமையின் இறக்கடித்த
எமையைக் கவித்தவர் யார்?
மனித மனங்களிலே
இலாசைகள் புனைதலும் ஏன்?

மண்ணைப் பிரிந்தோடி வந்தவர்களும்
எண்ணங்கள் -
இன்னும் எம் மண்ணில்தான் இலக்கியம்
இனி இன்னும் மடியாயும்
நாங்கள் இடிபயி அந்த மண்ணில்
சிரியுதற்கு
ஆவதற்குச் செய்யவற யார்?

மாற்றர்கள் நம் கையில்
நமதுரிமை தருவதற்கு
புறந்தார்கள் எங்கள் புவதீரையை
அறிவதற்கு.

சுதந்திரம் நம் இன்
என்பதும் - இனி எங்கள்
சுறையகை மறந்து இன்னும்
சிந்தியுபோம்... நமதுரிமையும்.

பொத்தல் பூவான்று.

அலை எல்லாம் மூய்த்து போல்
 அமைதியாய் போயிடுந்தேன்
 அத- இன்மம் என்னு சொல்லவில்லை
 துன்பம் அங்கு இல்லை இல்லை
 நீக்கினடியின்கீழ
 முடியான்றது சொன்றுபோய்
 மனதின் மீதியதில்
 மலர்ந்தது காதுவது
 காணியும் தான் என்நினைந்தேன்
 காதுல் -

பொய்யொன்று கண்டு சொன்னால்
 எங்கு தான் நின்றாயும்
 காதுல் என்னை விடவில்லை
 விடுவில உழியுள்ளது
 நாணம் அதை விடவில்லை
 மலர்த வரணங்கொடு
 மற்பல சொல்லுகொடு
 புதிதாக இன்றுமில்லை
 புதுமது வெடிக்கொடு
 புதித்தான் சொன்னால்
 புதித்தான் பொருதுகொடு
 பொருகொடு பொய்யுவிடும்
 பொதுமணி இல்லையென்றேன்

அவள் -
 புயலாக வந்தவில்லை
 பூவாகத்தான் வந்தான்
 பொருது என்னு சொல்லிவிட்டு
 தான் -
 பொதுமணி பொய்யுவிடும்
 பொருபின்பு கண்டு சொன்னால்
 அவள் இர் -
 பொதுமணி பூவான்று!

அலை இன்னும் மூயவில்லை
 அதில் என்னை இடிமில்லை.

சஞ்சயன்

பொன்னியா

அமையல் எங்கும் உன் சூர்வணங்கள்
தரைநன் எங்கும் உன் சூர்வணங்கள்
நடிகவொர் எங்கும் உன் சூர்வணங்கள்
வென்றாயும் உன் வயநின் சிதங்கன்
இத்தேவர்க்கும் -- உன் சூர்வணம் மின்னல்
என் மயிலின் சூர்வணமும்
நரியுங்க்கும்பொது
என்னைவென்கை வியகு வையுக்குமே?
தண்ணீர் தண்ணீர் தண்ணீர் அடியாக...!
வியாழை! -- வயன்வானவியா உங்களை
காத்திடுங்க!
நீயும் இறங்கு அறையம் என. அணல் --
முருகே நீ தேவமொடு சூழும்பொருள்!
உன் மைவையான சிவந்ததை
ஒன் மிதமுபாங்கிக் கதாண்டாய்
உனக்கை சூர் மிதமிடுகை -- உனக்கு
அதற்குள் உன் சூர்வணம் காட்டி அழகம் அழகம்
கடைதாழும் மெருவையா நீ!
அம்! -- உன் மொனல் என்ரு சூர்வணம்
உங்கேயே அகொங்கிவிட்டபொது
கிதகிடையே மருகன் கிழம்புகள்
நிலாநிலை! மொனல் என்யுத்தே அந்நிலையே
நீகாட்டினல் -- அழகம்
உன்பெருவிலு அகிதாந்தைகாட்டல்.

சூர்வணம் (பொன்னியா)

யயல.

தந்திரத் தந்திரி நடைபயின்று
காமலி மமலையுந்து
தறையல் மகிழ்ததாமம் தன்னையல
உன் --
தாநிடுவத்திம் ருத்திரே யுத்தன்
உன் --
தன்னம்வளிநணமம் மூரஜாக்கலொர்
அதிவ --
தன்னளிநணமம் மின்றுகின்ற மறுங்கலொர்
முழிமொழியணர் யாடுகையாய்
அதிவ --
மலிகிலிந்த புண்காணை மல்லிகைகியாய்
உன் --
பட்டமல் மருஜாதப் யுமொர்
உன் --
மருத்தங்கிந்நெடும தாமரைமொர்
முழியுண்பு மருக்கைகயிலை
என் --
மருக்கைவலை மருக்கிழை
உன் --
முடியமல் தாமரமல்
என் --
மருகுமிந்நெடும மருக்கிழை

இ. சம்பந்தர்

சுந்தர்ப்பாடல்.

பிறற்கூல்

அள்ளி யூறியவனிடமிருந்து
 அம்மனம் அளவாக அழிந்து
 உயரகந்தை யன்றி உயர்ந்த
 இனிய உயர்ந்த உயர்ந்த
 உயர்ந்த உயர்ந்த உயர்ந்த

உயர்ந்த உயர்ந்த உயர்ந்த
 உயர்ந்த உயர்ந்த உயர்ந்த
 உயர்ந்த உயர்ந்த உயர்ந்த
 உயர்ந்த உயர்ந்த உயர்ந்த
 உயர்ந்த உயர்ந்த உயர்ந்த
 உயர்ந்த உயர்ந்த உயர்ந்த

உயர்ந்த உயர்ந்த உயர்ந்த
 உயர்ந்த உயர்ந்த உயர்ந்த
 உயர்ந்த உயர்ந்த உயர்ந்த
 உயர்ந்த உயர்ந்த உயர்ந்த
 உயர்ந்த உயர்ந்த உயர்ந்த
 உயர்ந்த உயர்ந்த உயர்ந்த

பெரியமை. எஸ். சுவராஜா

பெரியமை எஸ். சுவராஜா
 பெரியமை எஸ். சுவராஜா
 பெரியமை எஸ். சுவராஜா

பெரியமை எஸ். சுவராஜா
 பெரியமை எஸ். சுவராஜா
 பெரியமை எஸ். சுவராஜா

பெரியமை எஸ். சுவராஜா
 பெரியமை எஸ். சுவராஜா
 பெரியமை எஸ். சுவராஜா

பெரியமை எஸ். சுவராஜா
 பெரியமை எஸ். சுவராஜா
 பெரியமை எஸ். சுவராஜா

கடந்தபுகைகள் என் உயிர்வாழ்க்கை
 கவலைப் புகைகளை உயிர்வாழ்க்கை
 நெருங்கியபுகைகள் உயிர்வாழ்க்கை
 நெருங்கியபுகைகள் உயிர்வாழ்க்கை
 உயிர்வாழ்க்கை உயிர்வாழ்க்கை
 உயிர்வாழ்க்கை உயிர்வாழ்க்கை
 உயிர்வாழ்க்கை உயிர்வாழ்க்கை
 உயிர்வாழ்க்கை உயிர்வாழ்க்கை

புகைகள்.

நான்.

நெருங்கிய
 நெருங்கியபுகைகள் உயிர்வாழ்க்கை
 'நெருங்கிய' உயிர்வாழ்க்கை நான்
 'நெருங்கிய' உயிர்வாழ்க்கை!
 உயிர்வாழ்க்கை உயிர்வாழ்க்கை
 உயிர்வாழ்க்கை உயிர்வாழ்க்கை
 உயிர்வாழ்க்கை உயிர்வாழ்க்கை
 உயிர்வாழ்க்கை உயிர்வாழ்க்கை
 உயிர்வாழ்க்கை உயிர்வாழ்க்கை
 உயிர்வாழ்க்கை உயிர்வாழ்க்கை

உயிர்வாழ்க்கை
 உயிர்வாழ்க்கை உயிர்வாழ்க்கை
 'நெருங்கிய' உயிர்வாழ்க்கை
 நெருங்கிய உயிர்வாழ்க்கை
 உயிர்வாழ்க்கை
 'நெருங்கிய' உயிர்வாழ்க்கை
 உயிர்வாழ்க்கை!

எஸ்.எஸ்.சுந்தர்

முலதக நிகழல்களில்
புதுப்பாட்டுத் தந்தையர்கள்;-

விஜய் பாக்ஷிபாந்தர்
சுந்திரா மணிமணிமணி
ராஜசேகரமயி நிராஜய்லால்
பி. பாக்ஷிபாந்தர்
இராஜசேகரன்
மணிபாக்ஷி
இராஜசேகரன் மணிமணி
இப்பிள்ளை ராஜசேகரன்
சுந்திரா மணிமணி
பி. விஜய்லால்
சுந்திரா மணிமணி
சுந்திரா மணிமணி
நிராஜசேகரன் இராஜசேகரன்
இ. சம்பந்தன்
ராஜசேகரன்
பிரதீபன்
பி. சம்பந்தன்
ராஜசேகரன். ராஜசேகரன்.

முலதக நிகழல்களில்:

இன்னும் மணிமணிமணி
இராஜசேகரன் பாக்ஷிபாந்தர்
முலதக நிகழல்களில்
புதுப்பாட்டுத் தந்தையர்கள்.

பூவரசு

வாசகர் வட்டம்

- சிவகாமியா -

1998 'இதழாகும் வெளிவரவிடுக்கும்
பூவரசு ஆண்டுமலர்கள் -

பூவரசு வாசகர்வட்டம்பற்றிய தகவல்கள்
வாசகர்வட்டத்தில் அங்கத்தலை
பெற்றள்ள வாசகர்கள் பற்றிய
விபரங்கள் அடங்கிய
சிவகாமியா வெளிவருகிறது!

சிறித்துத் தமிழ்க்கலை, இலக்கிய
ஆர்வலர்களையும்

அணிதிரட்டி

செங்குந்தமொன்றை சிறித்துக்கொண்ட
தமிழ்க்கலை, இலக்கிய உலகத்து
அழகல்ல -

பூவரசு வாசகர்வட்டம்
விலம்புகிறது.

சிறித்து மானிடங்களையெல்லாம்

பூவரசு இனிய தமிழ் மூலம்

இனிய வாசகர்கள்

தங்கள் தாய், மகன், மகன், மகன்
கலை, இலக்கியத்தையும்

உலகத்தென்ற ஆர்வலர்களையும்

இப்பெரு அன்புமனை!

சிறித்துத் தமிழ் உலகம்:
'POOVARASU'

SINNIAH MAHESWARAN